WAAROM WE (NOG) BLIJVEN...

WAT ONS NOG DRIJFT, WAT ONS DREIGT TE BREKEN
ÉN
HOE HET ANDERS KAN.

SOLLICITATIEBRIEVEN VAN FYSIOTHERAPEUTEN UIT DE EERSTELIJN

We blijven. Maar het wankelt.

We houden van ons vak.
Van het contact met mensen, het begeleiden van hun herstel, van hun vooruitgang zien.
We houden van het vak, zelfs nu de omstandigheden dreigen ons onderuit te halen.

Want dat is waar we nu staan. De eerstelijnsfysiotherapie zit vol bevlogenheid, maar ook vol barsten. We blijven, nog wel. Steeds vaker met twijfels. Of en hoelang we dit nog kunnen volhouden. En of we dat nog wel willen.

Daarom vroeg Fysiovakbond FDV aan fysiotherapeuten in de eerstelijn om een symbolische sollicitatiebrief in te sturen. De overdonderende hoeveelheid reacties geeft aan hoezeer dit onderwerp leeft bij onze collega's. Meer dan zeshonderd fysiotherapeuten schrijven in dit boek wat hen in het vak houdt, wat hen frustreert en welke oplossingen zij zelf zien.

Fysiotherapeuten geven niet snel op. Maar we zijn ook geen onuitputtelijke bron.
Er moet verandering komen. En dat kunnen we niet alleen.

We hebben gekeken wat er moet veranderen. En dat hebben we opgeschreven.

Voor politiek, voor beleidsmakers, voor zorgverzekeraars. Voor iedereen die de fysiotherapie een warm hart toedraagt. Voor iedereen die wil dat er over vijf jaar nog fysiotherapeuten zijn om elk jaar die meer dan vier miljoen Nederlanders met beweegklachten te helpen.

Wat ons drijft.

Dat we blijven, is geen vanzelfsprekendheid. De liefde voor ons vak zit diep.
In honderden brieven schrijven fysiotherapeuten waarom ze nog steeds opstaan voor hun werk.
We blijven, omdat we betekenisvol werk doen. Omdat we mensen zien groeien, herstellen, sterker worden.
Omdat we zingeving halen uit de vooruitgang van een ander.

"Mensen helpen met revalideren. Daarvoor doe ik het nog altijd."

"Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Ik wil mijn patienten helpen."

Fysiotherapeuten blijven omdat ze het verschil willen blijven maken.
Omdat iemand weer zelf naar de winkel kan. Weer kan fietsen. Weer op de grond kan spelen met een kleinkind.
Omdat beweging vrijheid betekent — en fysiotherapie beweging mogelijk maakt.

"Het is altijd een plezier om mensen te helpen. Ik word blij als mensen met mijn hulp weer hun ADL, werk en hobby's kunnen uitvoeren."

Sommigen blijven vanwege de afwisseling, de complexiteit, het puzzelen.
Anderen omdat ze hun collega's niet willen laten vallen. Of omdat ze nog hoop hebben dat het beter wordt.
Maar niemand blijft omdat de randvoorwaarden zo goed geregeld zijn.

En dat maakt deze brieven ook zo urgent.
Want zelfs al blijft de motivatie overeind, de omstandigheden en arbeidsvoorwaarden zijn ver beneden peil.
Wat ons nog drijft, houdt ons niet eindeloos op de been.

Waarom we twijfelen.

We zijn gemotiveerd, maar ook moe. En steeds vaker boos.
De brieven in dit boek staan vol zorgen. Niet alleen voor patiënten, maar ook voor het beroep zelf. Wat eronder ligt, is frustratie. Over alles wat erbij komt kijken dat niets met behandelen te maken heeft. Over hoe weinig ruimte er is om het vak goed uit te oefenen. Over hoeveel we geven, en hoe weinig daar, voor ons gevoel, tegenover staat.

“Ik wil graag kwaliteit van leven bieden aan mensen door mijn kennis en kunde. Alleen dat gaat ten koste van mijn eigen kwaliteit van leven.”

De administratie is verstikkend. De vergoeding is te laag. De druk is te hoog.
We werken door in de avonden, vullen dossiers en volgen scholing in onze vrije tijd en overleggen in lunchpauzes.
We leveren zorg, en daar bovenop verantwoording, registraties en verantwoording over die registraties.

“Liefde voor het vak motiveert me om te blijven. Maar van liefde alleen kan ik niet leven.”

En dan is er de financiële realiteit. Geen cao. Een minimaal pensioen. Geen vakantiegeld.
Veel fysiotherapeuten kunnen nauwelijks rondkomen van een fulltime werkweek.

“Ik heb geldzorgen, werk heel hard, maar durf mijn kachel niet meer aan te doen. Het wordt elk jaar erger. Nu wordt boodschappen doen al eng.”

“De maat is vol. Ik kies liever mijn eigen vorm van vrijwilligerswerk.”

“Ik moet een tweede baan ernaast nemen om mijn vaste lasten te betalen en voor mijn kind te zorgen.”

De motivatie is er nog. Maar ze is niet oneindig. Niet onverwoestbaar.
De rek is eruit. En wie goed leest, voelt dat dit boek ook een waarschuwing is.
Niet omdat we weg wíllen. Maar omdat het zo niet lang meer kán.

Wat we nodig hebben.

We weten wat ons motiveert. We weten ook waar het schuurt.
En we weten precies wat er moet veranderen om te kunnen blijven.

De fysiotherapeuten in dit boek schrijven niet alleen over frustratie. Ze schrijven ook over oplossingen. Concrete voorstellen. Realistische wensen. Vaak simpel. Bijna altijd uitvoerbaar.
En bovenal: urgent.

“Ik wil gewoon elk half uur een patiënt kunnen behandelen. En tijd voor overleg, intervisie en administratie. Zonder dat dat in mijn eigen tijd moet.”

Wat we nodig hebben, is niet zo ingewikkeld. Een tarief dat klopt. Een cao die beschermt.
Betaling voor het werk dat we doen. Ook dat werk dat de patiënt niet ziet.
Tijd om samen te werken. Ruimte om te blijven leren. Vertrouwen in plaats van wantrouwen.

“Betaalde scholing, pensioenopbouw, minder administratiedruk en een normaal salaris. Niet meer dan dat.”

We vragen geen uitzonderingspositie. We vragen alleen gelijkwaardigheid.
Met collega’s die elders in de zorg werken. Met andere zorgprofessionals.
Met mensen die net als wij werken, maar daarbij wél een normaal pensioen en cao hebben.

Wat we vragen is geen luxe. Het is het minimum dat nodig is om te kunnen blijven doen wat we goed kunnen en willen blijven doen.

We willen blijven.
Maar het moet wel kúnnen.

Wat we nodig hebben

Betere arbeidsvoorwaarden

Een HBO-salaris. Met doorbetaalde vakantiedagen. Een volwaardig pensioen, niet de karige pensioenvoorziening waar we het nu mee moeten doen. Zonder wachtdagen. En gewoon 100% van ons loon doorbetaald als we ziek worden in het eerste jaar. Net als bijna ieder ander in Nederland heeft.

Betaalde administratietijd & minder werkdruk

Zodat we gewoon onze administratie onder werktijd kunnen uitvoeren. In plaats van 's avonds thuis aan de keukentafel in onze vrije tijd. En liever minder verplichte registratieregeltjes, zodat we meer tijd overhouden voor waar we het voor doen; de patiënt.

Ruimte voor innovatie & kwaliteit

Scholing kunnen volgen in betaalde werktijd. Ruimte en mogelijkheid krijgen om innovatieve behandelmethodes te ontwikkelen. Zodat we de toekomstige uitdagingen van de zorg, waaronder de vergrijzing, straks het hoofd kunnen bieden.

Doorgroeimogelijkheden & toekomstperspectief

Dat we kunnen blijven groeien in het vak. Niet alleen in kennis, maar ook in positie en beloning. Dat het behalen van een masterdiploma, waarvoor we jaren studeren, ook daadwerkelijk een hogere financiële beloning oplevert. Dat ervaring, specialisatie en verantwoordelijkheid niet alleen gewaardeerd worden in woorden, maar ook zichtbaar zijn op onze loonstroken. Zodat jonge collega's perspectief hebben om te blijven. En dat ervaren therapeuten aan hun loopbaan kunnen bouwen zonder uitgeblust te raken.

Autonomie & vertrouwen

Dat we gezien worden als professionals. Niet als uitvoerders die voortdurend gecontroleerd moeten worden.
Dat we zelf kunnen bepalen wat een patiënt nodig heeft, in plaats van te voldoen aan een behandelindex of een afvinklijst. Dat we weer het gevoel hebben dat we serieus worden genomen als zorgverlener.

Waardering & zichtbaarheid

Dat onze rol in preventie, herstel en zelfredzaamheid erkend wordt — ook in beleid, in de media en bij verzekeraars.
Dat de waarde van fysiotherapie niet alleen in cijfers wordt uitgedrukt, maar ook in vertrouwen en ruimte.
Dat we zichtbaar zijn als onmisbare schakel in de zorgketen. En dat daar ook naar gehandeld wordt.

Eerlijke tarieven & financiële gelijkwaardigheid

Dat het tarief per behandeling voldoende is om aan al het bovenstaande te kunnen voldoen.
Dat het onze tijd dekt, inclusief voorbereiding, overleg en verslaglegging.
Dat we gelijk beloond worden voor een gelijke functie, net zoals andere fysiotherapeuten.
Dat fysiotherapeuten in loondienst én praktijkhouders een tarief krijgen waarmee ze kunnen doen wat nodig is. Zonder dat dit ten koste gaat van hun eigen gezondheid of financiële situatie.

De brieven

Meer dan 600 collega's, praktijkhouders en werknemers, stuurden hun brief in naar Fysiovakbond FDV. Sommigen wilden hierbij hun naam en functie benoemen. Anderen deden dit liever anoniem. Daar waar gewenst door de schrijver zijn de namen gefingeerd. Verder zijn alleen de voornamen gebruikt, om enige privacy te bewaren voor de schrijvers. Alle namen zijn bekend bij Fysiovakbond FDV.

De geschreven brieven zijn standpunten van de schrijver zelf. Aan de hand van deze brieven wordt de lezer duidelijk wat er precies leeft onder de fysio's in de eerstelijn.

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Ik vind het fantastisch om te zien, dat patiënten in een achterstandswijk, met een klein beetje begeleiding, beter kunnen worden en de rest van hun leven pijnvrij verder kunnen gaan.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik verdien bijna hetzelfde als een doktersassistente.
Ik schrok van de hoogte van de studiebeurs die mijn kind krijgt. Zo weinig verdien ik kennelijk.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Meer waardering voor wat we doen.
Een salaris wat bij een HBO+ opleiding past.
Dat mijn baas niet steeds hoeft te beknibbelen op de fysiotherapeutische uitgaven. Dat mijn baas niet steeds weer erover na hoeft te denken om de fysiotherapie af te stoten. Zodat wij kunnen werken zonder slapeloze nachten. Niet meer gratis in eigen tijd vergaderen, etc. etc.

Ria, Algemeen fysiotherapeut, Perifeer Arterieel Vaatlijden, COPD

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De patiënten die je helpt en collega's die met dezelfde passie werken.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Er zijn vele andere werkplekken waar de waardering voor het werk beter is en met een beter pensioen ook al ben ik nu universitair geschoold.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een goede cao die gelijk is met de tweedelijn.

Wilma, Manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Je kunt werkelijk iets voor mensen betekenen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Er wordt meer betaald voor een relax massage bij de massagesalon dan voor een noodzakelijke behandeling bij de geschoolde fysiotherapeut.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Dat zal ik sowieso blijven doen, maar mijn jongere collega's met hogere hypotheken en maandlasten niet.

Sandra, (oedeem) fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Minder druk en meer tijd voor de patiëntenzorg.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De onderwaardering, en dat de collega’s in de tweedelijnszorg 60% meer verdienen voor hetzelfde werk.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer waardering en betere secundaire arbeidsvoorwaarden. Vanuit de politiek investeren in preventieve zorg, want dat is belangrijk voor de zorg op langere termijn.

Leander, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Fysiotherapie blijft een mooi beroep.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het inkomen is echt te laag.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een stijging van de behandeltarieven.

Taco, fysio manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Ik werk met veel plezier als fysiotherapeute in de eerste lijn omdat het heel afwisselend is, mooie mensen ontmoet en via mijn kennis en kunde een belangrijke bijdrage lever aan kwaliteit van leven voor mijn patiënten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ons salaris is al vele jaren niet omhoog gegaan. De arbeidsvoorwaarden zijn verre van optimaal: cursussen volgen/vergaderingen/bijeenkomsten in eigen tijd en geen extra vrije dagen voor de oudere fysiotherapeuten. Nergens compensatie. Het heeft er voor gezorgd dat ik serieus overweeg eerder dan mijn pensioenleeftijd te stoppen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Ik ben bijna 60 jaar. Ons vak is fysiek zwaar, dus betere arbeidsvoorwaarden zijn voor mij het belangrijkst. Een hoger tarief per behandeling moet mogelijk zijn. Zorgverzekeraars beseffen niet dat wij fysiotherapeuten veel dure zorg helpen voorkomen. Dat moet beter verloond worden nu. Onze beroepsgroep heeft jarenlang gewerkt aan een professionele beroepsethiek op aanvraag van de zorgverzekeraars, nu zijn zij aan zet met hogere tarieven.

Sjeek, Algemeen fysiotherapeute en haptotherapeute

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het sociale contact waarbij ik iedereen kan en mag leren hoe we zijn of haar lichaam sterker kunnen maken.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Salariëring is veel te laag! Ik heb twee masters en geen halve eurocent tariefverschil met iemand die net is afgestudeerd, dat kan toch niet? En heb je al iemand in het bedrijfsleven gevonden die zijn administratie (dus zijn werk) in zijn vrije tijd doet?

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Ik wil graag blijven. Maar wel tegen een eerlijk salaris!

Maaike, oncologie- en sportfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het werken samen met cliënten aan betere inzichten en het afstemmen op iedere unieke persoon.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Mijn werk verschuift naar administratieve rompslomp en minder tijd waar het echt om draait.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere betaling en secundaire arbeidsvoorwaarden en minder administratie.

Monica, fysiotherapeut eerste lijn

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Betekenis vol bezig zijn elke dag.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik ben een alleenstaande moeder die nauwelijks de eindjes aan elkaar kan knopen.

Machteld, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Contact met mijn patiënten. Het vak zelf is fantastisch.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De lage salariëring, zeker voor startende fysiotherapeuten. En de lage waardering vanuit zorgverzekeraars. En steeds meer regels.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Minder regels, meer waardering (o.a. financieel)

Ingrid, Fysiotherapeut /manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?

Ik werk in de tweede lijn en wil helemaal niet overstappen.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De eerste lijn wordt te slecht beloond en gewaardeerd.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Fatsoenlijke arbeidsvoorwaarden die in een CAO staan zodat de voorwaarden collectief zijn geregeld. Dan kan niet elke individuele werkgever hier mee creatief mee omgaan. Toen ik in de tweede lijn ging werken, ging ik van het ene op het andere moment het dubbele verdienen per uur als ik meereken; ineens wel vakantiedagen die betaald werden, geen wachtdagen bij ziekte, werkgever die pensioen betaald, cursusdagen (tijd) doorbetaald, lidmaatschap beroepsvereniging wordt betaald, kwaliteitsregister betaald, BIG betaald en geen buitensporig aantal uren ‘vrijwilligerswerk’ (administratie, contact met patiënten in eigen tijd, promotie voor praktijk in eigen tijd).

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik het niet goed vind hoe de arbeidsvoorwaarden binnen mijn vak in de eerste lijn zijn georganiseerd; slecht salaris, wachtdagen, slecht pensioenfonds dat heel veel geld kost qua deelname (toen ik mijn geld overzette naar ABP was het ineens heel veel meer waard), heel veel uren voor niks werken.

Arie, fysiotherapeut tweedelijn *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen helpen hun plezier in het dagelijks leven en sport terug te winnen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Weinig waardering, onbetaald werk.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden, loon ook als master sport ipv alleen andere masters zoals manueel.
Waarom schrijf ik deze brief?
Wil mijn beroep blijven uitvoeren.

Rivy, Master sportfysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Financiële waardering, lagere administratie last en minder macht zorgverzekeraars.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De grote verschillen in waardering met andere beroepen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Financiële waardering, lagere administratie last en minder macht zorgverzekeraars.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om te laten zien dat het einde van de fysiotherapie in zicht is op deze manier.

Kevin, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het werken met mensen en fijn is dat mensen kunt helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Qua arbeidsvoorwaarden zou er geen verschil moeten zijn!
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Er zou geen verschil moeten zitten tussen de eerste en tweede lijns. Ook zou er gewoon ruimte moeten zijn voor administratie tijd en opleidingen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik schrijf deze brief omdat ik vind dat de verschillen niet kloppen en eerste lijns zorg er belangrijk is. Daarmee ook 2de lijns zorg ontzien kan worden. Het zou jammer zijn als straks om de hoek geen fysiotherapeut meer is.

Minke, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De voldoening van mensen helpen en hun kwaliteit van leven verbeteren.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De druk die erbij komt kijken, de verantwoordelijkheid die niet in balans is met de secundaire arbeidsvoorwaarden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een betere financiële compensatie.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het me heel erg raakt.

Tara, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Mensen helpen hun pijnvrije doel te bereiken, ervoor te zorgen dat ze op de lange termijn ook klachtenvrij blijven en een luisterend oor te bieden, zodat ze beter kunnen participeren in de samenleving.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik zie de ene na de andere collega vertrekken naar een andere branche, mede door de lage vergoeding zonder toekomstperspectief.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Waardering van de cliënten krijgen we elke dag, maar de financiële waardering die ertegenover staat is in vergelijking met mijn dubbele master waardeloos.

Tjitske, Fysiotherapeut, sportfysiotherapeut MSc, manueel therapeut MSc

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De mensen die ik behandel.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Mijn zoon lijkt het leuk om ook fysiotherapeut te worden. Ik praat hem daar vanaf. In de eerste lijn is gewoon onvoldoende toekomstperspectief.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een cao!
Daarin zal een beter uurloon staan. De mogelijkheden van loonschalen en tredes.

Rick, Fysiotherapeut in de eerste lijn

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Passie voor vak, kinderen helpen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Veel te weinig salaris voor HBO plus werk, harder werken 1e lijn t.o.v. 2e lijn.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Passende financiële waardering, vermindering administratieve rompslomp.

Brenda, Kinder(bekken)fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Dat je een bijdrage levert aan een gezonde toekomst, en iemand een stapje of geheel weer op weg helpt.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Te laag salaris en geen doorgroeimogelijkheden. Veel gezeur om salaris en secundaire arbeidsvoorwaarden geeft onrust.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meegroeiend salaris, meer vakantie ter compensatie van hoge werkdruk.

Quirine, Kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mijn contact met mijn patiënten om puzzeltjes op te lossen

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Salaris en geen cao-regeling bv vervroegd pensioenregeling omdat werk erg zwaar wordt.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een salaris vergelijkbaar met hbo-niveau.

Monica, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Ik vind mijn vak fantastisch, nog steeds na 23 jaar. Mensen kunnen helpen geeft zo veel voldoening. En omdat ieder mens weer anders is, elke klacht weer anders is en de wetenschap voor nieuwe inzichten zorgt, blijft behandelen elke keer weer uitdagend en afwisselend.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Salaris en secundaire arbeidsvoorwaarden staan absoluut niet in verhouding met arbeid, kennis en gespendeerde tijd. Daarbij is de verloning in vergelijking met collega's in de tweede lijn of met andere hbo'ers een lachertje.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Eerlijke, veel hogere tarieven vanuit de zorgverzekeraar. Op die manier krijgen we erkenning voor hetgeen wat we doen en kan daar ons pensioen, scholing volgen en administratietijd ook van bekostigd worden.

Lobke, Fysio- oedeemtherapeute

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het geeft voldoening om mensen te kunnen begeleiden in hun gezondheidsprobleem. Ik ga (bijna) elke dag met plezier aan de gang.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Er gaat te veel tijd na werktijd zitten in dossiervorming, mails, brieven en telefoontjes. Daar mag wat tegenover staan.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Waardering in geld en extra tijd.

Marcel, Fysiotherapeut/Manuel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Leuk werk met veel waardering van patiënten.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te laag salaris, veel werken in eigen tijd.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden.

Eddy, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Op een positieve manier bijdragen aan de maatschappij en in dienst staan van een ander.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik kan de wachtlijsten niet meer aan en ik verdien te weinig om rond te komen met alleen basisbehoeften.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Hogere salariëring.

Lucas, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het werk heeft zijn eigen unieke combinatie van zelfstandigheid binnen de zorg.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Door de inflatie verdien ik elk jaar minder en er is geen perspectief.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Gelijke inkomsten met de 2de lijn (waar het werk makkelijker is dan de eerste lijn).

Stephan, Sportfysiotherapeut en bewegingswetenschapper

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Verschillende mensen met diverse hulpvragen te helpen naar een duurzame oplossing zodat ze kunnen doen wat ze belangrijk vinden en wat hun elke dag motiveert om te doen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Al jaren stijgen de kosten van mijn levensonderhoud en algemene kosten veel sneller dan de tarieven, ook zie ik mensen met een functie waar niet veel scholing voor nodig is veel meer verdienen. Dat bijt. De master sportfysiotherapie waar ik voor solliciteer in deze brief is de enige master zonder hoger tarief terwijl we zorgen dat mensen een gezonde levensstijl kunnen aannemen of behouden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Een algemeen hoger tarief voor master fysiotherapeuten, maximum tarieven instellen die hoe dan ook vergoed worden door de zorgverzekeraar met of zonder contract bij de zorgverzekeraar. Ook een beloning voor de prestatie echografie vanuit de zorgverzekeraar met passende opleidingseisen.

Roelof, Sportfysiotherapeut & MSU echografist

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het werken met mensen! Gelukkig heeft mijn man een goed salaris... maar als ik alleen zou zijn.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Al ruim 25 jaar eigenlijk hetzelfde salaris.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer loon!

Irma, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Omdat ik er blij van word als mensen beter bewegen en fijner in hun vel zitten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
We worden niet gewaardeerd en niet betaald voor al het werk dat we doen. Het is fysiek en mentaal zwaar werk en daar is de beloning niet naar.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een hoger salaris, met goede pensioenopbouw en betaalde scholingen.

Laura, Eerstelijns fysiotherapeut in een fijne praktijk met oog voor innovatie.

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het mooie vak, contact met patiënten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik verdien nog onder mbo-niveau als gespecialiseerd fysiotherapeut. Mijn pensioen is een lachertje over 7 jaar.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Loon naar opleidingsniveau.

Christel, Bekkenfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Zorg en contact met mensen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Financieel verschil. Als Maatschapslid lid wil ik mijn collega's eerlijk betalen gelijk aan andere collega's (in de 2e en 3e lijn). Dit is niet mogelijk met de huidige tarieven.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een eerlijke verloning als mogelijkheid, zodat ik mijn werknemers naar hun waarde kan belonen.

Kim, Fysio Manueel en Maatschapslid

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Iets kunnen betekenen voor mensen die een beperking ervaren in hun lichaam waardoor ze niet kunnen doen wat ze graag zouden willen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik vind het beschamend dat we met een hbo-opleiding en alle voorwaarden om BIG-geregistreerd mogen blijven zo ontzettend weinig verdienen, ver onder ons niveau. En daarnaast het feit dat we van alles mislopen door zelf ons pensioen af te moeten dragen, geen betaalde vakantieweken hebben of vrije dagen opbouwen, geen reiskosten, geen 13e maand en ga zo maar door. En het erge is ook dat iedereen denkt dat we een "goed" beroep hebben, ze hebben geen idee hoe hoog de werkdruk is en slechte arbeidsvoorwaarden we hebben. Ik kan met mijn werk niet zelfstandig leven, ben afhankelijk van het salaris van mijn man dat zou met deze opleiding niet nodig moeten zijn. Ik sta stil in salaris en er komt niet of nauwelijks iets bij in 26 jaar werken en ervaring terwijl bij de meeste andere beroepen je schalen hebt EN weer de secundaire arbeidsvoorwaarden beter geregeld zijn. Het is dus en/en dat zo ontzettend slecht is

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Als we fatsoenlijk betaald worden naar ons niveau EN er betere secundaire arbeidsvoorwaarden komen.

Raghild, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De blije patiënten en dat ik zelf blij wordt om mensen te kunnen helpen en ondersteunen bij problemen met bewegen en/of mentaal.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te weinig beweegruimte om zelf te bepalen hoe je iemand helpt en de administratie in eigen tijd en het gevoel hebben dat het vak ondergewaardeerd wordt.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
De erkenning van het belang van het vak, en meer beweegruimte om mensen te kunnen helpen ook met een kleine portemonnee. Een beetje meer salaris zou ook fijn zijn.

Sanne, Psychosomatisch fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
De betere arbeidsvoorwaarden maken de tweede lijn aantrekkelijk.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het verschil in arbeidsvoorwaarden is enorm terwijl de therapeuten in de eerste lijn minstens zo hard (en misschien wel harder) werken, regelmatig meer ingewikkelde patiënten zien met minder ruggespraak en huisartsen uit de wind houden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
De vrijheid die we hebben om de behandeling vorm te geven samen met onze patiënten, maar dan tegen een fatsoenlijke vergoeding.

Folkert, Psychosomatische fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De mooie zorg die we leveren voor kwetsbaren en hun waardering

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te veel uren per week puur aan administratie, soms onbetaald

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Minder onzinnige administratie.

Satu, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het is een mooi vak.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Salaris stelt niets voor.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer salaris. Waardering van patiënten is er volop, maar dat alleen is niet voldoende.

Anne, Fysiotherapeute

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

De waardering die je krijgt van de patiënten zelf. Het feit dat je nooit klaar bent met leren en kennis verbreden.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Mijn lieve collega heeft helaas gisteren opgezegd, ze kan de eindjes niet meer aan elkaar knopen. En de toekomst biedt ook geen verbetering in salaris. De kosten thuis zijn alleen maar gestegen. Ook ik verdien na 32 jaar nog hetzelfde als 20/25 jaar geleden. Terwijl ik 4 A4'tjes vol kan schrijven met cursussen en opleidingen, veelal zelf betaald. En dan nog eens ons pensioen, dat is niet veel. En voor mijn vertrekkende collega zal geen nieuwe komen, die zijn er niet. Dus wij moeten nog harder aan de bak.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Minder administratieve last, controle van de overheid over de zorgverzekeraars die al jaren een motivatiebeleid t.a.v. de fysiotherapeut voeren. Het beleid is nu in wantrouwen, alles om fraude te voorkomen. Het toekomstige beleid moet zijn vanuit vertrouwen dat zou een hoop administratieve rompslomp schelen. Uiteindelijk ook voor de arts die steeds weer verwijzingen moeten schrijven, met een exacte datum, diagnose etc. En dan heb ik het nog niet eens over de lage tarieven...

Mirjam, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De waardering van de patiënten en de grote impact die we maken op de gezondheid en het welbevinden van mensen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De voorwaarden en het salaris zijn ondermaats in vergelijking met vergelijkbare HBO beroepen en collega’s in de tweede lijn.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer waardering middels betere arbeidsvoorwaarden en een gelijkwaardig salaris

Linda, Fysiotherapeut /oedeemtherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Samen met patiënten komen tot een optimaal resultaat voor hun lichamelijke en geestelijke klachten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Een laag salaris, hoge administratieve druk, de investering in cursussen maken dat ik overweeg het vak te verlaten met pijn in mijn hart.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Passende waardering in de vorm van een hoger salaris, En gelijk trekken aan het salaris naar dat van een collega in de tweede lijn zou al een verbetering zijn.

Jan, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mensen weer goed laten functioneren is het mooiste wat er is!

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Onderwaardering

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden en waardering.

Jitske, Manueeltherapeut 1e lijn

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Omdat het het mooiste vak is met veel tijd voor mensen in de eerste lijn.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik, nu ik bijna met pensioen ga, een slecht pensioen heb in vergelijking tot de 2e lijn.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer waardering en vergoeding.

Cilia, Oedeemfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

De waardering die je krijgt van de patiënten zelf. Het feit dat je nooit klaar bent met leren en Omdat je mensen echt verder helpt met hun eigen hulpvraag. Niet om zo snel mogelijk naar huis te kunnen. Het bijdragen aan het stukje zelfstandigheid en levensgeluk van ieder individu.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Wat mij vooral stoort, is het gemak van de overheid waarmee ze zeggen, dat moet de eerste lijn oppakken om de 2e lijn te ontzorgen, maar hier geen moeite of geld in wil steken. Daarnaast mis ik het onvoorwaardelijke vertrouwen in onze kennis en kunde. Elke keer moeten we ons opnieuw bewijzen. Hebben we het juiste trucje laten zien, verzinnen ze toch weer een extra maatregel.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Waardering!
In geld, salaris dat past bij een MSc. Diploma vergelijkbaar met andere beroepsgroepen.
Vertrouwen, niet door allerlei hoepeltjes hoeven springen om te laten zien dat ik mijn vak versta. Daarnaast moeten ook de werkgevers beschermd worden, zij kunnen vaak ook niet meer doen in geld of secundaire arbeidsvoorwaarden dan wat ze nu al doen.

Jip, Geriatrie fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het helpen van mensen die hun eigen gezondheid niet zelfstandig op peil kunnen houden. En mensen helpen bij het terugbrengen van functies waardoor ze weer goed hun werk kunnen doen of meedraaien in de maatschappij.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Er wordt steeds meer van ons verwacht, we moeten steeds meer naar de pijpen van de zorgverzekeraars dansen (ze bepalen de regels, de vragenlijsten, de voorwaarden) maar wij worden vertoond alsof we 20 jaar terugstappen in de tijd.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Gelijk waardige voorwaarden en verloning met andere HBO-opgeleiden in de (tweedelijns) zorg.

Rob, Fysiotherapeut/ Handtherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Goede zorg leveren aan de gevarieerde doelgroep van de eerste lijn.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Er ligt een behoorlijke verantwoordelijkheid in de eerste lijn. Zowel voor het betaalbaar houden van de gehele zorg maar zeker ook voor de individuele patiënt. Met de dtf is het van groot belang dat rode en gele vlaggen worden opgepikt zodat de juiste patiëntjes wel in de tweede lijn terechtkomen en de andere goed behandeld worden in de eerste lijn.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Goede arbeidsvoorwaarden waarbij de eerste lijn net als de tweede lijn wordt behandeld. We ze immers allemaal fysiotherapeuten met dezelfde opleiding. Alleen heeft de eerstelijns fysiotherapeut niet direct een arts naast zich met de verantwoordelijkheden van dien (zie boven).

Maartje, Kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mijn patiënten de beste zorg geven.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Er staat geen fatsoenlijke vergoeding tegenover.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Gezien worden als volwaardig zorgverlener met de passende vergoeding dus.

Rozemarijn, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mensen beter maken.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De financiële vergoeding t.o.v. werkdruk en verantwoordelijkheid en de stijgende kosten overal zonder dat fysiotherapie salaris meebeweegt en tevens de ongelijkheid t.o.v. salaris eerstelijn.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere vergoeding. Salaris bij op een lijn zetten met dat in eerste lijn.

Caroline, Fysiotherapeut/oedeemtherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Als ik niet zo’n fijne werkplek had als nu, was ik allang overgestapt voor een beter salaris.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het verschil in salaris tussen eerste en tweede lijn. Mensen die steeds meer van je verwachten, zonder dat jij er iets voor terugkrijgt. Meer agressie in de zorg (don’t shoot the messenger!). Mensen die slecht zijn voorgelicht over fysiotherapie. En ook andere disciplines die niet de waarde van fysiotherapie zien. Mensen die de eerste lijn overslaan en hierdoor een veel duurdere operatie aangaan en dan bij ons gaan klagen dat het herstel niet zo verliep als ze hadden verwacht. Daar bovenop verdiend mijn vriend (zelfde leeftijd) met zijn bijbaantje naast zijn opleiding meer dan ik met een 4-jarige hbo-opleiding. Dat is toch te gek voor woorden?!
Als ik dat geweten had.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Meer ruimte voor het gesprek met de patiënt, waardoor we de kwaliteit van de zorg kunnen blijven waarborgen. Meer waardering van de patiënten en andere disciplines. Vaker interdisciplinair overleg inplannen, binnen werktijd! Scholing zowel online als op locatie geheel vergoed krijgen (we moeten ze uiteindelijk toch doen). Ruimte voor een budget waarin fysiotherapeuten met het team iets kunnen organiseren om de praktijk te promoten en daarnaast ook minimaal keer per jaar een teamuitje kunnen organiseren. De sfeer is zo belangrijk als je therapeuten in het vak wil houden.

Amber, Fysiotherapeut eerste lijn

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het helpen van mensen die hun eigen gezondheid niet zelfstandig op peil kunnen houden. En mensen helpen bij het terugbrengen van functies waardoor ze weer goed hun werk kunnen doen of meedraaien in de maatschappij.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Er wordt steeds meer van ons verwacht, we moeten steeds meer naar de pijpen van de zorgverzekeraars dansen (ze bepalen de regels, de vragenlijsten, de voorwaarden) maar wij worden vertoond alsof we 20 jaar terugstappen in de tijd.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Gelijk waardige voorwaarden en verloning met andere HBO-opgeleiden in de (tweedelijns) zorg.

Rob, Fysiotherapeut/ Handtherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Veel betere cao, met goed pensioen en eindejaarsuitkering, geen ziektedagen en normale loonsverhoging jaarlijks.
Ik werk al 14 jaar voor hetzelfde loon in de eerstelijnspraktijk!
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik werk al 14 jaar voor hetzelfde lage uurtarief! Er is geen cao waardoor ik automatisch een trede hoger kom.
De pensioenpremie is torenhoog zonder werkgeversbijdrage en straks niet voldoende als ik stop.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Allereerst een fatsoenlijke cao met pensioenregeling en normaal loon.
Geen ziekte, wachtdagen, 25 vakantiedagen, eindejaarsuitkering.

Inge, Fysiotherapeut in loondienst 1e lijn

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mensen helpen hun klachten te verminderen.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik werk langer door omdat het pensioen ontoereikend is.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Geldelijke waardering!

Marie-Louise, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Bij het werk passende tarieven, minder administratie rompslomp

Ron, Praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Mensen geruststellen, eigenaarschap geven over hun gezond- en fitheid en uit de tweede lijn houden.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik werk al sinds ik gestart ben (20 kaar geleden) met dezelfde cao. Ik krijg geen periodieke loonsverhoging bij het leveren van goed werk. Dat geld heeft de praktijk niet. Iedereen om me heen krijgt salarisverhoging op bonus op nog meer van dat alles. En wij krijgen... kruimels.

En dan heb ik ook nog de fout gemaakt om mijn hart te volgen in het kiezen van een master. De specialisatie sport is de enige die niet een ander tarief krijgt. Dus 3 jaar extra studeren plus 20 jaar kennis en ervaring levert me helemaal niets extra's op aan arbeidsvoorwaarden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Ik wil dat de politiek niet alleen zegt dat de zorg zo belangrijk is, maar ons dat ook financieel laat voelen. Wij horen ook bij die zorg. Dwing de zorgverzekeraars tot een serieuze verhoging van een zitting zodat praktijkhouders de mogelijkheid krijgen om hun personeel eerlijk te verlonen.

Janneke, (Sport)fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Ik werk vanuit mijn hart omdat ik graag bijdraag aan de gezondheid van de mens!

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De extra tijd die we kosteloos inzetten in ons werk; het steeds harder en meer moeten werken om mee te kunnen draaien in de maatschappij.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Tarieven MOETEN omhoog; ik overweeg anders helaas om mij om te scholen en een bult aan ervaring te laten voor wat hij is. Met hart en ziel gewerkt voor wat?.....

Marijke, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Betere vergoeding/hoger loon op basis van ervaring en opleidingsniveau
Opleidingen in de tijd van de baas.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het huidige vergoedingensysteem en de daardoor ontstane creatieve declaratiecultuur binnen de eerste lijn.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een hogere vergoeding en eerlijke wijze van declareren door alle collegae in de eerste lijn.

Wilko, Fysio-manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De waardering van de patiënt. En de voldoening die dit geeft.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Slecht salaris en veel eigen kosten (studie, reis, pensioen).

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Beter salaris en secundaire arbeidsvoorwaarden.

Carolien, Fysio/oedeem therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Reëel salaris en administratietijd daarbij ook beloond krijgen.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Alles is duurder, leraren hebben 10% loonsverhoging gekregen, en wij blijven gelijk!

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een eerlijk salaris.

Gaike, bekken- en oedeemfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Als fysiotherapeut help je mensen met een ernstige chronische aandoening eigen regie en eigenwaarde te houden.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

We willen graag veel samenwerken met andere disciplines, want dat heeft de beste kwaliteit voor de patiënt. Helaas kost die samenwerking veel tijd. Die tijd mogen wij niet declareren en die tijd krijgen we daarom ook niet betaald. Die tijd wordt vaak besteed naast je betaalde werk, in de avonden en op vrije dagen. De zorgverzekeraar eist individuele kwaliteit en creativiteit voor een massaproductieprijs. Juist die individuele zorg maakt het vak zo mooi. Als ik alleen maar eenheidsworst-groepstherapieën wilde geven en protocollen wilde volgen, was ik wel fitnessinstructeur geworden of aan de lopende band gaan werken.

Helaas is het wantrouwen naar ons vak groot en de zorgverzekeraar denkt dat ze met meer protocollen en regels de controle kunnen vergroten, maar een mens past vaak niet in een protocol en regels hebben uitzonderingen nodig. De minimale tarieven maken elke investering in innovatie en enige groei in beloning in de eerste lijn onmogelijk. Geef de fysiotherapeut weer wat vertrouwen en financiële en creatieve speelruimte. Het zijn geen geldwolven, maar mensen met een groot hart en een sterke roeping.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Als ik het vertrouwen van de verzekeraar krijg om creatief en buiten protocollen te denken en betaald krijgt voor de uren die wel werkgerelateerd, maar niet patiëntgerelateerd zijn, dan zou ik me misschien minder uitgebuit voelen door de verzekeraar. Ik wil na 20 jaar ook de waardering voelen voor mijn ervaring als senior. Ik wil de (financiële) vruchten plukken van 20 jaar investeren in scholingen, die mij niet een mastertitel geven, maar wel een specialist maken in mijn vakgebied.

Charissa, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Ik tijd het werk leuk. De mensen, de collega's etc.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het is al 21 jaar onveranderd en dat maakt de situatie uitzichtloos.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer waardering. Meer salaris. Minder regeldruk. Hbo waardige cao.
Zeker gezien al het extra werk en de kwaliteit die nagestreefd wordt.

Frank, Fysio

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb jij nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Eerlijke primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden vergelijkbaar met andere sectoren met vergelijkbaar scholingsniveau.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
We worden uitgeknepen. Slecht toekomstperspectief.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijke primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden.

Jelle, Sportfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het feit dat ik mensen mobiel en daarmee blij kan maken.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Alle prijzen stijgen, maar onze verdiensten stijgen zeker niet in verhouding mee. Eigenlijk zou een ander vak kiezen financieel gezien veel beter zijn.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Als we eerlijk zouden worden betaald.

Herma, Fysio-, oedeemtherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Mijn mensen en mijn collega's.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Als ik lees over het grote verschil met de 2e lijn.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Het gevoel dat ik al 25 jaar heb. Bekwaamheid, autonomie, genieten, verbondenheid en gezondheid.

Mark, Geriatrie fysiotherapeut

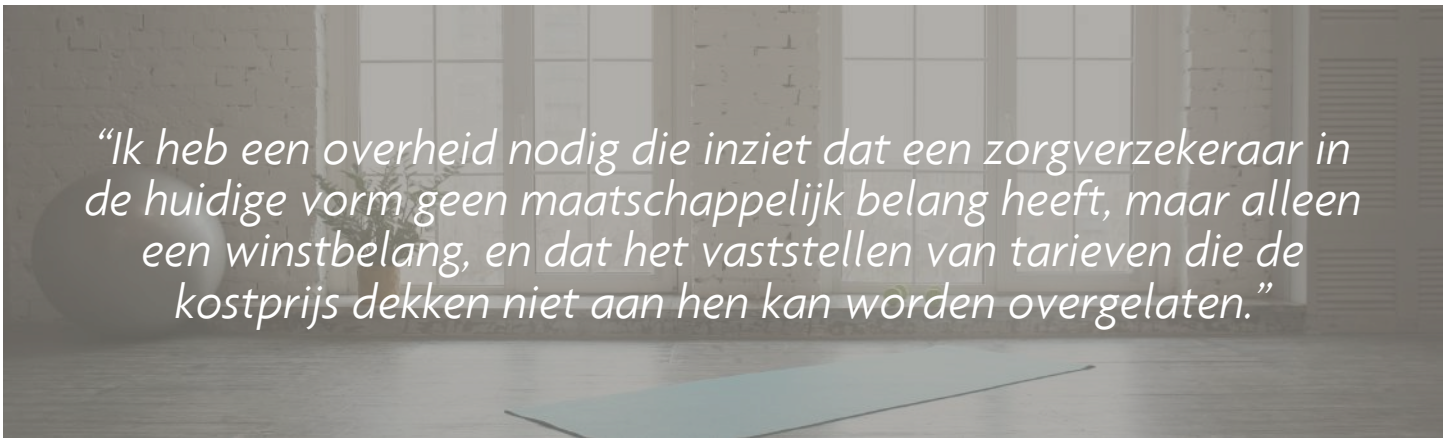

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Ik heb een overheid nodig die inziet dat een zorgverzekeraar in de huidige vorm geen maatschappelijk belang heeft, maar alleen een winstbelang, en dat het vaststellen van tarieven die de kostprijs dekken niet aan hen kan worden overgelaten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Wij werken gemiddeld 4 uur per week onbetaald en het gebrek aan cao zorgt ervoor dat werkgevers veel sterker staan dan werknemers en de werknemers geen enkele onderhandelingsruimte hebben wat betreft hun arbeidsvoorwaarden. De structureel te lage tarieven zorgen ervoor dat het overal in de eerste lijn even erg is en we nergens een fatsoenlijk betalende baan kunnen vinden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Ik zou willen dat de overheid prioriteit geeft aan de minimumtarieven en hierbij zich laat leiden voor het werkveld en niet de zorgverzekeraars. Luister naar mensen, niet naar grote bedrijven met enkel winstbelang.

Eline, Algemeen fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Lage salaris.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Salarisverhoging

Herman, Manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden en administratie wordt ook vergoed.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Al jarenlang onderbetaald, slechte secundaire voorwaarden en alles voor eigen kosten betalen.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Goed betaald, volwassen tarief, 50 euro volwassenen en 75 euro voor kinderfysio.

Anja, Kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De oprechte waardering die ik krijg van mijn patiënten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Alles wordt duurder van boodschappen tot benzine. Ik vind mijn werk echt leuk, maar wil ook mijn leven kunnen blijven betalen en ik zie inmiddels leeftijdsgenoten van mijn kinderen met een mindere opleiding meer verdienen dan ik.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
En fatsoenlijk salarissen arbeidsvoorwaarden, gelijk gesteld aan dezelfde beroepsgroep uit de tweede lijn.

Karin, Fysiotherapeut /oedeemtherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Contact met mensen, zowel patiënten als collega's als andere zorgverleners.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Geen cao mijn koopkracht is de laatste 20 jaar met zeker 25% gedaald door nauwelijks salarisverhoging bij fors gestegen inflatie.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden die niet elk jaar alleen door de werkgever wordt bepaald.

Bas, Fysiomanueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert jou elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Het contact met mensen, de waardering die je van de patiënten (wel) krijgt, jezelf blijven ontwikkelen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Administratieve lasten die steeds meer worden en de eisen die strenger zijn. Wat ik vooral stuitend vind, is dat je heel veel aandoeningen niet meer mag behandelen, tenzij je bij een ‘netwerk’ bent aangesloten met bijbehorende (financiële) verplichten. Dan heb je 4 jaar gestudeerd, en in mijn geval nog 2 masters gedaan, maar nee COPD mag je niet behandelen. O en Parkinson ook niet. En wil je iemand zien met etalagebenen? Helaas, kan ook niet. Koekoek. Dit is ook naar patiënten niet meer uit te leggen.
En het maakt bij mij dat ik twijfel of ik dit werk wel wil blijven doen. Als ik niet zoveel had gestudeerd (10 jaar, basisopleiding en twee masters) was ik allang gestopt, denk ik.
Tenslotte blijft het salaris natuurlijk al een hele tijd flink achter, zeker met de huidige inflatie. En tijdens je vakantie/cursusdagen geen salaris is ook niet meer van deze tijd.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Terug naar de basis. Het gaat om patiëntcontact/tevredenheid en niet wie het beste achter de computer zijn dossiers kan typen. Daarnaast dat ook masters en de algemene opleiding als zodanig wordt erkend zonder al die extra kosten en scholingen etc. Tuurlijk snap ik dat je punten moet halen voor registratie, maar het gaat steeds verder.

Anne, Fysiotherapie, manueel therapeut, geriatrie fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert jou elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De voldoening om patiënten te helpen hun klachten te verminderen/ verbeteren.

Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Teveel nieuwe collega's stoppen met dit bijzonder mooie en belangrijke vak.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Goede arbeidsvoorwaarden en een goede pensioenregeling.

Marga, oedeemfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
De mensen die komen om geholpen te worden en de passie voor het vak!

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Salaris is HBO-onwaardig voor het intensieve werk dat je verricht.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Beter salaris & betere secundaire arbeidsvoorwaarden.

Peter, Algemeen fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Om mensen te helpen om waardevoller te maken, zodat ze weer kunnen werken, sporten, bewegen.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De grote discrepantie qua verdiensten met de tweede lijn en andere HBO beroepen.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere tarieven.

Frank, Fysio- Manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Het salaris, minder onbetaalde uren en beter pensioen.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De hoeveelheid uren die je zou moeten werken, om een normaal salaris te verdienen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Als de tarieven flink om hoog gaan. En daardoor ook de waardering krijgen die wij verdienen.

Ron, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert jou elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Kinderen ontwikkelen zich motorisch steeds minder. Overgewicht loert. Geen vaardigheid in sport en beweging is het gevolg. Zie cultuur ten gevolg. Ook fijnmotorisch ontwikkelt een kind zich minder als voorheen. Hierdoor zijn kinderen digitaal wel vaardiger, maar schrijven ze minder vlot, hebben problemen in drie dimensionaal denken en worden minder oplossend vermogend. Als kinderfysiotherapeut kan ik die kinderen die het echt nodig hebben helpen zich verbijtenden, te participeren op school en deel te laten nemen aan sport en spel! Gelukkigere kinderen die over betere voorwaarden beschikken voor de toekomst.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Om goed samen te werken met ouders, school, sportverenigingen en artsen is overleg noodzakelijk. Voor de kinderfysiotherapeut geld dat een verslag, overlag, gesprekken allemaal in eigen, onbetaalde tijd, dienen te gebeuren. Er wordt vanuit derden veel waarde gehecht aan onze professionele mening en visie. Deze wordt echter niet vergoed, dit kan zo niet langer! Tarieven voor de kinderfysiotherapie zijn niet meegestegen, lonen stagneren. Iedereen krijgt jaarlijks loonsverhoging, of in ieder geval inflatiecorrectie. Niet in fysiotherapie. Lonen blijven al jaren hetzelfde. Dit kan zo niet langer!

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Betaalde tijd voor verslaglegging, betaalde. Tijd voor overleg met derden, hoger tarief zodat we ook kunnen investeren in de toekomst van ons vak (in technologie) en bovenal de kans om ook financieel gewaardeerd te worden. De kinderfysiotherapeut is bijzonder van waarde en zo zou het ook vergoed moeten worden.

Eefke, Kinderfysiotherapeut eerste lijn

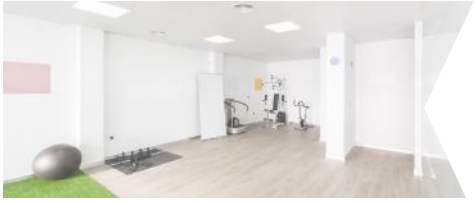

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert jou elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het feit dat ik elke dag mensen kan helpen hun leven zo mobiel mogelijk te leiden.

Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Dat ik 53 ben en nog steeds zorgen heb over het halen van het einde van de maand. Dat ik nooit een huis heb kunnen kopen. Ik heb een goeie baan en ben toch financieel niet zeker.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Dat mijn uurtarief eindelijk lonend wordt, zodat ik normaal rond kan komen.

Marieke, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Lagere werkdruk, beter salaris, betere arbeidsvoorwaarden.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik heb het gevoel dat we een charitatieve instelling zijn.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer geldelijke waardering, goede cao.

Yvonne, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het is leuk werk, zinvol werk en mensen zijn dankbaar.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik heb 8 jaar gestudeerd om master kinderfysiotherapeut te worden. De kosten die ik ZELF betaald heb voor de opleiding (en scholing om bij te blijven), kan ik er niet uithalen met mijn salaris. Daarnaast moet ik veel doen in vrije tijd en moet ik ook nog zelf pensioen betalen.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een goed salaris.

Renate, (kinder)fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De waardering die ik krijg van cliënten bij hun begeleiding tot een betere kwaliteit van leven.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Om mijn gezin te onderhouden in hun basisbehoefte draai ik 10 uur per dag zonder pauzes. En dan spreek ik nog niet over mijn verplichte scholingen in mijn vrije tijd. Jammer dat ik na 13 jaar in het vak nog steeds net zoveel verdien als mijn startende collega's en dat ik met mijn HBO opleiding naast mijn 4 dagen van 10 uur. Ook nog 1 dag in de week een baan in de schoonmaak heb om mijn lasten voor mijn gezin te kunnen betalen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Ook waardering die past bij het werk en de verantwoordelijkheden die ik in mijn werk heb.

Jacqueline, Algemeen Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert jou elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Het contact met de patiënt en de voldoening. Je maakt voor veel mensen het verschil.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De slechte arbeidsvoorwaarden en het te lage loon. Het geeft veel stress. Je kunt niet ziek zijn, er mag geen gaatje in je agenda vallen, anders heb je geen geld. Stress over de scholing. In eigen tijd en deels voor eigen rekening. Hoe moet dat deze 5 jaar dan weer …
Het eeuwige gedoe over je vergoeding met patiënten/verzekeringen. Mijn werk is niet slecht en moet betaald worden als ik er net wat meer behandelingen over doe dan gemiddeld. En patiënten verwachten een wonder omdat ze maar 6 behandelingen vergoed krijgen … wat een manier van denken.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Fysiotherapie volledig in het basispakket. Volledig betaald pensioen en scholing (dus ook de uren). Betere vergoeding bij ziekte.

Mirjam, Algemeen Fysiotherapeut eerste lijn

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert jou elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Omdat je de kwaliteit van leven van patiënten zoveel kunt verbeteren!

Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Hbo-opleiding en dan als je al je uren en kosten telt nog geen 20 euro bruto overhoudt.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Beter salaris en betere arbeidsvoorwaarden.

Erica, Fysiotherapeut 1e lijn

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Om elke patiënt van me beter te laten functioneren in zijn dagelijks leven door zijn beweegapparaat in topconditie te houden.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te lage tarieven, te weinig waardering vanuit de politiek.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Minder werkdruk m.b.t. patiënt administratie en reparatie van het tarief.

Wouter, manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert me elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het vak blijft fantastisch met al zijn ontwikkelingen. we worden steeds beter in wat we doen, EN zijn de aangewezen partner om meer in persoonlijk gerichte preventie te gaan doen!

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De betaling is werkelijk ondermaats als je dit vergelijkt met de tweede lijn EN, vooral met de werkdruk die veel hoger ligt dan in de tweedelijn.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een beter betaling en vooral een fatsoenlijke pensioenregeling EN tijd om mijn administratieve taken binnen de werktijd te regelen.

Hajo, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Waardering in geld en arbeidsvoorwaarden.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De vooruitzichten zijn zo dat mijn salaris tot mijn pensioen nooit meer zullen stijgen. Ook geen inflatiecorrectie, niets.

Dus ondanks mijn harde werken en doorontwikkelen zal ik in de toekomst alleen maar minder gaan verdienen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer waardering in keiharde euro's.

Thijs, Fysio/Manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert jou elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

De dankbaarheid van patiënten, de creativiteit die ik kwijt kan in mijn werk, de kwaliteit van leven die ik toe kan voegen en de continue puzzel van wat is er aan de hand en hoe lossen we het op?

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Nu na de start van mijn master is het nog lastiger om het financieel te redden dan voorheen. Ik mis weken werk, wat allemaal mijn eigen tijd is waardoor ik minder loon krijg. Ik kan vrijwel niets sparen elke maand en woon alleen, zonder uitzicht op het ooit kunnen betalen van een koopwoning. Heb ik daar dan zo lang voor gestudeerd? Geef ik daarvoor dan elke dag alles voor mijn patiënten?

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Fysiotherapie volledig in het basispakket. Volledig betaald pensioen en scholing (dus ook de Met één inkomen me geen zorgen hoeven maken over het kunnen dekken van mijn vaste lasten en kunnen sparen wanneer ik op vakantie ga of werkdagen mis tijdens mijn master. Een salaris wat evenredig mee stijgt met de inflatie.

Quinty, Eerstelijns fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert jou elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het contact met de patiënten en mijn ervaring om het tot een goed eind te brengen.

Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het verschil met de 2e lijn is schrijnend geworden. Er lopen te veel collega's weg: druk zal toenemen.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Salaris stijging.

Ronald, Fysio/manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mensen helpen van hun klachten af te komen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Te veel administratie, te weinig uurloon in vergelijking met nadere hbo-opgeleiden.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Hoger uurloon, meer betaling naar ervaring en specialisatie.

Gitty, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Toekomstperspectief en waardering betreffende goede arbeidsvoorwaarden zodat ik kan rondkomen en me verder kan ontwikkelen in mijn vak.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Bezuinigingen en arbeidsvoorwaarden die niet meegroeien met de huidige markt.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Goede arbeidsvoorwaarden, waar ook plek is voor groei en investering in de mezelf en in de zorg.

Simone, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Het plezier om te zien dat mensen vooruit kunnen gaan ondanks hun leeftijd.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Met de huidige prijsstijgingen van alles is het gevaar aanwezig om zelf in de schulden te komen, terwijl je een mooie hbo baan hebt.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer geld per behandeling.

Wanneke, Geriatrie fysiotherapeut

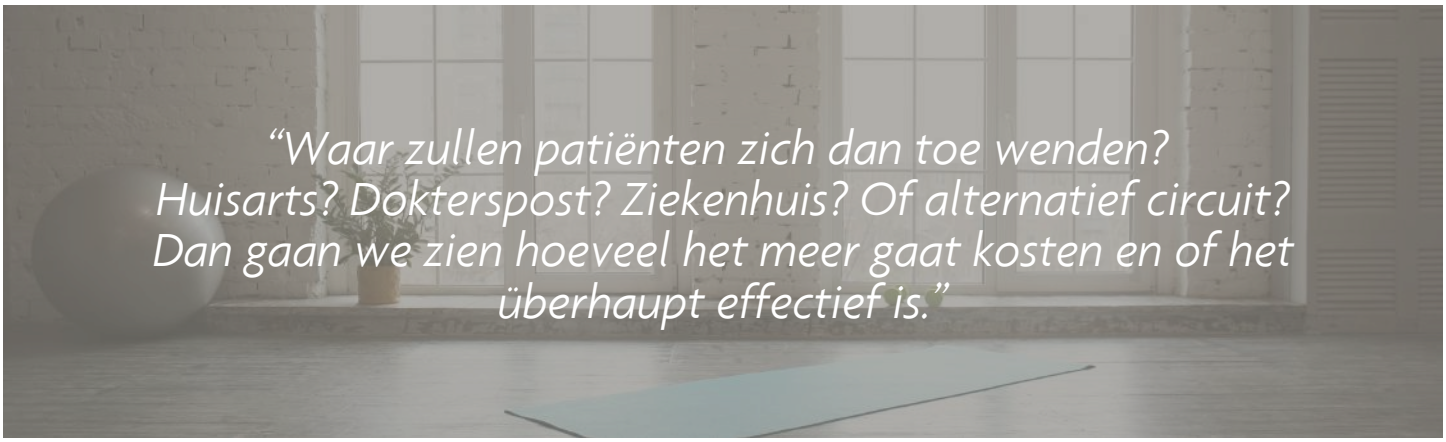

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert jou elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Dat je als fysiotherapeut samen met je patiënt rechtstreeks het verschil kunt maken; vaker hoor ik van patiënten dat gemeld wordt" hier moet u mee leren leven" ...
Ik geloof dat de fysiotherapie hieraan wel concrete invulling geeft. En dat voor een fractie van de prijs dan van de tweede lijn.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Waar zullen patiënten zich dan toe wenden?
Huisarts? Dokterspost? Ziekenhuis? Of alternatief circuit?
Dan gaan we zien hoeveel het meer gaat kosten en of het überhaupt effectief is.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Loon naar werken. Gelijk trekken met tweede lijn. Net als in het onderwijs of het ambtenarenstelsel. Daar kan het ook.

Pim, *Fysio/manueel therapeut MSc*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert jou elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Wat je kunt betekenen voor je patiënten! De dankbaarheid.

Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Administratiedruk, te volle agenda's.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
De patiënten.

Sanne, (Oedeem)Fysiotherapeute eerstelijns

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het geeft veel voldoening om mensen te helpen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Te veel uren onbetaald voor werk bezig. In verhouding met andere master opgeleide mensen zwaar onderbetaald.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Wanneer de waardering naar ratio inzet en opleiding is.

Vivian, Bekkenfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Minder hoge werkdruk, salaris, betere secundaire arbeidsvoorwaarden, betere regeling pensioen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De beloning is niet in balans met de werkdruk en dat zet kwaad bloed. Ik heb stage gelopen in de 2de Lijns en daar is de werkdruk echt veel minder hoog maar het salaris is hoger.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijke beloning en meer (betaalde) tijd voor administratie.

Lena, Oedeem fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Dat ik met mijn kennis en kunde elke dag weer een groot verschil kan maken voor patiënten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De onderbetaling en werkdruk. Mijn werkgever wil wel dat dit verandert, maar ook hij staat met de rug tegen de muur.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Toekomstperspectief wat betreft verandering in salaris.

Jeske, Geriatriefysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Meer (persoonlijke) tijd voor patiënten.
Gevoel van waardering (vanuit hogere instanties).
Inflatiecorrectie.
Toekomstperspectief door jaarlijkse stijging in loon.
Pensioen tegemoetkoming.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Loon- en arbeidsvoorwaarden kloof tussen 1e en 2e-lijns

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Meer (persoonlijke) tijd voor patiënten.
Gevoel van waardering vanuit hogere instanties.
Inflatiecorrectie
Toekomstperspectief door jaarlijkse stijging in loon.
Pensioen tegemoetkoming.

Nina, *Fysio/manueel therapeut MSc*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert jou elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Dit wordt veel minder eerlijk gezegd.

Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het salaris. Ik liep laatst langs de Albert Hein en een vakkenvuller van 21 jaar verdiend 20.91 per uur.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Beter salaris.

Willem, Algemeen fysiotherapeut MSK-echografist 3de jaars en locatiemanager

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De waardering van de mensen die je terugkrijgt.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Soortgelijke opleiding of lage opgeleid verdienen meer. Toekomstplannen worden hierdoor beperkt.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Financiële en minder administratieve werkzaamheden. Meer contact met de patiënten.

Jeffrey, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het contact met de patiënt en het samen puzzelen om iemands klachten zoveel als mogelijk te verminderen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Verschil in loon en secundaire arbeidsvoorwaarden (o.a betaling van de eigen pensioenpremie) met de tweede lijn, discrepantie in verdiensten met andere hbo-studies, praktijken die met de huidige tarieven niet meer kostendekkend kunnen werken.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Erkenning van kennis en vaardigheden van de hoogopgeleide fysiotherapeut door middel van een verbetering in loon en secundaire arbeidsvoorwaarden, weer een collectieve cao, kostendekkend tarief vanuit zorgverzekeraars.

Linda, Manueel therapeute

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het ondersteunen van de ontwikkeling van kinderen die leven in complexe situaties.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Vergoedingen en secundaire arbeidsvoorwaarden die minimaal vergelijkbaar zijn met de tweede lijn.
Nadat ik 20 jaar volgens de ziekenhuis CAO heb gewekt ben ik nu na het behalen van mijn Master in de 1e lijn gaan werken en 1000,- bruto minder gaan verdienen. Maar mijn werkplezier stond voorop.
Wel erg frustrerend na het behalen (en bekostigen) van een Master....

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijke beloning en betere arbeidsvoorwaarden.

Carina, kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Het helpen van mensen met bewegingsgerelateerde klachten, zodat ik mijn kennis hiervoor kan benutten; de bevrediging om van de patiënt te vernemen of ik hem goed heb kunnen helpen.; deelgenoot mogen zijn van de belevingswereld van de patiënt.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Als de salarissen stijgen van beroepen, die een gelijkwaardig denkniveau vereisen, en de salarissen kunnen niet stijgen binnen de eerstelijnsfysiotherapie, dan neemt de aantrekkelijkheid om het vak te blijven uitoefenen af en gaat veel vakmanschap verloren. Terwijl ons vak op dit moment zo belangrijk is om de gezondheidszorg betaalbaar te houden.
Dure operaties zouden niet of later uitgevoerd hoeven te worden als patiënten begeleid en/of geïnformeerd zouden worden door een fysiotherapeut. We zijn als beroepsgroep kostenbesparend!

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Salariëring die recht doet aan opleidingsniveau, ervaring en specialisatie.

Mark, fysiotherapeut/ manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mensen beter zien worden en samen doelen behalen is het mooiste wat er is. Je ziet mensen langer, dus bouw ook echt een band met ze op.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik heb na mijn mbo dus nog de hbo Fysiotherapie opleiding gedaan, maar als ik gelijk was gaan werken met mijn mbo had ik nu meer verdiend dan wat ik verdien met mijn hbo-opleiding, wat gaat hier mis.....
Tevens vind ik het gewoon oneerlijk dat er zo veel verschil zit in arbeidsvoorwaarden met collega's in de 2e lijn.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer erkenning, betere arbeidsvoorwaarden.

Anouk, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het helpen van mensen om zowel fysiek als mentaal.
Waarbij het menselijk contact in combinatie met de kennis over het menselijk lichaam in praktijk brengen altijd een leuke uitdaging blijft.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Dat het inkomen en de arbeidsvoorwaarden totaal niet overeenkomen met de kennis en kunde die je hebt als fysiotherapeut. Daarbij kun je jezelf amper tot niet voorzien van je levensbehoeften, huisje, boompje, beestje, met het helaas lage salaris ...
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden, beter salaris. Hieruit blijkt de waardering die uitgesproken wordt.

Sascha, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Die motivatie is er bijna niet meer, ik kijk naar andere functies.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik krijg de rekeningen niet meer betaald.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Veel betere tarieven.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik het helemaal zat ben en na 25 jaar werken nu echt iets anders ga doen.

Jeroen, Eigenaar fysio praktijk

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Ik houd van mijn vak, de variatie, de mensen en wat we bereiken met onze behandelingen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Financieel is het in de huidige situatie niet meer houdbaar.
Ik verlies leuke kundige collega's en houdt het zelf alleen maar vol omdat mijn man ook een inkomen heeft.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Financieel niet te hoeven puzzelen.
Want het vak en de collega's zijn fantastisch, daar hoeft niets aan te veranderen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het kan zo niet doorgaan. Straks is fysiotherapie er niet meer.

Marjolijn, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Het verschil dat je kunt maken elke dag weer help je mensen met een verhoogde kwaliteit van leven.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Bruto jaarsalaris. Het leven is zoveel duurder geworden. Ik heb het geluk gehad dat ik 7 jaar geleden een huis gekocht heb, anders had ik mijn gezin niet financieel kunnen onderhouden. Daarnaast hebben we mentaal en fysiek zwaar werk, taak switchen en emotioneel inleven en iemand behandelen met manuele therapie die soms meer als 50 procent boven mijn lichaamsgewicht is een grote uitdaging.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Gelijkwaardig salaris en vakantiedagen met ambtenaren-cao zoals eerste graad, docent en ziekenhuispersoneel. Ik heb 7 jaar gestudeerd fysio- en manueel therapie, dit heb ik zelf geïnvesteerd met geld en tijd. Dagelijks verantwoordelijk werk, moet blijven bij leren, want de ongedane kennis gaat ook snel weer weg, een steeds groter maatschappelijke rol enz.

Duco, Manueel therapeut

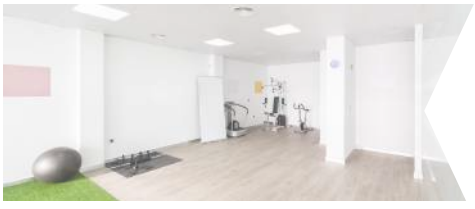

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mensen klachtenvrij maken voor een gezonder wereld.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Inflatie stijgt te hard in vergelijking met loon.
Verreweg van kostendekkende vergoeding.
Geen waarderen zorgverzekeraars. Onderbetaald voor besparing verdere zorg.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Loon omhoog!
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik boos en verdrietig ben.

Ton, Master manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Kosten dekkende tarieven, na 7 jaar studie en jaarlijkse bijscholingen!
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik verdien meer in de supermarkt en ik begrijp dat mensen stoppen met het vak.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Waardering, goede tarieven om financieel gezond te blijven.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik het mooiste vak heb dat er bestaat, maar als het zo doorgaat moet ik helaas iets anders gaan doen om mijn gezin te kunnen onderhouden.

Irene, Fysiotherapeut, MSc manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De voldoening van resultaat behalen in ons vak.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Dat steeds meer eerstelijns praktijken gedwongen zijn om te sluiten.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere beloning, een goed lopende praktijk door kunnen geven aan jonge medewerkers en voldoende verjonging in de eerste lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat de toekomst van de eerstelijns fysiotherapie op het spel staat.

Gert, Praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De voldoening die het geeft om mensen te helpen.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het personeel kan je heen leuk salaris bieden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Minder administratie.

Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat de rek eruit is.

Vera, Fysiotherapeut

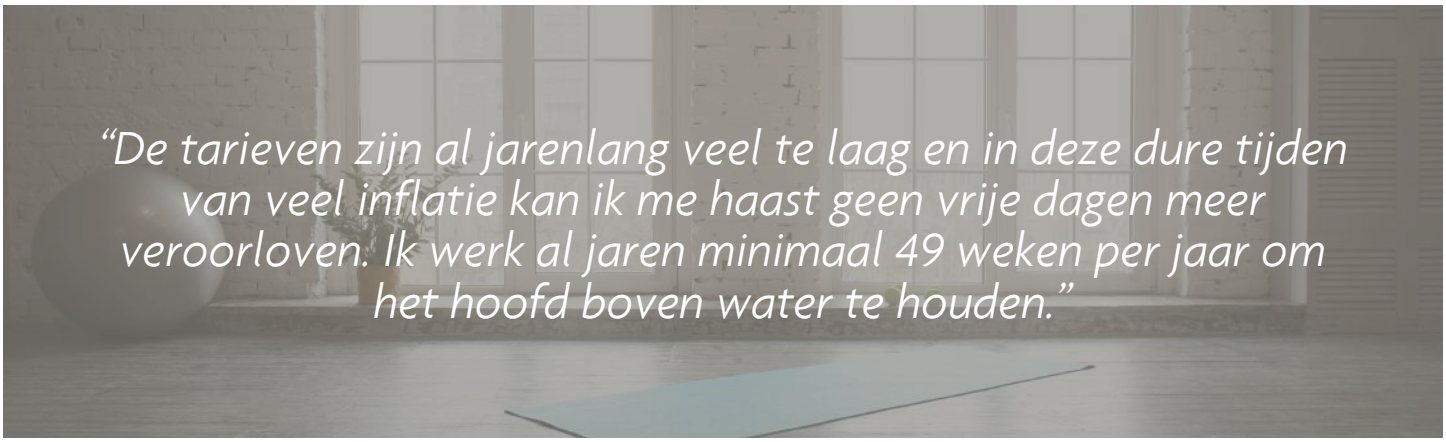

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Dat ik mensen kan helpen met hun (pijn-)klachten en een betere kwaliteit van de leven kan bieden.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De tarieven zijn al jarenlang veel te laag en in deze dure tijden van veel inflatie kan ik me haast geen vrije dagen meer veroorloven. Ik werk al jaren minimaal 49 weken per jaar om het hoofd boven water te houden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Meer waardering zowel qua serieus nemen van ons vak, minder achterdocht en een betere vergoeding.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat er elk jaar bij ons wordt neergelegd dat wij (samen) verantwoordelijk zijn voor het betaalbaar houden van de zorg, maar ondertussen worden er wel elk jaar miljarden uitgegeven aan reclame voor de zorgverzekeraars. Op deze manier is ons beroep echt met uitsterven aan het bedreigen en is de consequentie hiervan met de toenemende vergrijzing over een aantal jaar dat er een zorginfarct ontstaat. Ik wil mensen kunnen blijven helpen maar ik moet ook een gezond salaris hebben zodat ik dit mooie vak kan volhouden.

Mariska, Fysio- en manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Direct patiënten contact en blije mensen die na behandeling weer vol in het leven en hun sport te kunnen staan.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te veel administratie en te lage lonen/omzet tgv zorgverzekeraars die bepalen. Je bent ahw in loondienst in je eigen zaak maar draagt wel zelf alle risico's.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
En passende CAO en een reële financiële verloning die tevens kostendekkend is.
Waarom schrijf ik deze brief?
Uit nood. Ik kan m'n personeel niet voldoende betalen, de nieuwe fysiotherapeuten lopen binnen 5 jaar het vak weer uit en ik overweeg zelf ook te stoppen.

Erik, Eigenaar, fysiotherapeut, manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De mensen kunnen helpen met hun problematiek inzicht geven in hun belading en belastbaarheid. De mens in totaliteit benaderen iOS mijn pasje.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Hoe hard ik ook werk voor een mager salaris hoeveel kennis ik ook opdoe. De hoepels waarin ik moet springen is het bijna niet meer waard.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een passende salaris voor een hbo opleiding en niet het zelfde verdienen als iemand die net van de opening g komt.
Waarom schrijf ik deze brief?
Als protest, wakker schudden dat dit niet langer kan.

Trijnie, Praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Ik kan niets anders en wil blijven doen wat ik goed kan.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het geeft een oneerlijk gevoel.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Cao en een gelijk salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Alle beetjes helpen wellicht.

René, Fysio/manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het werken met de patient.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De onbetaalde uren administratie.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Minder onnodige administratie, kans om cursussen te volgen.

Waarom schrijf ik deze brief?
Fysiotherapie moet beter gewaardeerd worden omdat het kosten bespaard.

Martine, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Een betere beloning waardoor ik geen 40+ uren meer hoef te behandelen om alle kosten te kunnen betalen naast een modaal inkomen. Hierdoor wordt het mogelijk om niet meer 's avonds alle administratie te hoeven doen, normaal vakantie te kunnen houden en niet door te hoeven werken bij ziekte.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De grote uitstroom onder collega's en mijn eigen overweging om binnen vijf jaar ook zelf wat anders te gaan doen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Waardering door overheid en zorgverzekeraars in de vorm van een kostendekkend tarief.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik en vele collega's er mee gaan stoppen als dit niet verandert.

Danny, Fysiotherapeut en praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het contact met patiënten en collega's.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De vergoeding (salaris kan je het niet noemen) ten opzichte van leeftijdsgenoten met hetzelfde of een lager opleidingsniveau.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Patiëntcontact en het contact met collega's behouden maar wel met een passend salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het kan zo niet langer. Veel uitstroom en de negativiteit neem toe.

Jeffrey, Sportfysio- en manueeltherapeut, MSc.

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het contact met mensen en het teruggeven van bewegingsvrijheid en zo mobiliteit en functionaliteit.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Hoge werkdruk, hoge administratieve lasten en dat zonder kostendekkend tarief.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Kostendekkend tarief en minder administratieve druk.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om mijn stem te laten horen en hopelijk bij te kunnen dragen aan het voortzetten van ons beroep met een kostendekkend tarief voor iedereen. En om iedereen van kwalitatief goede zorg te kunnen blijven voorzien.

Elsemiek, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Om (meestal) de dankbaarheid die ik krijg van mijn patiënten en omdat ik mensen echt heel graag wil helpen in het beter bewegen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
We werken veel uur, veel uren die niet betaald worden. Misschien werken we zelf wel at harder dan in de tweedeling en toch verdienen ze meer, word hun pensioen betaald en hun studiekosten.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Als eerste en tweedeling gelijk getrokken word. Je bent fysio met dezelfde opleiding en hetzelfde niveau. Dan zou salaris en alle extra's geen verschil moeten uitmaken.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik vind dat het nu echt niet langer kan. Het is al 16 jaar hetzelfde liedje en als het nog 16 jaar blijft dan ga ik iets anders doen waar ik wel gewaardeerd word.

Sandra, Manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen weer op weg helpen blijft mooi.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Al 30jaar een dalende lijn qua inkomsten in plaats van groei! Steeds meer uren onbetaald werk.
Jonge collega's zie ik verdwijnen en dat snap ik.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een hoger salaris, beter pensioen en normaal CAO zoals in de 2e lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het een keer klaar moet zijn.
De rek is er uit!!!!.

Hans, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Tevreden patiënten fijne collega's
Persoonlijke ontwikkeling
Het vak zelf.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik zie collega's het vak verlaten omdat ze waardering missen of hun lasten niet kunnen betalen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Een salaris wat past bij mijn kennis en kunde... passend zoals anderen met een hoog opgeleide functie kunnen groeien in salaris op basis van ervaring en ontwikkeling.

Waarom schrijf ik deze brief?

Het kan niet lang goed gaan. Er zijn steeds minder collega's om de drukte in de zorg op te vangen.
En vergrijzing zet door. Ontwikkeling van fysio stagneert waardoor investering in nieuwe technieken/zorg om vergrijzing op te vangen niet gedaan kunnen worden.

Anniek, kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mensen helpen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Magere vergoeding, geen waardering vanuit gezondheidzorg.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer waardering en eerlijke salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Verbetering in de zorg.

Chris, manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Een geweldig vak, met goede resultaten voor patiënten, en een blijvende uitdaging voor behandelaar.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het tarief is dusdanig slecht dat normale prakrijkvoering niet plaats kan vinden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een ruim kostendekkend tarief met daarop een winstmarge. En vermindering regelgeving zorgverzekeraars.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat mijn praktijk en het vak ten gronde gaat indien het tarief zo blijft.

Han, Praktijkhouder/fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het werk met patienten geeft veel voldoening en genereert sociaal economische meerwaarde.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Gezien loon- en prijsstijgingen van de laatste jaren in allerhande sectoren, raken we nu echt uit beeld met de verloning in de eerste lijn.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een fatsoenlijke verloning en minder bemoeienis van verzekeraars.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat jonge mensen in ons vak qua verloning perspectief moeten houden - krijgen.

Eric, Praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De dankbaarheid en voortgang van mijn cliënten.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De verdienste en het bedrag van mijn pensioen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een gezond en kostendekkend tarief.
Waarom schrijf ik deze brief?
Samen staan we sterk.

Marja, Fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Ik ben alle jaren als goed opgeleide orofaciaal fysiotherapeut die in de eerste lijn met passie mijn werk uitvoer in het hoofd- halsgebied. Een immense stroom aan tevreden patiënten die klachtenvrij na 3 á 4 behandelingen mijn praktijk verlaten. Voor een tarief van amper 33€ terwijl index 2005 29€ nu op 48€ zou moeten zijn. Daarvoor kan ik mij geen personeel veroorloven laat staan dat ik daar zelf normaal zou rond kunnen komen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Als (OFT) fysiotherapeut werk ik vergelijkbaar en intensief samen met tandartsen. Het onderzoek aan de kaak-spier / gewricht haalt amper 60€ met een zeer intensief onderzoek. De tandarts ontvangt voor een dergelijk onderzoek NZa tarief 257€ (2025).

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Als aankomend pensionado (okt’25) stop ik als algemeen fysiotherapeut en werk ik nog een paar jaar door als OFT. Niet omdat hetmoet, omdat ik het ondersteunen kan doen voor deze patiëntengroep. Een reëler tarief waar je je niet voor hoeft te schamen en te toekomstige collega personeel wél aan kan nemen en een jong opgeleide collega ook wil gaan werken.

Waarom schrijf ik deze brief?

Voor de toekomst van fysiotherapie en de collega’s na mij willen blijven werken in het mooie vak en überhaupt willen gaan beginnen. Voor de toekomst van werkgever, werknemer en ZZP’er in de fysiotherapie.

Hans, Eigenaar / werknemer orofaciaal (kaak) fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
In de eerste lijn werken als fysiotherapeut is mooi en dankbaar werk. Dit komt doordat we als fysiotherapeuten en positieve bijdrage kunnen leveren aan de ervaren pijnklachten, kwaliteit van leven maar ook preventie.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Slechte arbeidsvoorwaarden, en salaris wat nog nooit met de inflatie omhoog is gegaan. Pensioen waar enorm laag is en waarvan het grootste gedeelte zelf betaald moet worden. Enorme salaris kloof met de 2e lijn.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een cao vergelijkbaar met de 2e lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het niet langer zo die kan blijven gaan. Veel collegas verlaten het vak terwijl ze nu een in de toekomst alleen maar meer nodig zijn.
Thom, sporttherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Waardering in de vorm van normale arbeidsvoorwaarden, dus een goed CAO voor zowel werkgevers als werknemers.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Mijn behandeling, met 10 jaar opleiding, incl mastertitel is goedkoper dan een massage in een spa. Daarbij moeten we alles wat extra is, en dat is erg veel (geëist door zorgverzekeraars) in onze eigen, onbetaalde tijd doen. Ieder ander krijgt hier normaal voor betaald.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Omdat ik het voor de patiënten doe, iedere dag weer.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik bang ben dat de fysiotherapeut een uitstervend beroep zal worden. De startende fysiotherapeuten gaan toch iets anders doen wat beter betaald wordt.
Caroline, MSc Oncologiefysiotherapeut en Oedeemfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Passie en voldoening.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Arbeidsvoorwaarden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
De passie, de mensen en uiteindelijk hopelijk ook eindelijk goede arbeidsvoorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Voor betere arbeidsvoorwaarden!.

Luuk, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Ik wil mensen graag verder kunnen helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De werkdruk wordt veel te hoog door vertrekkende collega's als gevolg van de te slechte beloning vanuit de verzekeraars.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Ik zou beter beloond willen worden zodat er tijd en geld is om mezelf te blijven scholen en ik niet het gevoel heb zoveel mogelijk mensen in een korte tijd te moeten zien om alleen maar rond re komen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik hoop dat er verandering gaat komen zodat ik mijn werk met meer plezier ksn nlijven doen.

Saskia, Geriatriefysiotherapeut eerste lijn

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Omdat ik weet dat ik een verschil kan maken voor ouders en hun kinderen die in hun ontwikkeling worden bedreigd.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Er teveel “eigen” geld in moet. Het bijna niet meer kosten dekkend kan zijn,.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Wanneer er een eerlijke passende vergoeding tegenover staat wat passend is voor de jaren ervaring en de hoeveelheid scholing.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik het beu ben dat we steeds meer moeten leveren en steeds minder betaald krijgen we niet eens mee kunnen in de inflatie en dus achteruit gaan in de salariëring. Dat is niet conform is wat andere verdienen met dezelfde soortgelijk niveau aan scholing en ervaring.

Désirée, Praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het helpen van mensen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik ben elke maand weer blij als ik alle rekeningen kan betalen. Geen enkele ruimte voor innovatie, opleiding, laat staan een fatsoenlijke beloning voor mijn personeel.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een eerlijke beloning!
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik hoop als fysiotherapeut te kunnen blijven werken. Echter voorspel ik dat m’n huidige praktijkvoering nog maximaal 1 á 2 jaar mogelijk is.

Danny, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.
Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Een goede beloning voor mijn kennis en expertise.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik ben al jaren praktijkhouder en heb 4 mensen in loondienst, ik schaam mij voor het salaris die ik deze bevlogen hardwerkende mensen uitbetaal. Zelf zie ik dat mijn bestedingsruimte kleiner en kleiner wordt door de niet kostendekkende tarieven. Ik maak nu keuzes als maar niet naar die geweldige nascholing omdat ik het gewoon niet meer kan betalen. De beloning is absurd laag en de zorgverzekeraars buiten ons uit.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een fatsoenlijk en kostendekkend tarief.
Waarom schrijf ik deze brief?
Frustratie, onmacht en verdriet. Mijn prachtige vak wordt om zeep geholpen. De fysio’s doen zoveel waardevol werk tegen zo weinig kosten. Door ons blijft de zorg betaalbaar. Wij verdienen het dat dit ook fatsoenlijk beloond wordt.
Nienke, fysio/manueeltherapeut en praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Goede arbeidsvoorwaarden, een kans om een goed pensioen op te bouwen en waardering voor mijn werk.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Te lage tarieven fysiotherapie.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hogere tarieven fysiotherapie. Tarieven voor niet patiënt gebonden contact.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik ondanks mijn enthousiasme voor het mooie vak fysiotherapie toch een carrière switch overweeg.

Janneke, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Zorg verlenen en samenwerken met de collega's om de beste kwaliteit te bieden.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
We werken vanuit passie, maar als je de gang van zaken kritisch bekijkt zijn de arbeidsvoorwaarden niet in verhouding met de eisen en functie.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden en verloning, dit geeft namelijk ruimte tot normale werkomstandigheden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om het belang te benadrukken dat er iets moet veranderen, want over een aantal jaar is het te laat. Geen jonge ambitieuze fysiotherapeuten meer en een enorme zorgdruk die we niet aankunnen.

Dylan, Fysio- en Manueel therapeut

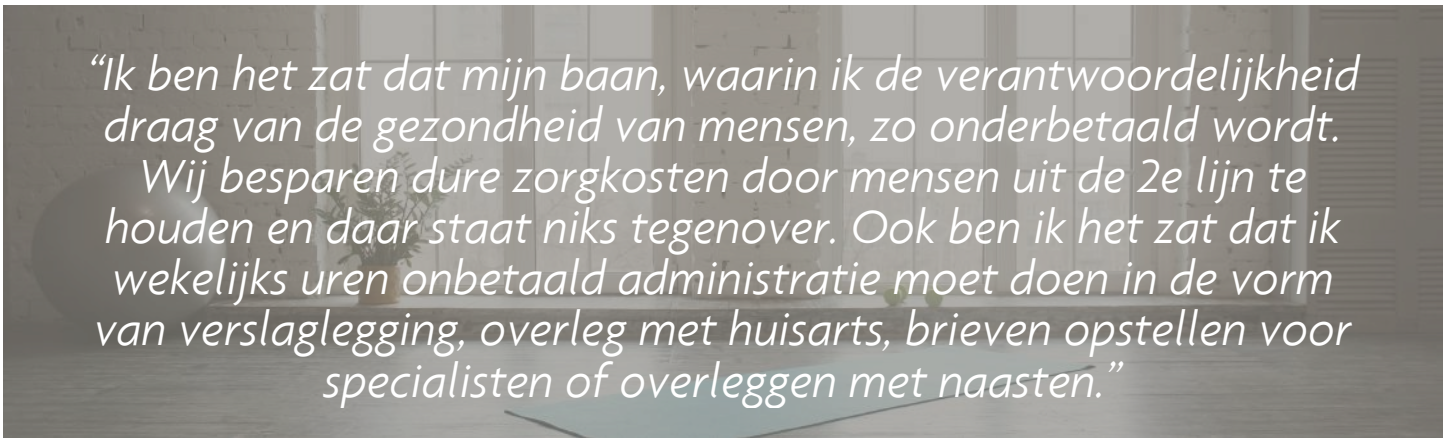

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De eerste lijn is de plek waar ik me het beste thuis voel. We werken mauw samen met huisartsen, (wijk)verpleging en andere zorgdisciplines om te zorgen dat Mederland in beweging blijft en ouderen zo lang mogelijk veilog thuis kunnem blijven wonen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik ben het zat dat mijn baan, waarin ik de verantwoordelijkheid draag van de gezondheid van mensen, zo onderbetaald wordt. Wij besparen dure zorgkosten door mensen uit de 2e lijn te houden en daar staat niks tegenover. Ook ben ik het zat dat ik wekelijks uren onbetaald administratie moet doen in de vorm van verslaglegging, overleg met huisarts, brieven opstellen voor specialisten of overleggen met naasten.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Ik zou een fatsoenlijk salaris willen dat past bij de verantwoordelijkheid én scholingsmiveau dat ik heb als fysiotherapeut. Daarnaast zou ik willen dat onbetaalde arbeid verleden tijd wordt en dat mijn werkgever helpt bij mijn pensioenopbouw.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik schrijf deze brief vanuit mijn passie voor mijn vak en om de lezers ervan te doordringen dat dít zo niet langer kan. Ons prachtige vak gaat zo kapot.

Daniël, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het fantastische patiëntencontact.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het salaris is zwaar onvoldoende. Ik kan mijn maandelijkse lasten maar net dekken.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een beter salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik hoop dat ons mooie vak behouden blijft en de fysiotherapeuten in de eerstelijn loon naar werken krijgen.

Sharona, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
CAO.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het gevoel van onrecht.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Juiste waardering met goede arbeidsvoorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
De maat is vol. Ik kies liever mijn eigen vorm van vrijwilligerswerk.

Floor, Geriatrie fysiotherapeut 1e lijn

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Een verschil te kunnen maken in het spoedige herstel van mijn cliënten zodat de zorg verder in de keten ontzien wordt!
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik en mijn personeel willen een waardige vergoeding, zonder extra administratieve rompslomp.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Het mooiste vak van de wereld waar je echte verbinding kunt maken, en waarmee we bovenal kosten besparen!
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het in mijn ‘korte’ carrière al duidelijk is geworden dat er NU actief gehandeld moet worden. Voordat we deze beroepsgroep uitwringen, met alle gevolgen van dien.

Marc, Mede-eigenaar en fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De dankbaarheid van de cliënten en de meerwaarde die ik kan brengen in hun herstel.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De hoge eisen vanuit de zorgverzekeraars tegen nauwelijks kostendekkend tarief.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hoger salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat we al jaren achtergesteld zijn.

Thijs, Locatiemanager/ Fysiotherapeut

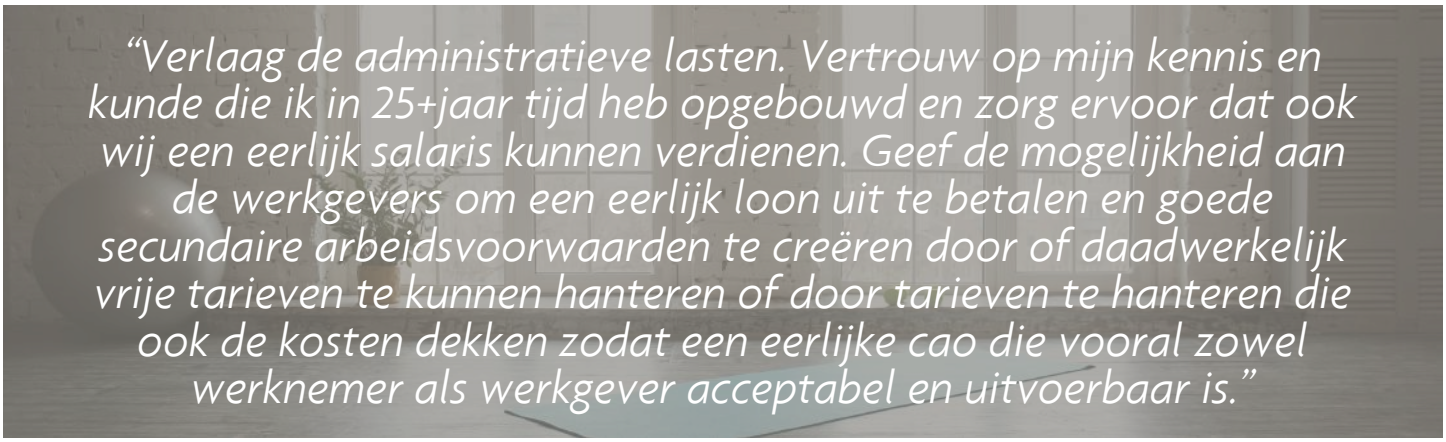

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het contact met de mensen. Het gevoel dat je deze personen een stukje kunt begeleiden bij het revalideren na een trauma, het zichzelf weer vinden na al jaren chronische klachten te hebben of om simpelweg die aanwijzing te geven waarmee ze zelf weer verder kunnen bij rug, nek, schouder, heup of knieklachten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Er wordt steeds meer van mij verlangd en dit moet of wel allemaal in de behandeltijd gebeuren, waardoor er eigenlijk niet echt tijd over blijft om echt goed te luisteren en te onderzoeken wat iemand nodig heeft en daar op in te steken, je behandeling vorm te geven. Of je doet dit wel, maar dan heb je na de behandeltijd nog veel tijd nodig om dit te administreren. Daarnaast de verplichte scholing (die belangrijk is om bij te blijven) die maar deels betaald wordt en niet terug te verdienen. De pensioenopbouw die een grote hap uit mijn salaris neemt en die bij lange na niet voldoende is om straks na mijn pensioen ook nog lekker te kunnen leven. En daarbij een salaris waarmee we net aan onze vaste lasten kunnen betalen (en dit is dan omdat we ons huis al 25 jaar geleden gekocht hebben).

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Verlaag de administratieve lasten. Vertrouw op mijn kennis en kunde die ik in 25+jaar tijd heb opgebouwd en zorg ervoor dat ook wij een eerlijk salaris kunnen verdienen. Geef de mogelijkheid aan de werkgevers om een eerlijk loon uit te betalen en goede secundaire arbeidsvoorwaarden te creëren door of daadwerkelijk vrije tarieven te kunnen hanteren of door tarieven te hanteren die ook de kosten dekken zodat een eerlijke cao die vooral zowel werknemer als werkgever acceptabel en uitvoerbaar is.

Waarom schrijf ik deze brief?

De druk is hoog en wordt steeds hoger. Veel fysiotherapeuten, ook in mijn omgeving stoppen ermee. Bestaande vacatures worden niet of moeizaam opgevuld. De kloof tussen fysiotherapeuten in de 1ste en 2de lijn wordt steeds groter. We hebben echter dezelfde opleiding gedaan en moeten allemaal blijven bijscholen. Andere beroepen zowel.mbo als hbo als universitair kunnen jaarlijks rekenen op in ieder geval een indexatie passend bij de inflatie. De 1ste lijns fysio heeft géén cao, géén onderhandelingspositie bij de zorgverzekeraars en nauwelijks indexatie van de tarieven over de afgelopen 15 jaar. Ik begrijp mijn werkgever als hij aangeeft dat een loonsverhoging of betere secundaire arbeidsvoorwaarden er niet in zit in de mate die ik graag zou willen, maar het laat me steeds meer afvragen of dit nog is wat ik wil!.

Miranda, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Betere beloning zodat we niet zonder collega's komen te staan.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Nieuwe collega's lopen weg door slechte arbeidsvoorwaarden. En slecht salaris, daardoor neemt de stress en druk toe bij andere werknemers.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het wordt tijd voor verandering!

Linda, fysiotherapeute

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een maatschappij-passend salaris.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De verdiensten die passen bij een HBO-opleiding en passend bij de positie die de fysiotherapie in de zorg inneemt.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Waardering voor wat je doet, verantwoording die het meebrengt en beloning hiervoor!.
Waarom schrijf ik deze brief?
De situatie is zorgwekkend dat de mensen weglopen , het vak achter zich laten om in een andere bedrijfstak te gaan werken waar de waardering hoger en beter is.en dat terwijl de fysiotherapie kwalitatief internationaal hoog aangeschreven staat. De waardering voor werkende fysiotherapeuten in Nederland door de zorgverzekeraars is beneden alle peil.
René, Fysio- manueeltherapeut, zzp'er

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Waardering, beter loon, betaling pensioen door werkgever, geen wachtdagen meer bij ziekte.
Meer administratietijd.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Bovenstaand.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Bovenstaand.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik voel me niet gewaardeerd.

Susan, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Hoger tarief om gezond bedrijf te kunnen ontwikkelen en personeel te kunnen laten groeien.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Moet 60-80 uur patiënten zorg draaien om praktijk overeind te kunnen houden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Tarief wat kosten dekkend is.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik moe ben. Moe om de benen uit mijn lijf te lopen en nog steeds net aan rond te kunnen komen.

Martijn, Fysiotherapeut

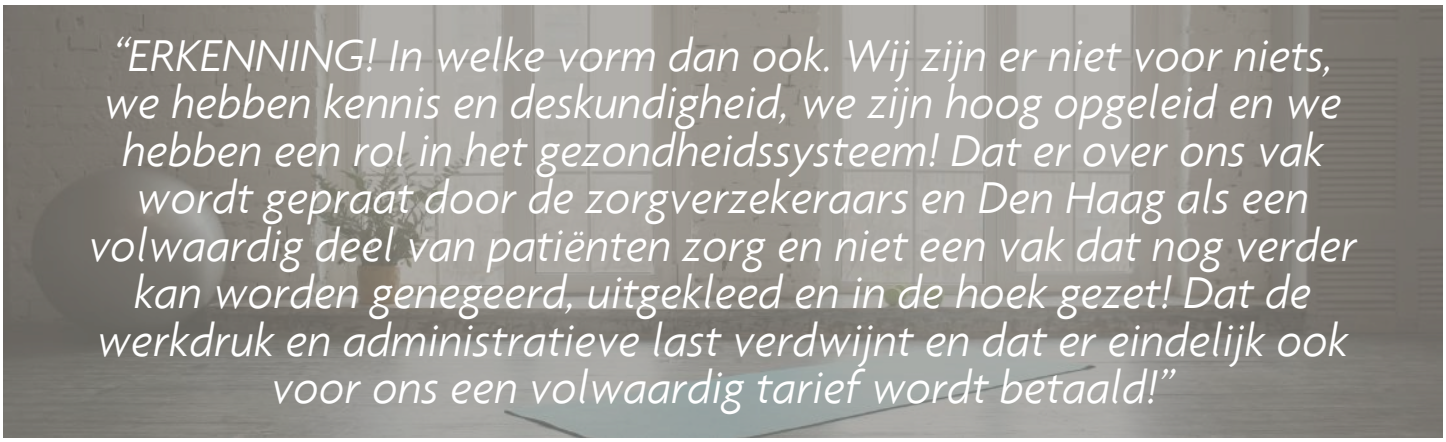

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het resultaat dat ik haal met mijn patiënten, de dankbaarheid die ik daarvoor krijg. Het feit dat ik samen kan werken met specialisten en dat we samen kunnen kijken wat we voor die complexe pijnpatiënt kunnen doen. Nee, niet altijd pijnvrij maar wel meer leefbaar voor deze patiënt. De blijheid als mensen me aangeven dat ze deur weer uit durven zonder in hun broek te plassen. Enzovoort enzovoorts.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Langzaam bekruipt mij het gevoel dat wij weg worden gezet als de eerste de beste klus masseur, ons vak doet er niet toe voor de zorgverzekeraars en Den Haag. Terwijl huisartsen en specialisten ons massaal weten te vinden lopen onze wachtlijsten op. Waarom? Geen personeel! Mijn colleg’s en ik hebben maar 3 handen. Resultaat: narrige patiënten, de druk van een wachtlijst en een secretaresse die wordt overspoeld. Ik kan op deze wijze mijn werk niet meer uitvoeren zoals ik dat wil, de kwaliteit die ik wil leveren niet meer geven. Of moet ik zeggen zoals de zorgverzekeraar het van mij wil? Koren op hun molen lijkt me. Dat maakt me ontzettend boos!.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

ERKENNING! In welke vorm dan ook. Wij zijn er niet voor niets, we hebben kennis en deskundigheid, we zijn hoog opgeleid en we hebben een rol in het gezondheidssysteem! Dat er over ons vak wordt gepraat door de zorgverzekeraars en Den Haag als een volwaardig deel van patiënten zorg en niet een vak dat nog verder kan worden genegeerd, uitgekleed en in de hoek gezet! Dat de werkdruk en administratieve last verdwijnt en dat er eindelijk ook voor ons een volwaardig tarief wordt betaald!

Waarom schrijf ik deze brief?

Niet meer voor mezelf!!! Het zal mijn tijd wel duren, mijn pensioenleeftijd haal ik binnen de fysiotherapie niet. Gewoon omdat het lichamelijk en mentaal te zwaar wordt. Van de 8 jaar die ik nog mag werken hoop ik er nog een paar vol te maken. Ik schrijf voor mijn vak! Zodat er een plan kan komen, collega’s kunnen worden opgeleid en behouden voor het vak, de werkdruk en administratieve last kan worden aangepakt. Als dit zo doorgaat, sterft het vak fysiotherapie zoals we het nu kennen uit! En zal het over een paar jaar zo zijn dat we een intake, tussentijdse en eindevaluatie doen met patiënten en de rest van het werk zal worden uitgevoerd door derden. Geen connectie meer met je patiënt, lekker effectief en goedkoop. Want bij de fysiotherapie kunnen we nog geld weghalen.
Cynisch? Ja misschien wel, maar zo voelt het. En als de dag komt dat ik dit ook in mijn behandelkamer voel stop ik per direct met mijn vak!

Andrea, bekkenfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Het werken in een multidisciplinaire praktijk en het contact wat je over een langere periode met patiënten hebt.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De wachtlijsten die ontstaan door de snelle vermindering van het aantal fysiotherapeuten.
De kosten van een praktijk stijgen sneller dan de tarieven. Hierdoor wordt een CAO steeds moeilijker haalbaar.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Als zorgverzekeraars en politiek ons net zo goed gaan waarderen als de patiënten.
Als er weer een eerlijker speelveld komt.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik me zorgen maak over de toekomst van het vak fysiotherapie ende betaalbaarheid van de zorg. Een zwakke eerstelijn zorgt voor kosten verhoging.
Monique, Maat in een maatschap en geregistreerd bekkenfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Lagere werkdruk, waardering en salaris + voorwaarden die passen bij dit pittige beroep.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Keihard werken, ook na werktijd is het werk nooit klaar en ben je genoodzaakt in de avond nog brieven te maken, slechte arbeidsvoorwaarden en geen perspectief op verbetering op de korte en lange termijn. Zonder politiek ingrijpen zal er niks veranderen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Salaris en voorwaarden gelijk getrokken met de 2e lijn inclusief hun betaalde administratieve tijd. Minder controle en regeltjes en verplichte vragenlijsten/klinimetrie. Betaalde scholing en beter pensioenstelsel.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik niet wil blijven werken in dit vak op deze manier, spijt heb van mijn opleidings keuze en serieus aan het rondkijken ben voor wat anders. Jammer, want het is een prachtig vak wat helaas kapot gemaakt is/wordt door zorgverzekeraars en de politiek.
Daphne, kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn (met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden).

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Een CAO.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Hoge eigen pensioenbijdrage en te weinig loon betaald krijgen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Dat ik niet elke maand nog 319€ van mijn nettoloon moet afstaan aan een waardeloos pensioenfonds. Een salaris gelijk aan dat van tweedelijns collega's.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik ben het zat onderbetaald te worden.

Maartje, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Patiënten helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het loon loopt achter in vergelijking met tweede lijn en opleidingen moet ik deels zelf betalen, pensioen volledig zelf betalen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een betere vergoeding.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik wil graag fysiotherapeut blijven.

Kevin, Fysiotherapeut en praktijkmanager

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Respect, vooral van de betalende instanties en geen argwaan.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het evident onredelijke tarief, dat omwille van marktwerking in de zorg NOOIT verhoogd zal gaan worden, immers de winst van de zorgverzekeraars mag niet afnemen. De beleidsmakers zien nog steeds niet in dat juist fysiotherapie een duidelijk besparende rol heeft op de langere termijn. Dat er wel gisteren nieuws kwam over het behandelen van patiënten met axspA uit de basisverzekering, maar dat daar weer argwaan vanaf spat: want alleen door extra geschoolde therapeuten: WIJ ZIJN GOED GESCHOOLD! er hoeft niet alweer een peperdure extra te volgen workshop in het leven geroepen worden, op onze eigen kosten, in onze eigen tijd! NEEEEEEEEEE zo niet meer.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Als er politieke druk wordt uitgeoefend op het zorgverzekeraarsbeleid, dat preventie een tool was geweest om te besparen, 30 à 20 jaar geleden! Wend dit zinkende schip …
Maar ja, onrust in Den Haag, helaas veel incapabele bestuurders, gekozen door kiezers die vallen voor loze kreten. De verkiezingen staan voor de deur met forse bezuinigingen, vooral in de zorg. Leer uit het verleden, goedkoop nu is duurkoop later….codewoord PREVENTIE , kritisch kijken naar wat er gebeurd: de supermarkten grote mondiale ketens worden rijk over de gezondheid van het volk, door marketing truckjes verleid tot het kopen van zeer bewerkt voedsel…en wij als samenleving bouwen aan diabetes en obesitas programma’s… soms zelfs deels betaalt door deze multinationals, die ook wel brood zien in de farmaceutische tak , alle slankmaakpillen met desastreuze langetermijngevolgen door de buik… en zal ik over de perverse invloed van de grote farmaceuten maar zwijgen? Wanneer komt er eindelijk iemand met een doortastend beleid waarin de algemene volksgezondheid op 1 komt, gezondheid in brede zin.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik oprecht hoop heb
Het roer moet om
De tijd is rijp.

Rebel, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Het helpen van mensen met allerlei hulpvragen is het mooiste werk!.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik wil mijn personeel passend belonen.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Dat gaat toch over de beloning die passend moet zijn om de waardering van mijn personeel kracht bij te zetten. Alleen complimenten voor het goede werk blijven niet voldoende.
Waarom schrijf ik deze brief?
Noodkreet om de fysio branche te redden.

Luuk, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het vak, de kennis die je hebt en leert,
De mensen die je kan helpen en mijn collega's.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De werkdruk en de vermoeidheid die ten koste gaat van mijn vrije tijd.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Verlaagde werkdruk met betere secundaire arbeidsvoorwaarden rondom pensioen en vrije dagen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik bang ben dat er anders niets veranderd.

Jeroen, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De voldoening en waardering als de patiënten weer klachtenvrij zijn.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De minimale waardering/kosten/communicatie vanuit de zorgverzekeraar naar de Fysiopraktijk.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hogere vergoeding en een cao met Secundaire voorwaarden verbetering.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik verandering wil zien. Anders is de toekomst somber voor dit werkveld. Wat de uiteindelijke zorgkosten drastisch omhoog brengt.

Bart, manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Kostendekkend tarief dat mee blijft stijgen met de inflatie. Ook loon voor alle niet patientgebonden tijd, zoals werkoverleg, artsen overleg etc. Een Cao vergelijkbaar met ziekenhuis/tandersten etc.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Mijn salaris gaat er al jaren relatief op achteruit doordat het niet stijgt terwijl mijn vaste lasten thuis wel stijgen. Tegelijk moet ik meer administratie doen, scholing volgen, en deelnemen aan clubjes.
Patiënten hebben steeds beperktere a maar verwachten wel hetzelfde eindresultaat.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Waardering zowel in salaris als mondeling.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik ben al serieus de mogelijkheden aan het onderzoeken om het vak te verlaten en ga waarschijnlijk volgend jaar wat anders doen.

Marina, sportfysiotherapeut

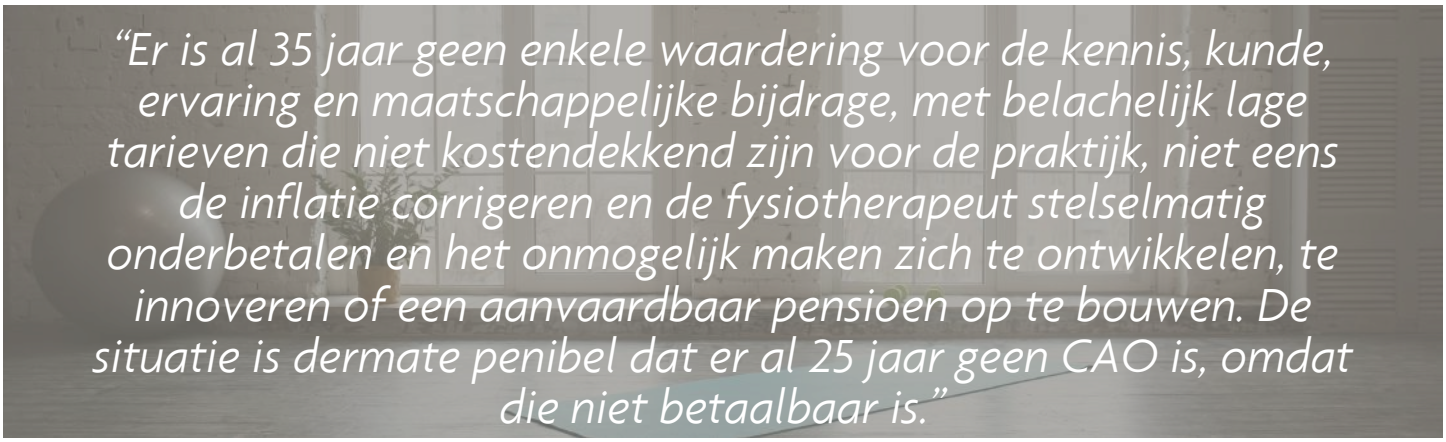

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Mensenwerk, elkaar helpen, een bijdrage leveren aan de maatschappij met je eigen kennis en kunde, de voldoening dat je niet ten kosten van anderen werkt.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Er is al 35 jaar geen enkele waardering voor de kennis, kunde, ervaring en maatschappelijke bijdrage, met belachelijk lage tarieven die niet kostendekkend zijn voor de praktijk, niet eens de inflatie corrigeren en de fysiotherapeut stelselmatig onderbetalen en het onmogelijk maken zich te ontwikkelen, te innoveren of een aanvaardbaar pensioen op te bouwen. De situatie is dermate penibel dat er al 25 jaar geen CAO is, omdat die niet betaalbaar is. Hierdoor zijn werkweken van méér dan 40 uur voor zorgverleners noodzakelijk om überhaupt te kunnen overleven. Voor ons geen 13e maand, geen winstdeling, niet een dagje minder werken als je ouder wordt. Elke dag niet werken is meteen minder inkomen. Alles moet in eigen tijd en voor eigen kosten. De roofbouw op de zorg maakt praktijken niets meer waard, wat praktijkeigenaren een groot deel van hun oudedagsvoorziening afpikt. Er wordt schandalig veel verdiend door mensen die AAN de zorg verdienen, maar geen zorg leveren!.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Stoppen met het machtsmisbruik en wantrouwen van instanties als verzekeraars en NZa. Stoppen met 'wij weten het beter'. Stoppen met marktwerking (ooit over nagedacht dat met FIJN SAMENWERKEN, je MEER bereikt?). Stoppen met die dure managers. Erkenning dat OOK WIJ waarde, kennis, kunde en ervaring hebben (net zoals jullie?) en vertalen in een normaal tarief, dat aangepast is aan ons niveau en bijdrage aan de maatschappij.

Waarom schrijf ik deze brief?

De tarieven worden al tientallen jaren kunstmatig laag gehouden door managers die zelf riante inkomens hebben en hun macht misbruiken en kunnen misbruiken omdat ze gesteund worden door de 'waakhond' van de zorg NZa', die altijd partij trekt voor de verzekeraars. De zorg loopt leeg, alle fysiotherapeuten gaan kopje-onder. De kosten worden zo hoog, dat we niet meer kunnen bestaan, praktijk en privé. En dan lees je een advertentie van een manager eerstelijn bij Zorg Instituut Nederland met een riant inkomen en geweldige secundaire voorwaarden. Er is geen geld voor mensen IN de zorg, wel voor managers!

Rob, fysiotherapeut en praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn (met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden).
Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Waardering, vakantiedagen, betere pensioen regeling, beter salaris.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ondergewaardeerd, hoge druk, eigen kosten vergaderen, administratie bijwerken in de 'pauze' en in eigen tijd, laag salaris, hoge verantwoordelijkheid, betaal zelf voor de verplichte cursussen omtrend accreditatie en dit is ook niet meer aftrekbaar voor de belasting.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Waardering. Minder regels. Niet meer gratis werken. Avond-uren naar waarde betaald krijgen. Verloning krijgen naar het fysieke, verantwoordelijk, HBO-niveau, werk wat ik doe.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik overweeg al enkele jaren om uit het vak te stappen.
Patiënten zijn al steeds veel eisender. De verzekeraar doet hier vaak nog graag een schepje bovenop.
Ik wil graag (financiële) vrijheid (terug).
Eline, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De tevredenheid van mijn cliënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Steeds meer moeten behandelen om de rekeningen te kunnen blijven betalen. Bijna geen indexatie de laatste 15 jaar.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
In ieder geval de indexatie doorzetten zodat de beloning ook op financieel vlak waardig is.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik het zat ben om voor een habbekrats te werken.

Ruben, praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen helpen is het leukste wat er is.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Gelijkblijvende beloning tegen steeds hogere kosten.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Stijgende beloning zoals je overal om je heen ziet in verschillende branches.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat de grens bereikt is.

Richard, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering die je dagelijks krijgt als je mensen helpt!
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De hoge werdruk a.g.v. de achterlijk lage verloning die gezien onze HBO scholing niet past bij ons functioneringsniveau.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Verzekeraars gooi die tarieven omhoog en flink ook!.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik ben 15 jaar in het vak, heb een normaal huis en een vrouw en 2 kinderen. Maar financieel hou ik niets over en bouw ik niks op terwijl we tweeverdieners zijn in de zorg.

Davie, fysiotherapeut en praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Ik haal ontzettend veel voldoening uit het werk wat ik doe, mensen helpen naar een betere leefstijl zonder klachten en ervoor zorgen dat de oudere generatie zo mobiel mogelijk blijft, zodat het valrisico daalt en zij actief blijven.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De werkdruk is gigantisch. Administratieve lasten worden steeds hoger. De inflatie stijgt maar dit is niet terug te zien in ons loon, terwijl iedere andere sector hier wel voor gecompenseerd wordt. Daarnaast is het oneerlijk dat iemand met dezelfde opleiding in een tweede lijns instelling 50% meer salaris krijgt dan iemand in de eerste lijn.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Ik wil nagenoeg gelijk worden getrokken met de tweede lijn, met net zoveel vakantie en atv dagen. De administratieve lasten moeten echt omlaag, ik werk nog vaak een half uur extra om deze lasten bij te werken en nog steeds loop ik hierin achter.

Waarom schrijf ik deze brief?

Het moet anders, dit gaat zo niet langer! Ons mooie vak moet blijven bestaan en dat kan alleen als er dringend iets gaat veranderen.

Marieke, Fysiotherpeut, Geriatriefysiotherapeut i.o.

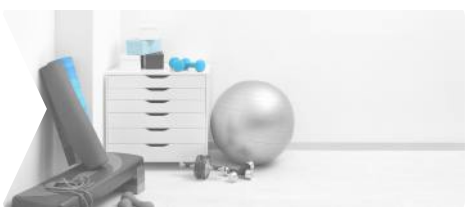

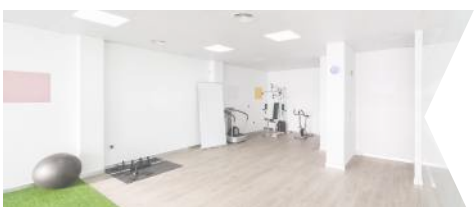

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen helpen/begeleiden/adviseren.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik werk op papier 36 uur maar maak 44 uur door extra werkzaamheden. Dit gaat ten koste van mijn privéleven!
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Waardering naar uren en opleidingsniveau.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik vind mijn werk geweldig maar hou dit geen jaren meer vol op deze manier.

Molly, sport/handfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Prachtig beroep! Elke dag een directe invloed kunnen hebben in het functioneren van mensen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik schaam mij voor mijn maand salaris. Ik verdien nog niet de helft van wat mijn vriendin verdient.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijke tarieven. Hard werken moet beloond worden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Samen sterker. Red onze beroepsgroep.

Bart, sportfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een fatsoenlijke waardering en toekomstperspectief.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De financiële achterstand ten opzichte van tweede lijn of andere hbo studies.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Met minder administratieve lasten, minder verplichte clubjes en meer vertrouwen en waardering.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om bewustzijn te creëren en een schreeuw om hulp. Wij kunnen het niet veranderen jullie wel.

Patrick, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mijn fijne team van collega's, de meerwaarde die je hebt voor patiënten en het mooie uitdagende vak.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De hoge administratie druk, de loonkloof met de 2e lijn, het gebrek van waardering en erkenning vanuit de zorgverzekeraars. Ook de belachelijke hoeveelheid macht die de zorgverzekeraars hebben kost me veel werkplezier.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een eerlijke beloning voor onze arbeid, minder regeldruk.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat onze mooie vak dreigt kapot te gaan door de huidige situatie in de eerste lijn.

Wilco, fysiotherapeut/manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De mensen, het werk. De verbondenheid met mijn cliënten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De arbeidsdruk.
Het gevoel te hebben dat het eigenlijk nooit goed genoeg is.
De verloning
Dat je veel onbetaald werk nog in eigen tijd doe.
Dat niet alle tijd welke je in je cliënt steekt betaald is.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Hoger salaris.
Dat alle tijd welke je in je cliënt steekt, declarabel is.
Dat ik niet meer hoef te werken in eigen tijd.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik het zat ben.
Zat van het gevoel.dat goed niet goed genoeg is.
Dat ik mij continu verantwoorden moet.
Dat niet alle tijd declarabel is.

Jeanette, eigenaar kinderfysiotherapie praktijk

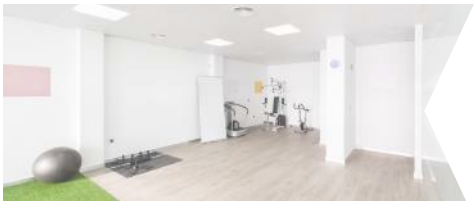

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Voorkomen van verergering van klachten, vooruitgang en vertrouwen tijdens herstel in revalidatie van cliënten die zorg in de 1e lijn horen te krijgen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
inkomen te laag t.o.v. 2e lijn.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijke beloning voor al het harde (vrijwilligers)werk.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ongerust over het huidige salaris en de toekomst van de 1e lijn voor cliënten en mijn collega's.

Wouter, manueeltherapeut/fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een eerlijk en oprecht salaris, welke in lijn is met andere HBO-ers
Daarnaast de vrijheid om als professional keuzes te mogen maken voor patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De onderbetaling, veel dingen in eigen tijd doen en daarnaast niet de mensen kunnen bieden wat ze nodig hebben. De verzekering bepaalt.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Als het salaris beter wordt en de verzekeringen zich minder gaan bemoeien met het inhoudelijke van het vak.
Waarom schrijf ik deze brief?
Vooral om andere fysiotherapeuten te ondersteunen, ik heb inmiddels mijn volgende stap gezet.

Patricia, dierenfysiotherapeut en docent

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een kostendekkend tarief van minimaal 55 euro per ziiting.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Er is geen toekomst voor fysiotherapeuten en ik vertrouw politiek niet dat ze werkelijk gaan ingrijpen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Dat er een minimum tarief komt van minimaal 50 euro per zitting.
Waarom schrijf ik deze brief?
Wij worden al 15 jaar uitgebuit.

Henk, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het helpen van patiënten, de band die je met ze opbouwt en mensen weer de maatschappij in te krijgen na lichamelijke danwel psychosomatische klachten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De hypotheek moet betaald worden en dat wordt steeds lastiger.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer beloning, niet alleen voor het zien van patiënten maar ook de werkzaamheden daar omheen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Nu moeten we met z'n allen hard staan voor ons mooie, prachtige en noodzakelijk vak.

Marijke, Msc. orofaciaal fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De zorg voor mijn patienten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Al sinds 2006 is er geen jaar geweest dat minimaal de inflatie gecorrigeerd is in de vergoedingen! Ik ga er dus al bijna 20 jaar op achteruit!!!! Nog los van gestegen kosten in AOV, verplichte scholing, toegenomen administratiedruk (onbetaald, eigen tijd) etc.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Minder administratiedruk, onder het juk van de verzekeraars vandaan en een normaal salaris!

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik zie een leegloop van een vak wat met weinig kosten voor de maatschappij veel dure zorgkosten kan voorkomen.
Ik zie een vak waarin zorg wordt gemeden door patiënten.
Ik zie jonge collega’s heel snel het vak uitrennen omdat er geen perspectief is (een jonge nét afgestudeerde werknemer ging in bedrijfsleven werken omdat ze met dat salaris wel samen met haar vriend een huis kon kopen, met het fysiotherapiesalaris kon dat niet!).

Peter, maatschapslid

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Waardering van mijn patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Als werkgever je werknemer niet het loon kunnen bieden wat ze verdienen. En als werkgever een dekkend loon te ontvangen.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere omstandigheden voor werkgever en werknemer!
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat er iets moet veranderen anders bestaat de 1e lijn fysiotherapie praktijken straks niet meer.

Lotte, kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een vergelijkbare beloning ten opzichte van vakgenoten in andere lijnen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De eerste lijn is een belangrijk onderdeel in substitutie van zorg maar dat blijkt niet uit de verdienste.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Waardering en minder rompslomp in eigen tijd.
Waarom schrijf ik deze brief?
Voor een sterkere en beter eerstelijns zorg.

Kevin, fysio- en manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De afwisseling in patiëntenzorg.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Al jaren te laag salaris en met de inflatie van afgelopen jaren hou ik erg weinig over.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een beter vast salaris en betere arbeidsvoorwaarden (pensioen, vakantie dagen, studiegeld).
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik steeds minder over hou per maand.

Jelle, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een passend loon voor Bachelor en/of MSc (boven de MBO niveau). Een moderne CAO die als minimale eis (de voorwaarden) heeft CAO ziekenhuis/verpleeghuis. Een pensioen wat conform is aan het ziekenhuis- en verpleeghuiswezen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik moet mijn huis gaan verkopen omdat ik dit niet meer kan betalen met een loon en daarna een pensioenuitkering die onvoldoende zijn voor mijn huidige huisvesting en levensonderhoud op te kunnen brengen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een financiële vergoeding die passend is om mijn leven voort te kunnen zetten voor nu en in de toekomst!
Waarom schrijf ik deze brief?
Voor de toekomst van het beroep (verbijzonderd)Fysiotherapeut.
Dit mag geïnterpreteerd worden als een NOODKREET!
Cecilia, Msc. fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De patiënten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Geen cao
Administratietijd niet doorbetaald krijgen
Te laag salaris
Zelf pensioen betalen
Zelf cursussen betalen en de dagen die je mist niet doorbetaald krijgen
Geen feestdagen doorbetaald krijgen
Geen vakantiedagen
Geen vakantiegeld
Etc.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Een goede cao met bovenstaande goed geregeld.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat het belachelijk is dat wij zulke slechte voorwaarden en laag salaris hebben in verhouding tot andere hbo-studies en tot ander banen in de zorg en zeker vergeleken met fysiotherapeuten in de 2e lijn. Ik vind mijn werk elke dag nog fantastisch, maar met alle oplopende kosten denk ik toch ook wel eens aan een ander baan zoeken.

Esther, bekkenfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Passie voor het vak. Mensen blij maken en helpen bij hun herstel.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De kosten van het leven halen mij in.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijke vergoeding.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het is belangrijk dat de fysiotherapeuten in de eerste lijn worden gewaardeerd naar hoe ze zijn opgeleid en wat ze voor de bevolking kunnen betekenen. Dit betreft ook de financiële waardering.

Friso, fysio-, hand- en polstherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Het werk is leuk. Deze keuze maakte ik, ik heb er hard voor gewerkt en ik wil dit doen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het harde werk wordt gewaardeerd door de patiënten. Maar daar kan ik geen rekeningen van betalen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beter salaris en arbeidsvoorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
De fysiotherapeuten in de eerstelijn verdienen een verbetering. Het zijn hardwerkende mensen die het welzijn van de patient altijd voorzetten.

Sabine, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering van en het contact met mijn cliënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Bevriende fysiotherapeuten in de tweede lijn met minder ervaring verdienen met 32 uur meer dan ik met 40 uur verdien.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijk salaris voor het harde werken.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik hoop dat er eindelijk actie ondernomen gaat worden en gebeurt niet wanneer we onze verhalen niet delen.

Ralph, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: een functie in de tweedelijn (met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden).

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Ik geniet van samenwerken om de beste zorg voor mijn patiënt te kunnen leveren, in de 2e lijn wordt dit gewoon betaald, in mijn huidige werk in de 1e lijn niet.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Vooral scholingskosten vind ik ondraaglijk (icm BIG/kwaliteitsregister) Ik ben zoveel geld kwijt per jaar om überhaupt mijn werk te MOGEN doen, ben er klaar mee. Evenals de verplichte peerreview in eigen tijd.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Arbeidsvoorwaarden vergelijkbaar met de 2e lijn. Minder rompslomp rondom de administratie.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik echt verwacht binnen enkele maanden te stoppen met het werk en overweeg mijn registraties te laten verlopen. Ik wil geen kosten meer maken.

Sarah, Kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Een loon wat past bij een HBO opleiding. Waarbij je niet elke maand hoeft te kijken of je wel de maand door komt.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het krijgen van een hypotheek is onmogelijk. Zelf heb ik een basisverzekering i.p.v. ook aanvullende verzekering moeten nemen, omdat ik anders de maand niet doorkom. Werkdruk die enorm wordt omdat collega's stoppen. Met een boer met kiespijn vertellen dat fysio een mooi vak is, terwijl je er geen gezin van kan onderhouden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Meer waardering zowel finacieel als in de omgang richting fysiotherapie, Een cao met perspectief die passend is binnen de zorg maar ook vergelijkbaar met andere hbo functies. Meer ruimte in de agenda.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik schrijf deze brief omdat ook ik anders genoodzaak ben om de fysiotherapie te verlaten. Fysiotherapie geeft iemand van 28 jaar totaal geen zicht op een rooskleurige toekomst. Voor minder inspannend werk kan je elders bijna 1.5 keer zoveel verdienen zonder de werkdruk.

Nick, fysiotherapeut en praktijkmanager

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Op de fiets naar m'n werk om mensen met allerlei achtergrond laagdrempelig te kunnen helpen, klachten te doen verminderen en dat ze weer letterlijk en figuurlijk krachtiger hun dagelijkse dingen kunnen oppakken.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De zorg wordt complexer kost meer tijd en er zijn te weinig handen voor grotere zorgvragen.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Wanneer de zorg minder administratieve belasting geeft We meer handen en financiële middelen hebben zodat het privé ook meer tijdswinst en ontspanning kan geven.
Waarom schrijf ik deze brief?
Zoals boven beschreven. Het is toch van de zotte dat ik volgend jaar 50 mag worden en alleen maar waardering van patiënten krijg en er de laatste jaren alleen maar financieel op achteruit ga.

Irene, oedeemtherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
De voldoening die je krijgt door mensen te helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik ga er ieder jaar op achteruit qua financiën. Ik krijg mijn rekeningen bijna niet meer betaald.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Dat we financieel beloond worden voor het belangrijke werk wat we doen. En een CAO conform het ziekenhuis.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik het zat ben dat ik na zoveel jaar met hart en ziel gewerkt heb voor een betere gezondheidszorg en mijn patiënten maar dat ik het financieel niet meer rond krijg. Ik zie leeftijdsgenoten om mij heen die met minder inspannen veel meer verdienen . Ik baal hier ongelofelijk van.

Ditte, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen motiveren om beter voor hun lijf te zorgen door inzicht te geven in eigen klachten en aanspreken van eigen verantwoordelijkheid voor het lichaam en geest.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Onderbetaald voor de functie die ik vervul door te hoge kosten in de praktijk, onderwaardering door zorgverzekeraars.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere tarieven waardoor praktijkhouders betere lonen kunnen geven.
Een beroepsgroep en regering die een front vormen en niet ouwehoeren maar acties uitvoeren: CAO akkoord en tariefverhoging.
Waarom schrijf ik deze brief?
We moeten samen laten weten hoe hoog de nood is, het maken van een statement kan bijdragen aan het kenbaar maken van de nood.
Yvonne, bekkenfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De hulp en zorg die ik kan bieden aan de patient met een musculo skeletale klacht om zodoende kwaliteit van leven te behouden.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik wil graag kwaliteit van leven bieden aan de patient door mijn kennis en kunde. Alleen de verloning is dusdanig dat ik zelf financieel inlever op mijn kwaliteit van leven bij een steeds duurder wordende maatschappij.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een verloning op HBO waarde waardoor ik dus ook weer financiele kwaliteit van leven krijg.
Waarom schrijf ik deze brief?
Voor erkenning en inzicht dat er iets MOET gaan veranderen.

Lennard, fysiotherapeut

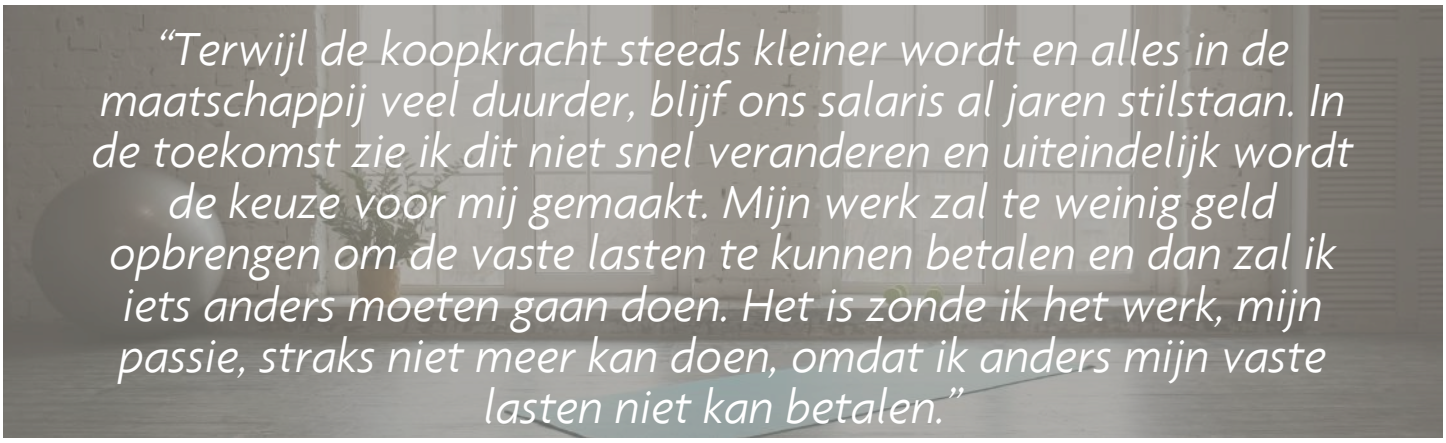

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De waardering die je van de meeste patiënten krijgt en voor veel mensen kun jij het verschil maken in hun dagelijks functioneren. Je kunt voor één individu zoveel meer betekenen dan men denkt. Elke dag iemand met een beter gevoel en meer zelfredzaamheid/verantwoordelijkheid over de eigen gezondheid je kamer zien verlaten, is wat ik wil. De persoonlijke aandacht die wij, helaas vaak te weinig, kunnen bieden is enorm belangrijk voor zowel de werkende, als ouder wordende mens.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Terwijl de koopkracht steeds kleiner wordt en alles in de maatschappij veel duurder, blijf ons salaris al jaren stilstaan. In de toekomst zie ik dit niet snel veranderen en uiteindelijk wordt de keuze voor mij gemaakt. Mijn werk zal te weinig geld opbrengen om de vaste lasten te kunnen betalen en dan zal ik iets anders moeten gaan doen. Het is zonde ik het werk, mijn passie, straks niet meer kan doen, omdat ik anders mijn vaste lasten niet kan betalen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Eerlijke vergoedingen vanuit de zorgverzekeraars zou zeker op z'n plek zijn. Het geld moet naar de zorgverleners gaan en niet naar de winst van de zorgverzekeraar. Wij zijn degene die het harde werk doen, om de grote kosten in de huisartsensector en het ziekenhuis te verlagen. Helaas blijft die beloning tot nu toe uit. Ook voor ons zou een jaarlijkse verhoging (net als de premie die we betalen) op z'n plek zijn.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat dit een van de weinige acties is die ik kan doen, zonder dat ik een dag vrij moeten nemen om actie te voeren in Den Haag of op de stoep van een zorgverzekeraar. Die uren worden door niemand vergoed en komen, net als de administratietijd van veel collega's, uit eigen zak. Om ons prachtige vak te laten bestaan, moet er echt iets veranderen voordat we massaal moeten stoppen. Fysiotherapie terug naar de basisverzekering gaat ons niet helpen. Wij willen ook eens meedoen met de salarisverhogingen en ik hoop dat de zorgverzekeraars ons eindelijk zullen waarderen. Ook zij zullen bij nekklachten nog een afspraak willen maken in de toekomst. Zorg er dan voor dat wij ook over 5 jaar nog werkzaam zijn en dat het vak aantrekkelijk blijft.

Carmen, fysio- en manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een beter toekomstperspectief, betere secundaire voorwaarden minimaal gelijk dan wel meer dan in de tweede lijn, daar waar het echte verschil gemaakt wordt.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De werkdruk, toename aan administratie tijd die de effectieve behandeltijd verkort. De vele klikjes handelingen die je moet verrichten zonder dat die iets oplevert voor de patiënt.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Waardering in betere primaire en secundaire voorwaarden voor mij als sportfysiotherapeut. Minder administratieve handelingen om zogenaamde zorg te leveren aan de patiënt.

Luuk, Msc. sportfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Mensen helpen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beter arbeidsvoorwaarden en salaris.

Kim, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het plezier om met de mensen te werken en ze te motiveren om weer beter te worden.
Mensen weer terug brengen in de samenleving zodat ze werk, sport en ADL weer kunnen uitvoeren.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Waardering voor het werk vanuit de overheid/zorgverzekeraar door verbeterde arbeidsvoorwaarden.

Rick, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen helpen is prachtig.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Geen variabel salaris. Een hoger en vast salaris en waar de pensioenen door een werkgever worden betaald.

Edwin, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Marktconform salaris, meer variatie in werkzaamheden, meer autonomie. Betere Verhouding tussen ontwikkeling (cursussen) en vergoeding werkgever. Congressen, ga ik niet heen. Te duur. En ik zal niet de enige zijn die dit soort afwegingen maken. Artsen gaan om de haverklap naar een congres. Om mensen te ontmoeten, ter verbinden en visies te delen: om 1 beroepsgroep te kunnen zijn.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik verlies motivatie.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Waardering. Dat is financieel, maar kan ook in andere voorwaarden zitten: verplicht pensioen, reiskosten. Grotere organisaties betalen meer en vergoeden meer. Ik ben docent fysiotherapie. Een ambtenaren baan; de voorwaarden: velen malen beter. Dat is toch vreemd?

Waarom schrijf ik deze brief?

Frustratie.

Ilse, docent fysiotherapie

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het helpen van patiënten bij het verminderen van hun klachten en het vergroten van hun kwaliteit van leven.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een eerlijke waardering voor het werk wat we leveren. In de vorm van een CAO en minimumtarieven.

Sil, fysiotherapeut en leefstijlcoach

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
voldoende loon
plezier in mijn werk met voldoende tijd voor de client
niet te veel administratiedruk.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Onze lonen blijven veel te ver achter tov collega's elders, en ook de gestegen lonen in andere beroepssectoren.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hoger loon, betere arbeidsvoorwaarden, meer flexibiliteit en minder werkdruk.

Judith, psychosomatisch fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het ondersteunen van de ontwikkeling van kinderen die leven in complexe situaties.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijke beloning en betere arbeidsvoorwaarden.

Carina, kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Fysio zijn geeft voldoening, mensen zo lang mogelijk uit de 2e lijn houden.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te hoge verplichte praktijkkosten ivm omzet/ vergoedingen van verzekeraars. Daardoor te lage lonen gezien de stijgende vaste lasten.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer vergoeding vanuit verzekeraars
Ondersteuning pensioen kosten.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het beroep fysiotherapeut met specialisaties behouden moet blijven.

Ilse, Fysio -/manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Een beloning in euro’s die recht doet aan mijn werkervaring en 10 jaar HBO/ masterstudie investering (in tijd en geld) Dit vraag ik vooral ook voor mijn collega’s. Op zijn minst gelijkwaardige beloning met collega’s in de tweede lijn sector werkend.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik ben praktijkeigenaar van een middelgrote praktijk in de eerste lijn. Ik zie gedreven collega’s met jaren werkervaring en soms masterstudies vertrekken bij mij en uit het vak gaan. zuiver omdat ik ze geen acceptabel salaris/ arbeidsvoorwaarden kán bieden irt andere sectoren waar ze met hun werk/denkniveau kunnen werken. Het ziekenhuis is een grote magneet ondertussen. Werkdruk en salaris véél gunstiger. Werkdruk in eerste lijn is onnodig groot omdat je structureel lange dagen moet maken om voldoende omzet te creëren om een leefbaar inkomen te genereren. Het is compleet belachelijk ondertussen. Een leegloop is gaande overal in de eerste lijn. Investeringen in kennis en kunde zijn door de lage tarieven momenteel zakelijk onverstandig. Nooit zal je je investering terugverdienen. Maar gemotiveerde collega’s verdienen het om in geïnvesteerd te worden. Er bestaat nu een impasse. De sector is op dit moment defacto al dood. Alleen fatsoenlijke beloning/ tarieven kan het weer leven geven.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Een passend inkomen irt andere sectoren en in ieder geval passend irt mijn eigen vakgenoten in de tweede lijn.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik zie dat het eerste lijn fysio werkveld in sneltreinvaart gesloopt wordt. Een schat aan kennis en kunde en kapitaal vernietigd. Naast de fysio zelf wordt vooral de cliënt benadeeld wanneer deze essentiële sector is verdwenen. Het zal kosten doen toenemen en de ervaren kwaliteit van zorg zal drastisch afnemen wanneer mensen geen toegang tot een fysio meer hebben. Mensenlevens betalen de prijs. Ons land betaalt de prijs. Oliedom is het.

Joost, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Tweede lijn kom je niet binnen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Als fysiotherapeut betaal je mega veel eigen kosten, qua pensioen, scholing, kngf etc. Dit zie je bij geen enkele andere beroepsgroep.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
In de hoop dat er een keer iets veranderd.

Sanne, Fysio- en oedeemtherapeut.

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering van patiënten en de fijne sfeer van ons team.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Lage salarissen en hoge administratieve lasten.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Vermindering van onzinnige dataverzameling (ik ben voor dataverzameling maar dan moet het wel meerwaarde hebben) en hoger tarief per zitting.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik als werkgever een betere financiële situatie voor mijn personeel en de praktijk zou willen.

Jarno, Mede eigenaar praktijk

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Niks.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Loon.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer geld.
Waarom schrijf ik deze brief?
Wil meer geld.

Rico, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering van de mensen!
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Hoge werkdruk en TEVEEL administratie.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Waardering en daarna beloond worden! Minder administratie en regels van zorgverzekering.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat er wat MOET veranderen!

Esther, fysiotherapeut en maatschapslid

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Vrijheid en vertrouwen van verzekeraars om kennis voorop te laten gaan in beslissingen ten aanzien van het behandelen. Maar zeker ook een goede beloning voor al dat harde werken en normale werkdagen en tijden.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het is niet meer houdbaar om zo door te werken. Het werk is al pittig, maar al die negatieve items eromheen maken dat het je sloopt.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Waardering voor zowel je kennis, maar ook normale prijs voor je werk, het is toch te zot dat anderen bepalen wat jij voor je werk krijgt, dus niet eens je werkgever als je in loondienst bent maar uiteindelijk externe partijen die de macht daarover hebben en ons dus uitbuiten.

Waarom schrijf ik deze brief?

Het is genoeg geweest zo kan het niet langer het is niet 2 voor 12 maar al minstens 20 over 12.

Ellen, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering van de patiënten en de voldoening die dit geeft.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Slecht betaald, slechte arbeidsvoorwaarden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beter salaris, geen eigen pensioen inleg, vakantie doorbetaald.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik hou van mijn werk, maar de waardering heel slecht is!

Farah, Fysiotherapeut.

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De dankbaarheid van een pt.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het vergoedingssysteem
Ik kan mijn mensen niet genoeg meer bieden en gaan ze weg !!!!
En de pt zit met een wachtlijst.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een eerlijk vergoedingssysteem.
Waarom schrijf ik deze brief?
Uit nood!!!!!

Bart, eigenaar praktijk

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering van patiënten, het behandelen van verschillende klachten en mijn passie voor de biomechanica van het menselijk lichaam.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De toenemende administratieve rompslomp en het onderbetaalde salaris.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Minder verplichte administratieve hoepels waardoor gesprongen moet worden en een kostendekkende financiële vergoeding.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om het groter wordende probleem en de leegloop binnen de fysiotherapie voor de zoveelste keer te benadrukken. Ik twijfel om te stoppen als fysiotherapeut na pas 4 jaar vanwege de slechte financiële vergoeding!

Stijn, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De uitdaging die patiënt problemen geeft.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik maak voortdurend uren die ik niet kan declareren.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere tarieven en pensioenen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat we de meeste aandacht aan patiënten geven en de goedkoopste oplossing zijn.

Ellen, manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Ik vind dat de overheid het verschil in arbeidsvoorwaarden in de eerste en tweede lijn gedwongen meer gelijk moet trekken. Op dit moment kan de zorgverzekeraar zonder gevolgen een onderscheid maken tussen gelijk opgeleide collega's die op een andere plek werken. Moet ik nou in het ziekenhuis gaan werken om een gepaste beloning en arbeidsvoorwaarden te krijgen? Er moest toch meer zorg naar de eerste lijn? Die er dan wat aan!.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Met mijn inkomen is het onmogelijk geworden om een woning te kopen in de huidige markt. Nadat ik mijn loon heb gehad moet ik nog allerhande kosten maken. Zeker toen ik net begon was het daardoor onmogelijk om van tevoren in te schatten wat ik netto zou overhouden. Als ik het contrast zie met de tweede lijn dan voel ik me eerlijk gezegd behoorlijk genaaid.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Ik wil het gevoel hebben dat ik met mijn 7 jaar studietijd op HBO niveau en een master titel in ieder geval volwaardig kan meedraaien in de maatschappij. Ik vindt het idioot dat iemand met 3 jaar minder studietijd en met een bachelor titel meer verdiend dan ik omdat hij/zij in de tweede lijn werkt.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik schrijf deze brief omdat de scheefgroei onacceptabel is, de machtspositie van de zorgverzekering disproportioneel is en de marktwerking in de zorg ons op een zeer negatieve manier treft. Daar moet iets aan gedaan worden.

Maarten, manueel therapeut

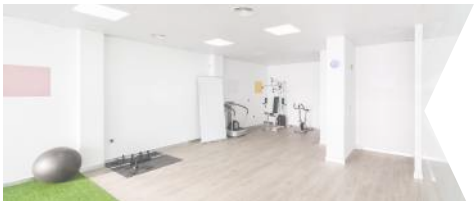

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie (met betere arbeidsvoorwaarden).

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mijn klanten die blij zijn dat we dicht bij huis zitten en ze zo snel en persoonlijk kunnen helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De kosten stijgen te veel.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beter uur tarief met beloning voor al onze extra bij scholing en intervisie.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om u wakker te maken dat de rek eruit is.

Nana, paktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het écht kunnen helpen van mensen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Zwaar onderbetaald, geen kostendekkend tarief.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Loon naar werken.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik wil verandering.

Lucien, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Een normaal salaris waarmee ik mijn hypotheek kan blijven betalen en waarmee ik niet hoef na te denken wat ik in mijn boodschappenkar gooi.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Teveel onbetaald werk (bv administratie), teveel werkdruk, veel te laag tarief per zitting.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Als ik net zoveel verdien als andere HBO geschoolde vrienden met dezelfde jaren ervaring.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het zo niet langer kan. Ik kan dit jaar niet langer dan een week op vakantie omdat er geen waarnemers meer zijn. ZZP 'ers mogen we niet meer inhuren (maar die zijn ook niet meer te vinden).

Carla, fysiotherapeut en maatschapslid

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een hoger tarief per behandeling en vergoeding voor rapportages en subsidie voor bijscholing.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De tarieven zijn niet kostendekkend.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hogere tarieven voor de zorg die wij leveren en extra financiële ondersteuning voor administratieve en bijscholing werkzaamheden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het 5 voor 12 is en er straks te weinig fysiotherapeuten over blijven.

Maartje, Praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het samen met de cliënt uitzoeken waarom hij/zij om dit moment in zijn leven last heeft en op dit moment mijn hulp nodig heeft.
Het samen met de cliënt op zoek gaan naar wat zou helpen deze last te verminderen.
Het begeleiden van juniorcollega's tot zelfbewuste professionals, die stevig in hun schoenen staan, zowel vakinhoudelijk als menselijk en bestand zijn tegen mondige patiënten.
Mijn kennis en ervaring overdragen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het is steeds moeilijker collega's (ik ben naast fysiotherapeut ook werkgever) enthousiast te houden voor de eerstelijn omdat:
- structureel het tarief te laag is om een goed salaris én goede secundaire arbeidsvoorwaarden te kunnen bieden
- structureel tijd (=geld) te kort is om goede begeleiding te geven, patiënten samen te zien/te bespreken
- structureel tijd (=geld) te kort is om te investeren in ontwikkeling
- structureel tijd (=geld) te kort is om domeinoverstijgend te werken

Ik collega's, tegen heug en meug, zie vertrekken naar de 2e lijn vanwege een hoger salaris en betere arbeidsvoorwaarden, maar die veel beter tot hun recht zouden komen in de 1e lijn.
Mijn seniorrol (36! jaar ervaring; fysiotherapeut, master manueel therapeut, oedeem therapeut, 10 jaar docent manuele therapie, master -cumlaude- wijkgerichte beweegzorg) kan nooit uit het tarief komen wat ik nu krijg van de zorgverzekeraar.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Een hoger tarief waarmee ik bovenstaande kan invullen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik hoop dat massaal onder de aandacht gebracht wordt, dat de eerstelijns fysiotherapie op omvallen staat.
Vacatures worden al een paar jaar nauwelijks ingevuld en 'mijn' generatie gaat er langzaam uit, terwijl juist de eerstelijns zorg met de fors toenemende zorgvraag door vergrijzing, én fors afnemend aantal zorgmedewerkers en mantelzorgers, essentieel is om ouderen langer thuis te kunnen laten wonen met kwaliteit van leven.

Netty, praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Ik vind het superleuk om mensen te begeleiden in het verminderen van hun beperkingen of hen te helpen zelf in grip op hun klachten te krijgen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Na 18 jaar verdien ik nog steeds hetzelfde salaris dan waar ik op gestart ben. Terwijl wel alle kosten zijn gestegen. Ik verdien evenveel als mijn man deze werkt in de supermarkt.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een fatsoenlijk salaris, passend bij een HBO geschoold persoon.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik het graag anders zou zien.

Jenny, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De uitdaging, de vrijheid in eigen regie behandeling, het patiëntencontact.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Arbeidsvoorwaarden die overal vooruit gaan behalve in eerste lijn met een alsmaar hoger worden werkdruk.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Toekomst perspectief betreft verbetering in arbeidsvoorwaarden en niet hoger wordende administratieve last.
Momenteel minder behandeltijd tegen belabberd salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
In de hoop gehoord te woorden zodat er uiteindelijk verbeterde arbeidsvoorwaarden ontstaan icm cao.

Maikel, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Leuk praktijk en vind het mooi om mensen te helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Arbeidsvoorwaarden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
- betere arbeidsvoorwaarden
- salaris omhoog.
Waarom schrijf ik deze brief?
Er moet actie ondernomen worden willen we het vak Fysiotherapie behouden.

Miranda, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een hoger tarief zodat ik ook mijn rekeningen kan blijven betalen heb nu het idee dat ik teer op het salaris van mijn echtgenoot.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
We zijn het spuugzat dat we niet meegaan in salaris verhoging zoals dat wel zou moeten vanwege de inflatie.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Het is een prachtig vak wat naar behoren beloond dient te worden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Oneens met de situatie zonder CAO.

Petra, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De waardering van de klanten en de voldoening die het me brengt als ik klanten beter en gezonder kan laten functioneren.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Als praktijkhouder heb ik in de afgelopen jaren gemerkt dat er steeds meer uit eigen zak geïnvesteerd moet worden. Ruimte voor innovatie of extra scholingen ter verdieping van de aanwezige kennis is er al sinds een aantal jaren niet meer in de geboden tarieven. Als ondernemer zou je met de markt mee moeten bewegen, maar rendabel wordt het vaak pas als ik me ga begeven op de meer commerciële zaken die niets met de fysiotherapie of verdieping daarvan te maken. Dat vind ik heel spijtig want dat gaat ten koste van mijn vak. Ik voel me toch echt een fysio in hart en nieren.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Als er in de geboden tarieven minimaal de kostprijs geboden gaat worden. Zodat we met zijn allen goede fysio’s kunnen blijven en betere fysio’s kunnen worden. Hiernaast bekruipt mij decennia het gevoel dat de zorgverzekeraars bewegen vanuit wantrouwen. Dit terwijl we als beroepsgroep integer zijn en door de klant hoog gewaardeerd worden.

Waarom schrijf ik deze brief?

Al jaren wordt er geprobeerd een tariefreparatie plaats te laten vinden. Dit is tot op heden nog niet voldoende gebeurd. De correctie op basis van de landelijke inflatie wordt niet eens gehaald in veel gevallen. Op het moment vind er een leegloop van het vak plaats, door vergrijzing van de zittende fysio’s maar ook door de afgestudeerden die het vak verlaten door onvoldoende Financiële waardering en alle extra gratis diensten die er verricht dienen te worden.
Ik zie mijn vak achteruit gaan en wordt daar heel verdrietig van.

Linda, praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Omdat ik echt iets kan betekenen voor de patiënten zodat zij van hun pijn,bewegingsbeperking,kracht- en conditieverlies mbv fysio weer kunnen opbouwen naar een gezond leven.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Met dit salaris bouw ik een veel te laag pensioen op als je dit afzet naar t aantal uren en jaren die ik al werk.Schandalig.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Hogere tarieven zorgen dat mijn salaris misschien eindelijk eens een normaal salaris kan geven en een beter pensioen kan opbouwen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Fysiotherapie is zo een mooi,veelzijdig,afwisselend vak waarmee je zorgt dat kwaliteit van leven voor patiënten verbeterd.

Martie, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het vak en de mensen te helpen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Toekomst van de fysiotherapeut zowel werk als privé. Dat het financieel gezond blijft.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Betere arbeidsvoorwaarden. Die mee gaan met de tijd.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik wil verandering zien in de zorgwereld.

Lars, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Betere arbeidsvoorwaarden. Meer zekerheid
Meer waardering.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Gebrek aan CAO. Het is zeer slecht.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Mensen helpen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Mochten er geen veranderingen komen, dan stop ik op korte termijn met het zijn van fysiotherapeut.

Ruben, Algemeen fysiotherapeut.

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Een passend salaris waarbij OOK administratie uitbetaald wordt. Tevens ook scholing. Verder een goede regeling voor het pensioen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het lage salaris en het harde werken.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een passend salaris waarbij OOK administratie uitbetaald wordt. Tevens ook scholing. Verder een goede regeling voor het pensioen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Het is tijd voor verandering.. anders stap ook ik uit het vak.

Pascalle, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Ik geniet van de manier waarop je zelf verantwoordelijk bent voor je werk en hoe je mensen zo goed als mogelijk kan helpen. En ieder op een andere wijze aan moet pakken. Dat maakt het uitdagend en hierdoor houd je diepgang in je werk.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik kan mijn personeel niet voldoende betalen. Zeker als je ook nog bij moet dragen in verzekeringen en cursussen. Nog iets omhoog in salaris kan niet, dan ga je nat als praktijkhouder. Daarnaast is het verschil met collega's in de tweede lijn achterlijk groot.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Kan ik heel simpel in zijn. Een betere vergoeding. Administratie hoort erbij, maar dat dat ook nog in je 'niet betaalde' tijd gedaan moet worden wringt dan des te meer.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik zie deze trend al jaren voorbij komen en zie nu eindelijk ergens een klein lichtpuntje. Ik ben echter wel behoorlijk sceptisch. Mijn realistische ik zegt dat er nog steeds geen oplossing komt via verhoging tarieven. Het zou echter wel fair zijn als er meer vrijheid is in onderhandelingen of extra kosten zelf doorberekenen bovenop het vergoede tarief. Gaat ook nergens over dat dat ook tegengehouden wordt. Patiënt is dan de dupe, maar wij ook. Korte termijn denken van verzekeraars staat onze effectiviteit in de weg. Fysiotherapie is een goede wijze om veel klachten duurzaam op te lossen. Echter wordt er nog veel op de korte termijn afgeschoven. Niet voor niks dat leefstijlcoaching en GLI zijn geflopt. Wordt niet bepaald gestimuleerd, zo krijg ik mee met de praktijk. Kortom, ik hoor jaren veel bla bla en weinig koppen met spijkers. Karttrekkers, respect voor jullie volhardendheid.

Vincent, praktijkeigenaar

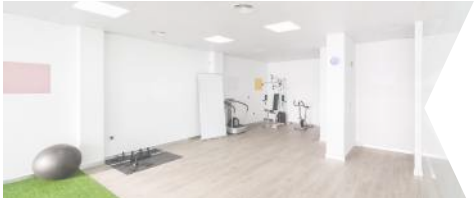

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Om de patiënten te helpen met klachten en om deze uit de dure 2e lijn te houden.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Werk al heel veel jaren zwaar onder de kostprijs. Een zware HBO studie die ontzorgt maar niet op waarde wordtgeschat. Politiek en zorgverzekeraars weten dat maar kijken de andere kant op. Triest.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beloning op kostprijs niveau en minder onzinnige regelgeving.
Waarom schrijf ik deze brief?
Sta op t punt om een andere richting op te gaan.

Guido, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het blijft het mooiste vak wat er is!
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De niet onderhandelbare wurgcontracten met pseudo kwaliteitseisen en tarieven onder de kostprijs zijn onacceptabel!
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Stimulerende en faciliterende no nonsens contracten met minimaal kostendekkende tarieven!
Waarom schrijf ik deze brief?
De fysiotherapie is in nood! Jarenlange tarieven onder de kostprijs beginnen duidelijk en zichtbaar hun tol te eisen waardoor veel jonge en oudere collega's zich gedwongen voelen dit mooie vak te verlaten!.

Herman, medepraktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Meer waardering van het beroep dmv een minimaal kostendekkend tarief.
Door deskundige gecalculeerd. Gelijkwaardig met andere hbo functie.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Mega eisen van zorgverzekeraar.
Zeer slechte vergoeding
Gesloten netwerken.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Als bv bovenstaande problemen verdwenen zijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik ben het gewoon zat.
Edwin, zzp'er, manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Minder werkdruk en een beter salaris.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De hoge werkdruk.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een eerlijke beloning.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik als praktijkhouder mijn werknemers het gun om het werkplezier te behouden met een beloning die ze verdienen voor het fantastische werk wat ze leveren voor onze patiënten.

Stepanie, fysiotherapeut en praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het feit dat ik echt iets kan betekenen in het behoud van of verbetering van de gezondheid van mijn patiënten. Ik behandeling ze het hele traject, zie hun goede en slechte dagen en voel hun waardering voor het werk dat ik doe.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Alle extra onbetaalde taken . Het is nooit genoeg volgens de zorgverzekeraars . Steeds wordt er iets extra's gevraagd waarvoor niet of nauwelijks vergoeding staat .
Ik ben lid van 5 verschillende netwerken waarvoor ik gemiddeld 4x per jaar een vergadering heb . Alles in eigen tijd zonder betaling . Zelf de reiskosten en tijd zijn niet declareerbaar.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een beter salaris met een beter pensioen .
Als ik kijk wat ik in 36 jaar aan pensioen heb opgebouwd moet ik huilen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik wil verandering en waardering.

Marianne, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Dat ik mensen kan helpen hun leven om hun kwaliteit van leven te verbeteren.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik werk voor een mbo salaris met een universitaire Master opleiding! Mijn collega's in de tweede lijn hebben een volwaardige salaris.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Als de praktijk meer tarief krijgt en meer ruimte (bijv.subsidies) voor innovaties wordt mijn werk meer uitdagend en kan ik de salaris verdienen dat ik waard ben. Dan kan mijn werkgever eindelijk een bijdrage aan mijn pensioen betalen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat mijn praktijkhouder heeft aangegeven dat het zo slecht gaat dat er zelfs bezuinigd moet worden, anders gaat het mis.
Lise, geriatriefysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De passie voor mijn vak.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De stijgende kosten en te lage inkomen. Daarnaast zelf pensioen en scholing betalen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een beloning die passend is bij een gespecialiseerde fysiotherapeut die 8 jaar gestudeerd heeft, dus een hoger tarief conform de markt en de gestegen kosten en inflatie.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik wil blijven werken als fysiotherapeut maar met deze voorwaarden wordt het een uitdaging.

Ylenia, bekkenfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Waardering en niet meer alleen een schouderklop maar er mag nu meer salaris tegenover komen te staan.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De werdruk in de vorm van dossiers, vergaderingen, overleg, verplichte scholing en veel uren maken voor een nodig salaris.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer in balans komen met onze collega's in de tweede lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat de weegschaal van het prachtige vak aan de ene kant door gaat slaan naar de andere kant waar het geen voldoening meer geeft wat ik er voor doe.

Claudia, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Eigen onderneming. Ondernemerschap en patiënten contact.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Tarieven en het idee dat je totaal niet gewaardeerd wordt met een passend tarief!
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Tarief verhoging
Minder bemoeienis ZV.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik denk dat de fysiotherapeut zelf en de beroepsgroep niet instaat is voor zichzelf op te komen.

Sanne, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Dicht bij huis mensen te begeleiden na een operatie, als ze wat ouder worden of "gewoon" bij rugpijn, schouderklachten etc.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Als ik stop, ik ben 66 jaar, wie volgt mij nog op? Wie begeleidt mij wanneer ik hulp nodig heb? Wie denk je dat jou nog begeleidt als het bewegen even niet makkelijk meer gaat? Om welke reden ook? Te lang geverfd boven je hoofd tijds een verbouwing, kan behoorlijk wat klachten geven die niet met pijnstillers op te lossen zijn. Zo zijn er nog talloze voorbeelden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Ik sta voor mijn opvolgers!! Gooi ze niet met het badwater weg!!

Waarom schrijf ik deze brief?

Zie boven, ze verdienen een fatsoenlijk salaris, HBO waardig!!!!!

Evelien, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Lage loon
Geen CAO.
Waarom schrijf ik deze brief?
Verbetering arbeidsvoorwaarden.

Erica, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen helpen bij hun herstel. Dit motiveert mij om dagelijks naar mijn werk te gaan. De waardering van de patiënt wanneer deze klachtenvrij is. De variatie in mensen.
Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het kan gewoon niet uit. Je krijgt veel te weinig betaald voor de werkdruk.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer salaris. Daardoor komen er ook meer collega’s bij ipv dat ze het vak verlaten wat resulteert in minder werkdruk.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat de situatie te schrijnend is dat ik zelf ook het vak wil verlaten als er niet snel iets veranderd.

Anika, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Wij zijn er voor preventie, advies en behandeling. Dicht bij huis en gemakkelijk te benaderen voor patiënten. Specifiek voor de oncologie om het het gat tijdens of na de klinische behandeling naar terugkeer naar het 'gewone' leven en activiteiten te begeleiden.
Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De beloning staat niet in verhouding met de effort en kosten die wij maken.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Gelijk trekken van de beloning met de 2e lijn, aanpassingen van de tarieven van de zorgverzekeraar.
Waarom schrijf ik deze brief?
Een lijn, een boodschap!

Nona, geriatriefysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Het begeleiden van kinderen en hun ouders in de praktijk, aan huis en op school.
Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De bemoeienis met inhoud epd, samen met zoveel onbetaalde uren en veel te lage tarieven.
En de angst dat collega's kft het vak vroegtijdig verlaten.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Goede tarieven! Betaalde scholing en administratietijd, beter pensioen en mindrr inhoudelijke bemoeienis.
Waarom schrijf ik deze brief?
Stteds meer vacatures KFT niet ingevuld betekent wachttijden voor de zorg en/of duurdere zorg.

Rowena, kinderfysiotherapeute
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Omdat ik voor mijn patiënten echt een verschil kan maken en zij me motiveren om door te gaan in mijn prachtige vak.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De waardering van de patiënten er niet voor kan zorgen dat ik een fatsoenlijke boterham kan verdienen. Mijn collega’s in de 2e lijn aanzienlijke meer verdienen en bovendien veel betere secundaire arbeidsvoorwaarden hebben zoals: meer vakantie dagen, bijdrage in hun pensioen en betere ondersteuning van de administratieve lasten.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Dat er naast de waardering vanuit mijn patiënten ook een waardering komt vanuit politiek en zorgverzekeraars. We zorgen met ons werk voor een enorme besparing op vele fronten. Denk daarbij aan snellere werkhervatting, minder uitgaven voor hulp omdat we mensen weer op de been helpen of zorgen dat er na een operatie mensen letterlijk weer op de been komen. Deze waardering nu eens niet alleen uitspreken, maar ook te gelde brengen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik hoop dat ons mooie vak zal blijven bestaan en de leegloop vanuit de fysiotherapie in met name de 1e lijn een halt geroepen kan worden.

Marieke, oncologiefysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het ontrafelen van een gezondheidsprobleem gerelateerd aan bewegen en de waardering van patiënten wanneer dit opgelost of verbeterd kan worden.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De onterecht lage vergoeding bij een beroep dat in potentie heel veel ziekenhuis en revalidatiekosteb kan voorkomen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een eerlijke vergoeding met voldoende pauzemomenten.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik ernstige zorgen heb over de toekomst van de fysiotherapie.

Joris, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De cliënten en mijn collega's.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Wachtdagen, eigen scholing betalen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beloning voor scholing, geen wachtdagen en minder pensioenpremie.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het beter moet in dit mooie vak!

Elleke, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
De klachten van de patiënten verhelpen zodat ze hun adl weer normaal kunnen hervatten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De kosten worden hoger en de vergoedingen stijgen niet mee.
De tijd die het kost om aan de eisen van de zorgverzekeraars te voldoen willen ze zelf niet vergoeden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hogere vergoedingen, minder eisen, kwaliteit wordt door de therapeut zelf bepaald.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het wordt tijd dat er eerlijke vergoedingen komen en we er naar betaald worden.

Sebastiaan, handtherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Tevreden patienten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Vergoedingen veel te laag, geen CAO om op terug te vallen, waardoor veel spreiding qua arbeidsvoorwaarden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere vergoedingen vanuit de ZV zodat een passend CAO mogelijk is voor HBO+ geschoolde mensen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat verandering in dit huidige systeem noodzakelijk is voor het voortbestaan van fysiotherapie.

Ronald, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De patiënten, de afwisseling, de korte lijnen met zelfopgezette samenwerkingsverbanden (in het zkh is dit allemaal automatisch geregeld).

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Wij moeten veel harder werken, voor veel minder beloningen. Zitten bij netwerkavonden in eigen tijd, cursussen in eigen tijd, we zetten ons mega in voor ons mooi vak. Voor een schamel loontje. Ik maak dagen van 10 uur met een half uur onbetaalde pauze. In de tweede lijn, start je om 9 uur met een kop koffie, heb je om 10 uur een kwartier pauze, betaald, van 12 tot 1 pauze, betaald, en om 3 uur pauze betaald en je werkdag eindigt op tijd. Je krijgt in de tweede lijn een volwaardige pensioenopbouw en allerlei andere voordelen, terwijl we dezelfde studie hebben gedaan.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Volwaardig pensioen en gelijkwaardige salarisschalen zoals in de tweede lijn.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat het superoneerlijk is en we heel veel vakgenoten gaan verliezen als het niet gaat veranderen.

Manon, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mijn collega's.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Omdat ik bij de voedselbank moest lopen, omdat ik mijn eten niet kon betalen, terwijl ik 32 uur werk als fysiotherapeut.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Als we meer zouden verdienen voor wat we waard zijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik het belachelijk vind dat ik bijna niet rond kom, terwijl ik HBO/master geschoold ben en wij zo veel waard zijn voor de maatschappij in de zorg. Wij kunnen veel druk weghalen voor de 2e lijn zorg.

Noek, sportfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Je draagt je steentje bij in de maatschappij.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De rek is er uit. Groeimogelijkheden nemen af.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere secundaire voorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ons vak aan het wankelen is, niet door het mooie vak zelf. Maar door de zorgverzekeraars die alleen een korte termijn visie hanteren.

Koen, manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Toekomst perspectief, een CAO en fijn gemotiveerde nieuwe collega's.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het plezier wordt door de zorgverzekeraars uit ons mooi en nuttige vak gehaald.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Waarde.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het kan zo niet langer.

Sjoerd, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering van de patiënten, het afwisselende werk en leuke collega's.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
We moeten steeds meer doen qua administratie en scholing en krijgen er haast niks voor terug.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een kostendekkend tarief en minder aanvullende eisen bovenop je 4 jarige hbo studie vd zorgverzekeraars.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik het heel erg vind dat collega's ons mooie vak verlaten, omdat ze met een andere baan meer geld kunnen verdienen en veel betere secundaire arbeidsvoorwaarden hebben.

Corina, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De dankbaarheid van patiënten voor ons vak. Het feit dat ze dankzij onze hulp weer de dingen kunnen doen die ze leuk vinden met de mensen die ze lief hebben.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het is belachelijk dat ik als master geschoold therapeut minder verdien dan een collega in de tweede lijn zonder master (niks ten nadele van de kunde van andere collega’s). De verdeling is ontzettend scheef. Notabene tonen zo veel onderzoeken aan dat de eerstelijns fysiotherapie gigantische kosten voorkomen die in de tweedelijn gemaakt zouden worden als wij er niet waren.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik ben klaar met het feit dat we al jaren belazerd worden waar we bij staan en letterlijk geen uniform front kunnen worden richting de partijen die ons betalen. Laten we eens allemaal 1 week lang ons werk neerleggen en een zien wat voor chaos er ontstaat in de zorg, wellicht weten ze ons dan eens te waarderen en belonen naar onze waarde.

Cihan, manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen verder helpen om hun klachten onder controle te krijgen, verbeteren of oplossen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Hard werken, veel patiënten zien, veel eisen, te weinig vergoeding ondanks dat we zorgkosten bij huisarts of medisch specialist besparen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Verbeterde vergoeding, cao.
Waarom schrijf ik deze brief?
Jammer dat zo n prachtig beroep, wat zinvolle rol het in gezondheidszorg, niet gewaardeerd wordt. Jammer dat andere zorgverleners zich wel goed kunnen verenigen en voldoende macht hebben om beleid te kunnen beïnvloeden en een fatsoenlijkere arbeidsvoorwaarden kunnen afdwingen. Zal het vak niet verlaten omdat het mij zoveel voldoening geeft, maar jammer dat vele collega's dit nu wel lijken te doen.
Pim, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De kern van het vak ik prachtig en blijft enorm uitdagend. Je helpt écht mensen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik kan mijn eigen rekeningen bijna niet betalen, en ben 4 maand salarissen kwijt aan een jaar masteropleiding.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Omdat het zo'n mooi dankbaar vak is, en er echt iets mee te bereiken is.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik sta op het punt het vak te verlaten voor een beter gewaardeerd beroep.

Arthur, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een beloning die vergelijkbaar is met andere HBO-ers.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De onredelijke administratieve eisen en de uitgeknepen tarieven maken het werken in de eerste lijn onmogelijk.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Het werk is zo mooi en nuttig om te doen en geeft zoveel positieve energie dat dit bijna voldoende is om in het vak te blijven.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik voel mij vernederd door de opstelling van de Zorgverzekeraars. Zij zien de eerste lijn fysiotherapie als een makkelijk en goedkoop middel om mee te scoren. En om hun aanvullende verzekeringen aantrekkelijk te houden voor de verzekerden.

Gerard, gepensioneerd fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een beter salaris, vakantie dagen, opleidingsbudget en een pensioen via de werkgever.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Als ik niet werk krijg ik niet betaald, ik betaal meer dan 3600 euro zelf aan pensioen, mijn opleidingen moet ik zelf betalen...
IK BEN GEEN VRIJWILLIGER.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere voorwaarde.
De mensen helpen en hun dankbaarheid zorgt dat ik niet allang ben weg gerend.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat er iets moet veranderen.

Mitchell, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De afwisseling in aanbod van patiënten, de waardering die je krijgt van deze patiënten, het kunnen helpen naar een betere manier van bewegen en plezier terug geven om te bewegen. En de uitdaging er achter te komen waar het probleem zit en hoe je dit samen met de patiënt kunt oplossen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Na 35 jaar geen financiële groei, zelf pensioenpremie afdragen zien dat als ik alleenstaand zou zijn gebleven ik mezelf met moeite op een norminkomen zou kunnen brengen. Ongeacht alle ervaring en kennis en kunde die ik (zelf betaald) vergaard heb.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een tarief waarmee je bij een 36- 40 uurige werkweek als alleenstaande op een HBO niveau zou kunnen onderhouden.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik ondertussen moe gestreden ben mbt de tarieven maar ik mijn zoon gun met net zoveel plezier te kunnen werken én een gezin te kunnen stichten en onderhouden ongeacht of zijn partner mee werkt. Hij is van ellende gestopt als fysiotherapeut.

Chris, manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering en voldoening van de mensen waarvoor ik het doe.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De waardering in salaris tussen waardering en voldoening van de mensen waarvoor ik het doe gaat steeds verder uit balans. Dit voelt steeds minder goed. Daarnaast komen de twijfels steeds meer over een redelijk pensioen, waar ik veel aan heb betaald.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere betaling, meer tijd voor de complexer wordende patiënt.
Waarom schrijf ik deze brief?
De frustratie neemt toe, zeker met de toenemende regels over declaraties. Steeds meer diagnosecodes worden afgekeurd op niets af, noem het verschil van interpretatie.

Irene, manueeltherapeut en psychosomatisch fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Meer financiële waardering.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Er stoppen zoveel fysiotherapeuten dat de druk alleen maar hoger wordt.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een salaris dat past bij onze opleiding, verantwoordelijkheid en dat meegroeit met de inflatie.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat de nood nu echt hoog is.

Suzanne, fysiotherapeut en manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Meer waardering, zorgen dat ft voor alle cliënten toegankelijk blijft en niet alleen voor de rijken. Ft minimaal kostendekkend. Minder gericht op data/ administratie/ dingen die nog niet wetenschappelijk vastgelegd zijn of nog niet onderzocht zijn, toch mogen inzetten.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De wetenschap/ data/ cijfers wordt te groot gemaakt en er wordt steeds minder naar cliënten/ therapeuten geluisterd. Het vak is bijna niet kostendekkend als geen massaproductie draait.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Kostendekkend tarief, goede voorwaarden/ omstandigheden.
Minder administratie. Minder wetenschap/ data en meer cliënt gericht.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het vak zoals het nu is gaat verdwijnen en dat schadelijk is voor de cliënten.

Olga, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Alle factoren die nu gelden voor de eerste lijn die zo onwenselijk zijn.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
In al die jaren grote achterstand in financiële positie opgebouwd.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Minder druk minder eigentijd gebruiken voor het werk. Betere beloning en met name secundaire arbeidsvoorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Vlammetje raakt op.

Ingrid, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Laagdrempelige toegang en daarmee snel en kundig mensen kunnen helpen. Hopelijk daarmee ook verergering van klachten en oplopende zorgkosten voor patiënt en zorg systemen te voorkomen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik maak lange dagen, doe onbetaald werk in mijn eigen tijd en neem weinig vakantie of vrije dagen op om alle kosten die wij in het dagelijks leven hebben op te kunnen vangen. Mijn vrouw werkt ook nagenoeg fulltime, ik rook, niet drink niet, koop nauwelijks kleding alleen het geen dat essentieel is.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Betere secundaire arbeidsvoorwaarden, naast een eerlijk uurloon. Denk aan pensioen, reiskosten, etc.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik werk nu 7 jaar als fysio (manueel) therapeut en heb al meermaals overwogen iets anders te gaan doen. Ik heb het geluk dat ik een hele specifieke patiënten groep (prof dansers) mag zien waardoor ik mijn werk extra leuk vindt en het waard vind dit werk te blijven doen, maar dus meer privé en minder inzetbaar in de eerste lijn, voor de algemene populatie.

Benjamin, manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De fascinatie die ik heb voor het menselijk lichaam in zijn totale hoedanigheid en het werken met mijn patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het is volledig onrechtvaardig dat de Nederlandse hoog opgeleide fysio geen fatsoenlijk salaris krijgt. De kloof tussen de 1ste en 2de lijn is niet uit te leggen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een eerlijke financiële waardering anno 2025. Nu is het voor veel collega’s onmogelijk om normaal rond te komen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Tijd voor verandering! De beroepsgroep wordt al te lang geschoffeerd door de ZV met al zijn controle middeltjes en zogenaamde kwalitieitsnormen.

Martijn, praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Van betekenis te kunnen zijn voor mensen met een hulpvraag.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Te lang aan het lijntje gehouden. En door partijen, die invloed kunnen uitoefenen , naar elkaar te laten wijzen is het algemeen belang van zorgen voor elkaar in de put verdwenen. Te veel partijen in de overlevingsstand. Ik ook dus. Nog 1 jaar dan is het mooi geweest.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beloont worden met CAO met goede salariëring. Naast de complimenten van verwijzend en patiënten.
Waarom schrijf ik deze brief?
Vooral voor mijn jonge collega’s die vol enthousiasme instromen.

Wilfri, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De fijne patiëntencontacten.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De enorme onderbetaling en niet gerespecteerd voelen door de verzekeringen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijke betaling, minder administratie, gevoel belangrijk te zijn ook voor de verzekeringen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Noodkreet.

Marja, oncologie-, oedeem- en longfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Meer zekerheid voor de toekomst.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De uitstroom en de onderwaardering.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Erkenning en een cao.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik onzeker ben over mijn toekomst als fysio.

Riley, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?

Betere arbeidsvoorwaarden. Toekomstperspectief en beloning conform scholings- en ervaringsniveau.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Omdat ik geen toekomstperspectief zie voor mezelf in de komende 5 jaar op gebied van fysiotherapie.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Beloningen die verplicht bij werknemers terecht komen en niet eerst door het filter van de werkgevers worden bepaald door middel van een CAO passend bij onze beroepsgroep en scholingsniveau zonder kloof tussen eerste en tweede lijn.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik de salaris kloof tussen eerste en tweedelijns nog groter vind dan destijds bij leraren op basis of voortgezet onderwijs en dat ook recht is getrokken omdat het niet eerlijk was verdeelt. De minister van volksgezondheid moet verantwoording nemen van de jaren wanbeleid en bezuinigingen op gebied van zorg.

Broos, manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een volwaardig salaris en erkenning van onze rol in de samenleving. Kijk naar Australië, daar worden fysiotherapeuten op handen gedragen, hier krijg ik steeds meer het idee dat we door overheid / zorgverzekeraars niet serieus worden genomen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik heb continue financiële stress.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Toezeggingen en perspectief.
Waarom schrijf ik deze brief?
Uit nood.

Hidde, praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het contact met de patiënten en het verschil kunnen maken voor mensen met klachten of mensen die aan het revalideren zijn.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De slechte arbeidsvoorwaarden. Vooral het lage salaris.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Waardering in het werk door hogere salarissen en betere arbeidsvoorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het een heel mooi en leuk vak is en noodzakelijk in de gezondheidszorg.

Joan, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De omgang met de mensen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Er komen steeds meer regels bij en rompslomp. Het loon stijgt niet.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Minder gedoe. Ons gewoon ons werk laten doen zonder al die extra administratie of andere verplichtingen.
Meer loon.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat veel collega's stopen.

Karlijn, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen in beweging krijgen en houden. ik heb een passie voor het vak en mensen helpen bij hun klachten geeft mij oprechte voldoening.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De tarieven van de zorgverzekeraars zijn veels te laag, waardoor het salaris van mij en mijn collega's ook ver ondermaats is.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Tijd voor de patienten die eerlijk verloond wordt. Ook administratietijd hoort bij het vak. Hier hoort vergoeding voor te zijn. Een degelijke CAO zou helpen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Toekomstperspectief.

Sander, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De cliënten, je kunt zóveel voor iemand betekenen in het dagelijks leven om alles beter, makkelijker en mooier te maken. Wij kunnen zorgen voor minder ziekte verzuim. Je kunt echt iemands leven op een positieve manier beïnvloeden, in mijn geval binnen een oncologisch traject. Ook vind ik ons beroep een noodzaak ter ondersteuning van huisartsen en specialisten. Laat staan verpleegkundigen en thuishulp.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De gigantisch hoge werk druk en de beperkte tijd om echt kwalitatieve zorg te leveren waardoor je in eigen tijd gaat werken.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Dat je echt gewaardeerd wordt, huisbezoeken rij ik op eigen kosten, vergaderingen doe ik op eigen kosten, telefoontjes, vakanties. Je draait gigantisch veel uren om een leuk loon te krijgen, daarnaast ben ik inmiddels 6 jaar aan het werk, zit ik al in 3 registers en moet je verplicht cursussen (in eigen tijd, op eigen kosten) draaien en ook nog extra administratie doen om betaald te krijgen. Mijn vriendinnen zouden zeggen ‘je bent gek’, maar het werk is te leuk.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik de mensen waarmee ik werk echt onze hulp, aandacht en liefde gun en mijzelf het plezier dat ik iedere dag terugkrijg. Maar dan hopelijk wél met de juiste waardering.

Ellen, oncologie- en oedeemfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Zeer dynamisch.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Tarief en salaris niet in verhouding de kapper verdient 50% meer.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijke vergoeding.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ter ondersteuning.

Peter, praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het contact met veel verschillende mensen welke ik kan begeleiden zichzelf te verbeteren en hun klachten te verminderen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De uitgebreide administratie die vaak niet binnen de werktijd die vergoed wordt te realiseren is.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Afname administratie last en een hogere saleriëring zou helpen om gemotiveerd te blijven om als fysiotherapeut in de eerste lijn te blijven werken.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat de tarieven voor fysiotherapie in de eerste lijn veel te laag zijn en daarmee samenhangend de salariëring.

Joan, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De omgang met de mensen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Er komen steeds meer regels bij en rompslomp. Het loon stijgt niet.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Minder gedoe. Ons gewoon ons werk laten doen zonder al die extra administratie of andere verplichtingen.
Meer loon.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat veel collega’s stoppen.

Karlijn, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het contact met mijn patiënten, het samen werken aan herstel motiveert mij elke dag.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Er is geen kosten dekkend tarief, er is geen CAO veel jonge collega’s stoppen, de zorgverzekeraars hebben te veel macht.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Als er eindelijk een fatsoenlijk tarief komt.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik schrijf deze brief omdat er veel gepraat wordt, maar er al jaren niets veranderd.

Sander, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?

Mensen/kinderen helpen om gezond en pijnvrij te kunnen te blijven bewegen. Zelf een anamnese afnemen en diagnostiek en daarna samen met de patiënt de hulpvraag beantwoorden.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Onderbetaald! Ik ben Master kinderfysiotherapeut en krijg ongeveer 20 euro per uur betaald. De verantwoordelijkheid in ons werk en het opleidingsniveau staat niet in verhouding met onze lonen. Wij staan stil!
Daarbij hebben we nog onze eigen maandelijkse bijdragen aan ons pensioen wat nog van ons "karige" loon af moet.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Hoger loon, minder verschil met de lonen voor fysiotherapeuten in de tweede lijn en betere arbeidsvoorwaarden zoals 100 vergoeding pensioen, cursussen niet meer in eigen tijd. Dit alles zou na mijn inziens beschreven moeten staan in een CAO.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik ben verdrietig en zwaar teleurgesteld dat ik hard heb gestudeerd om een 'ik dacht' een goede baan te krijgen. Ik ben Master opgeleid en verdien hetzelfde als helpende in de zorg en administratief medewerkers. Mijn werk is het leukste werk wat er is maar met de arbeidsvoorwaarden twijfel ik aan mijn toekomst als kinderfysiotherapeut. Er moet iets gebeuren.

Isabel, kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Hogere tarieven, minder hoeven te bewijzen dat we goed werk doen.
Beloning voor onze verantwoordelijkheid en opleidingsniveau.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik kan mijn personeel geen goed salaris bieden met hoge huur/ GWLprijzen die er op dit moment zijn.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer vertrouwen, niet alleen beloningen als je meer doet zoals plus praktijken.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik hoop dat we eindelijk eens iets gaat veranderen en wij betaald krijgen voor de verantwoordelijkheid die wij hebben. Bij Mac Donalds verdienen ze meer terwijl wij veel meer verantwoordelijkheid hebben en HBO geschoold zijn.

Manon, maatschapslid

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een CAO die tenminste gelijk is met de 2e lijn. En enige carrière perspectieven biedt.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het kost bovengemiddeld veel energie en tijd tegenover een slechte beloning en nog slechtere arbeidsvoorwaarden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een passende CAO incl salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Protest tegen een belachelijke ongelijkheid en tegen de slechtst betaalde hbo functie.

Iwan, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Passie voor mijn werk.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik heb moeite om iedere maand rond te komen, al werk ik steeds harder.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Goeie vergoeding, niet meer uitzichtloos werken.
Waarom schrijf ik deze brief?
Moedeloos en moe.

Liesl, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een passende financiële waardering voor alle energie die ik steek in mijn vak.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Er wordt steeds meer van ons als fysiotherapeuten verlangd, terwijl het tarief al jarenlang niet correspondeert met het opleidingsniveau en onze inzet voor de zorg.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Tijd, ruimte en een financiële waardering voor de bijdrage die we leveren aan gezondheid van patiënten.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat we al jarenlang vechten tegen onze huidige salaris, werkdruk en ondergewaardeerdheid.

Lotte, sportfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?

Na jaren in de tweede lijn gewerkt te hebben, ben ik overgestapt naar de eerste lijn. Ik heb het welgeteld 6 maanden volgehouden. Ik verdiende 1/3e minder en werkte daarbij nog eens uren onbetaald. Gekkenwerk. Ik ben heel snel weer terug gegaan naar de tweede lijn. De eerste lijn is niet vol te houden financieel.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Onderbetaald, slechte arbeidsvoorwaarden. Scholing zelf betalen net als pensioen. En dan alle regels van de zorgverzekeraars. Ik werd er heel gefrustreerd door.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Normale beloning. Overleggen en scholing betaald.

Waarom schrijf ik deze brief?

Om mijn collega's uit de eerste lijn een hart onder de riem te steken. Zij zijn net zo belangrijk en kundig als ik, maar toch krijgen ze die beloning niet. Dat moet anders!.

Karin, kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het verschil dat ik kan maken.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De hoeveelheid werk in eigen tijd die ik moet doen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Dat ik de waardering, die er wel is, terug zou zien in de vergoeding. En dat deze op academisch niveau is, want 7 jaar studie is niet vergelijkbaar met een mbo baan.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik teleurgesteld ben in de politiek en onze vakvereniging, dat ze niets voor elkaar krijgen tegen de veel te machtige zorgverzekeraars.

Lech, manueeltherapeut en kaakfysiotherapeut, ZZP

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De klanten die uiteindelijk weer blij zijn dat ze minder fysiek ongemak hebben en beter kunnen functioneren.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De matige waardering die we krijgen van de zorgverzekeraar en de politiek.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een juiste waardering op waarde.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik ontevreden ben over mijn huidige arbeidsvoorwaarden en ik mijn medewerkers daardoor niet naar behoren kan belonen.

John, praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De leuke patiënten en de variatie daarin plus de combinatie van hands-on en hands-off werken.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Dat ik niet eens een fatsoenlijk pensioen heb na jaren lang hard werken.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijk salaris tov de 2e lijn, goed pensioen, betere secundaire arbeidsvoorwaarden, een CAO.
Waarom schrijf ik deze brief?
Rechtvaardigheid.

Jesse, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een salaris dat past bij mijn kennis, kunde en opleidingsniveau. De mogelijkheid mijn patiënten de beste zorg en aandacht te geven!
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Na 19 jaar zeg ik nog altijd de ik het mooiste beroep ter wereld heb, maar zelfs ik overweeg het vak te verlaten. De werkdruk, de eisen en de onderlinge strijd weegt niet meer op tegen het plezier en het salaris.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Werkdrukverlaging, aanpassing van salaris en respect voor elkaar mening en werkwijze.
Waarom schrijf ik deze brief?
Dit is mijn laatste redmiddel om de komende 19 jaar het mooiste van te wereld te kunnen blijven uitoefenen!

Eveline, manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Cliënten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Beginnende collega's verdienen meer achter de kassa van de supermarkt.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Gelijke primaire en secundaire arbeidsvoorwaarde voor ALLE fysio's, ongeacht de lijn waar je in werkt.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik ben boos en vind het onrechtvaardig. Dit wordt bewust kapot gemaakt, want dan kost het geen geld. Je samenleving gaat echt kapot. Er zijn zoveel collega's al gestopt of bezig met stoppen! Keer het tij voor het te laat is
JULLIE ZIJN GEWAARSCHUWD! DAMES EN HEREN VAN DE POLITIEK EN ZORGVERZEKERINGEN.

Koen, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het patiënten contact. Ik heb het mooiste beroep van de wereld waarbij ik letterlijk mensen weer op de been help en ze weer in hun kracht zet.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De rekeningen stapelen zich op. De rek is er uit. Een normaal salaris aan personeel kan je niet betalen. Als er al personeel te vinden is want al maanden een onvervulde vacature open staan.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een beter salaris, meer waardering voor het preventieve werk wat ik doe.

Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het mooie vak fysiotherapie niet verloren mag gaan en dat gebeurt nu wel door alle bezuinigingen. We zijn keihard nodig, nu en in de toekomst maar op deze manier zal er straks geen fysiotherapeut meer over zijn.

Sanne, praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Beter salaris en betere arbeidsvoorwaarden zoals werkgever die bijdraagt in pensioenopbouw en meer vrije dagen.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik hoor me heen dat iedereen met hetzelfde opleidingsniveau beter betaald krijgt. Ik krijg er niets bij.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Als het een gelijkwaardiger beloningssysteem zou worden.

Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik er genoeg van heb om onder deze omstandigheden hier te blijven werken.

Lilian, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Elke dag wordt ik weer blij van mensen "beter" maken en ze tools geven om het zo te houden. De waardering die je hierbij krijgt, dat is wat dit vak zo leuk maakt.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De lange dagen, de avond uren, de elke dag overwerken, pensioen inleg volledig uit eigen zak, de hoge werkdruk en naar verhouding weinig salaris.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beter betaald, waardoor het financieel ook mogelijk zijn maar minder te gaan werken.

Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat fysiotherapie een geweldig vak is, maar dat het bijna niet haalbaar om dit vak vol te blijven houden.

Sanne, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het van betekenis zijn voor cliënten.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Zodanig laag salaris dat bestaanszekerheid van fysiotherapeuten in het geding komt.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijke en rechtvaardige beloning.

Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het twee voor twaalf is voor ons mooie vak.

Pim, psychosomatisch fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De diversiteit en complexiteit van patiënten en klachten. Het zorgen voor mensen, zodat ze zich fysiek en mentaal beter voelen. Mijn parkinson patiënten die worstelen met hun ziekte en die ik toch zo lang mogelijk kwaliteit van leven probeer te laten houden.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

We hebben een grote verantwoordelijkheid, zeker met patiënten die via DTF komen. We hebben bergen ervaring, kennis en kunde, maar als ik een beetje carrière maak bij de HEMA verdienen ik meer.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een normale CAO, een loondienst passend bij een HBO+opleiding met normale secundaire arbeidsvoorwaarden. Zodat ik ook eens doorbetaald vakantie kan vieren ipv onbetaald verlof heb. Of mijn reiskosten vergoed krijg. Of het huisartsoverleg niet in eigen tijd aan het doen ben. Etc.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat er zometeen een enorm probleem gaat ontstaan betreft fysiotherapie. Mensen zullen eerder maar veel duurdere zorgvormen grijpen en er zullen te weinig fysiotherapeuten overblijven. Verder hou ik van mijn vak maar dit is zo niet vol te houden.

Marieke, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Passie voor het vak.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Financiële reden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Financiële beloning en perspectief.
Waarom schrijf ik deze brief?
Elke stem telt.

Salar, manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Om de mens mobiel, zelfstandig te houden, zodat de kwaliteit van leven goed blijft.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Uurloon, onbetaalde uren, gebrek aan waardering.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Goede lonen, juiste waardering.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik van mijn vak hou, en ik wil en wens hier nog lang in werkzaam te zijn. Maar dit kan alleen als de voorwaarden goed zijn.

Annemieke, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Beter salaris
Geld om te investeren.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Verdien nog 65% van de omzet.
Jonge collega zzp er verdient meer.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Normale vergoeding voor een behandeling.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het water staat ons aan de lippen. We overwegen ons huur contract niet te verlengen.

Dolinda, maatschapslid

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Tijd en meer collega’s. De werkdruk is te hoor waardoor de echte tijd voor verdieping ontbreekt. Waardige waardering aan mijn collega’s aan kunnen bieden.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Salaris verschil tussen 1ste en 2de lijn. Werkdruk verschil en alle onbetaalde uren. Ook wil ik mijn werknemers meer waardering kunnen geven.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer tijd voor mijn patienten, minder werkdruk, meer financiële waardering.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het 5 over 12 is.

Kenneth, praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Een toekomst perspectief waarbij hard werken op een juiste manier wordt beloond en patiënten op de juiste manier worden geholpen doordat je als therapeut energie krijgt van cursussen in plaats van dat het een verplicht nummer is.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De vergoedingen gaan in vergelijking met andere zorg helemaal nergens over. Steeds vaker wordt er door huisartsen en doorverwezen naar de fysio omdat zij overlopen. In combinatie met de vergrijzing en uitloop van therapeuten maakt dit de werkdruk hoger en hoger.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een baan waar je waardering krijgt voor je vak, zowel uit patiënten perspectief als vanuit zorgverzekeraars.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik ben 3 jaar geleden begonnen als fysio. Als ik kijk naar mijn doorgroeimogelijkheden zit in snel aan mijn plafond. Hard werken wordt niet beloond en een toekomst perspectief is niet toereikend, wat maakt dat ik net als veel andere starters ook rond kijk naar andere banen.

Marieke, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Omdat ik iedere dag leer van de ouders, kinderen en leerkrachten met wie ik werk.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik kan mijn hoofd als praktijkhouder eigenlijk alleen boven water houden door mezelf steeds minder loon uit te keren. En dat terwijl inflatie alleen maar verder stijgt en ik steeds harder werk en meer stress ervaar!.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een eerlijke vergoeding van ALLE zorgverzekeraars en minder aanvullende eisen in plaats van meer.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik er genoeg van heb dat ons vak steeds verder wordt uitgehold!

Angelique, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het is een prachtig beroep! De mensen die onze zorg nodig hebben, daar doe ik het voor!.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De vergoeding(salaris)alle dagelijkse kosten worden hoger, maar het inkomen niet. Ik verdien al 10 jaar hetzelfde, terwijl ik qua kennis en kunde wel meer waard ben geworden. Ook worden onze patiënten gekort op het aantal behandelingen uit de AV, elk jaar wordt hier weer iets vanaf gesnoept, maar patiënten blijven hetzelfde of meer premie betalen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Verloning naar verhouding kennis en kunde, maar ook naar verhoging lasten huidige maatschappij.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het zo niet langer kan. Als de vergrijzing doorgaat dan zijn er straks te weinig fysiotherapeuten om onze patiënten te behandelen.
Rianne, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een hoger tarief van de zorgverzekeraar waarvan ik normaal mijn vaste lasten van kan betalen. Een duidelijke CAO waarin afspraken voor werkergevers en werknemers duidelijk zijn!
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Onze lonen zijn bespottelijk laag en ons werk bespottelijk verantwoordelijk en belangrijk!
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een hoger tarief en een duidelijke cao die acceptabel is voor werkgever en werknemer.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik het ZAT ben! Omdat ik zo ontzettend gek ben op mijn werk, het zo graag doe maar m'n personeel niet fatsoenlijk kan betalen van wat er overblijft. Zij willen graag inflatiecorrectie en meer wat ik snap en de werkgever wil ook inflatie correctie en meer in dit waar te kunnen maken!

Afien, werkgever

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Ik kan het verschil maken in de gezondheid van een kind, een goede start geven aan het hele gezin.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Collega's stoppen ermee of gaan naar tweede lijn
Onze wachtlijst is meer dan een half jaar voor bekkenfysiotherapie en gespecialiseerde kinderfysiotherapie.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Wanneer de tarieven van de ZV omhoog gaan kunnen we de collega's een normaler, liefst HBO-salaris betalen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik schrijf deze brief voor betere zorg in mijn stad met minder wachtlijsten en meer collega's die goed betaald worden.

Helene, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De hulpvraag van pt . Helpen om ervoor te zorgen dat de patiënt zo snel en goed mogelijk weer in het arbeidsproces en sociale leven kan meedoen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Geen duidelijke cao:
Geen Groei conform inflatie,
Studiekosten zelf betalen, pensioen zelf betalen terwijl deze kosten extreem stijgen tov loon.
Groei in kennis is in eerste lijn geen groei in loon zoals in bedrijfsleven. Per werkjaar stijging in loon. Zou een oplossing kunnen zijn.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Groei in kennis is groei in loon net als in bedrijfsleven. Per werkjaar stijging in loon.
Vergoeding pensioen . Dit is een zeer groot bedrag van je maandloon.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik twijfel of ik in de eerste lijn blijf werken omdat er al 25 jaar niks veranderd. En de verhoudingen nu wel erg scheef lopen. Ik ben meer gaan werken om de kosten te kunnen blijven betalen. Maar tot hoever ....

Ellen, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Beter salaris, betere voorwaarden mbt scholing.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Lage tarieven en salaris en dit stijgt ook niet meer.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Bezig zijn met de mensen en deze kunnen helpen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Betere voorwaarden in de eerste lijn.

Germaine, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
De geldende CAO waarin betere arbeidsvoorwaarden staan, minder werkdruk en administratieve last.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Geen cao, geen indexering, al mijn lidmaatschappen en scholing moet zelf betaald worden. Per maand gaat er nog ruim 300 euro van mijn netto salaris af voor mijn pensioen, je bouwt bij dit pensioen niet eens over je gehele inkomen pensioen op dus zit je met een gat als je kan stoppen met werken. Hoge administratieve last.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Voor mij is het al te laat, ik ben aan het kijken voor banen in de tweede lijn of in een andere functie.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het voor de collega's die nog wel genieten van dit mooie beroep de moeite waard is.

Linda, sportfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen snel weer op de been helpen en in beweging brengen. Ons werk wordt door de patiënt ontzettend gewaardeerd.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het tarief is te laag voor normale bedrijfsvoering. Ik hoef geen miljonair te worden, maar een normaal salaris en normale arbeidsvoorwaarden lijken mij niet te veel gevraagd.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Normale salariëring en een flinke afname van de verplichte administratie, en vragenlijsten.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het is belangrijk dat de fysiotherapie meer van zich laat horen. De nood is hoog.

Laurens, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het contact met de patiënt. Dat je gedurende (een) periode(s) mee mag lopen in iemands leven.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik kan er bijna niet van rondkomen. Voor een reguliere behandeling al helemaal niet. Een verbijzondert tarief komt een klein beetje. In de buurt van wat het moet worden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Tarief moet omhoog. Kijk naar de andere eerstelijns zorgberoepen wat zij verdienen, daar zijn onze inkomsten een schijntje bij vergeleken.
Waarom schrijf ik deze brief?
Weet ik nu niet eigenlijk. Tot nu toe zijn alle alternatieven op niks uitgelopen. Er is geen beter tarief gekomen en de administratieve druk is zeker niet afgenomen. Dus ook hier heb ik weinig fiducie in.

Saskia, praktijkeigenaar

“Ik ben al 25 jaar praktijkhouder en zie dat het steeds moeilijker wordt om jonge collega’s voor de eerste lijn te vinden en te behouden. Zelfs ik overweeg wel eens hoe het zou zijn om compleet wat anders te gaan doen in de laatste 10 jaar van mijn werkzame leven. Als de beloning en arbeidsomstandigheden in de eerste lijn niet snel verbeteren vrees ik dat we over een aantal jaren geen sterke eerstelijn meer hebben en iedereen naar de duurdere tweede lijn moet voor hulp bij beweegproblematiek.”

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het blijft fantastisch werk, ondanks dat werkdruk, verantwoordelijkheid en beloning totaal niet passend zijn.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het is te gek voor woorden dat ik in de tweede lijn met vergelijkbare opleiding en werkervaring veel meer verdien. Dat alleen omdat de tarieven in de eerste lijn bewust laag gehouden worden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

In ieder geval een stappenplan om in de komende jaren op een vergelijkbare beloning uit te komen als collega’s in de tweede lijn.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik ben al 25 jaar praktijkhouder en zie dat het steeds moeilijker wordt om jonge collega’s voor de eerste lijn te vinden en te behouden. Zelfs ik overweeg wel eens hoe het zou zijn om compleet wat anders te gaan doen in de laatste 10 jaar van mijn werkzame leven. Als de beloning en arbeidsomstandigheden in de eerste lijn niet snel verbeteren vrees ik dat we over een aantal jaren geen sterke eerstelijn meer hebben en iedereen naar de duurdere tweede lijn moet voor hulp bij beweegproblematiek. Ik durf deze “sollicitatie “ niet eens door te sturen naar mijn medewerkers, omdat ik hen niet (nogmaals) met hun slechte positie wil confronteren, omdat ik bang ben ze op het idee breng buiten de eerstelijns fysiotherapie te gaan kijken. Het is om je dood te schamen dat we geen CAO kunnen krijgen omdat de tarieven dit niet toelaten. Iedere werknemer in Nederland zou dit moeten kunnen hebben.

Reni, praktijkhouder

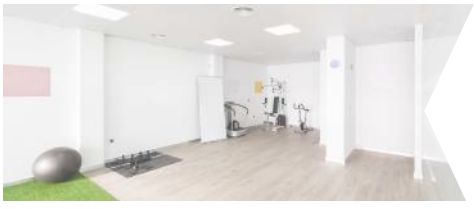

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Patiënten aanbod blijft uitdagend.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het wordt tijd.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer erkenning wat je terugziet in meer salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het wordt tijd.

Petra, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Ik wil graag mensen helpen vitaal ouder te worden.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De hypotheek moet ook betaald worden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een eerlijk salaris vergelijkbaar met tweedelijns fysiotherapeuten. Op HBO en Master niveau. Daarnaast tijd en geld voor scholing om het werk te kunnen blijven doen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik ben de ongelijkheid zat.

Lenka, geriatriefysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De passie voor het bewegend functioneren. Ik gun het iedereen zo vrij als mogelijk te kunnen bewegen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De positie van ons vak is wankel. Het kan zo niet langer. Niet alleen het financiële plaatje, maar ook door de strop die we opgehangen krijgen door de zorgverzekeringen. Het voelt hopeloos.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Het zou mooi zijn, maar is bijna een utopie.
Waarom schrijf ik deze brief?
Uit geloof, hoop en liefde voor het vak.

Jochem, mede-praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Werken met en voor je patiënt om zijn/haar functioneren te optimaliseren.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik voel me ondergewaardeerd door de zorgverzekeraar.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Salaris verbetering.
Waarom schrijf ik deze brief?
Onvrede over huidige situatie.

Ronald, manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Ik wil het gevoel hebben dat wij als fysiotherapeuten serieus genomen worden door overheden, verzekeraars en beleidsmakers.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het voelt meer en meer als of we maar een luxeartikeltje zijn. Terwijl ik (en dat blijkt volgens mij ook uit officiele onderzoeken inmiddels) er zeer stellig van overtuigd ben dat wij een onmisbare schakel zijn in de gezondheidszorg. We voorkomen uitval op het werk. We dragen bij aan een snellere werk/ sport hervatting. En ook niet geheel onbelangrijk, we zijn inmiddels een belangrijke buffer tussen huisartsen en ziekenhuis.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Vertrouwen vanuit overheden, verzekeraars en beleidsmakers. We zijn een volwassen en onmisbare schakel in het zorglandschap.

Waarom schrijf ik deze brief?

Elke keer is het weer vechten voor je positie, mensen (overheden, verzekeraars en beleidsmakers.) willen gewoon niet zien dat we een belangrijke taak verrichten.

Clemens, manueel therapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De dankbaarheid van de mensen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Perspectief mbt de toekomst gezien alle startende fysio’s het vak snel verlaten!
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Perspectief mbt de toekomst gezien alle startende fysio’s het vak snel verlaten!.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat t tijd is voor verandering!

Joost, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De verbetering die mensen kan bieden als bekkenfysio, maar ook de tijd die ik kan nemen om alles in kaart te brengen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik verdien als specialist, hoog opgeleid met veel ervaring echt niet genoeg. En zeker over een uitstervend vak als de Bekkenfysiotherapie.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Loon wat past bij een wo functie. Vergelijkbaar met overheid en/of tweedelijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Zo kan het niet langer, mijn vak is leuk maar niet zo leuk om al ruim 5 jaar stil te staan in loon en steeds minder bij te kunnen dragen aan mijn gezin. Zonder verdere doorgroei mogelijkheden.

Vera, bekkenfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Ik hoef niet meer overtuigd te worden. Zodra zich er een kans aanbiedt, vertrek ik naar de 2e lijn.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Salaris, ontbrekende cao, pensioen uit eigen zak moeten betalen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Salaris en doorgroeimogelijkheden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het is 5 voor 12.

Nathalie, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Ik zou direct overstappen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Jonge fysiotherapeuten krijgen veel te weinig betaald. De uitstroom van fysiotherapeuten is te groot. Dit maakt het vak en praktijken zeer kwetsbaar. Een praktijk overnemen is hierdoor momenteel een te groot risico.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een eerlijke en concurrerende beloning.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat de nood hoog is.

John, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Dynamische werkplek waar je echt wat kan betekenen voor de patienten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

' scholing zelf betalen, dit kost al gauw duizenden euro's per jaar
- iedere maand 360 naar mijn pensioen
- huren stijgen, tarieven stijgen niet mee
- hoge werkdruk, omdat je anders niet rondkomt
- door slechte arbeidsvoorwaarden is het heel moeilijk om nieuw personeel te vinden, want niemand wil in de eerste lijn werken
- werknemers lopen weg, want 2e lijn betere arbeidsvoorwaarden. Meerdere collega's zijn omgeschoold tot leerkracht omdat de werkdruk in de 1e lijn te hoog is.
- te lage verloning.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Tarieven omhoog
verplichte verslagen wel kunnen declareren.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik denk dat onze kinderfysiotherapie over 5-10 jaar niet meer bestaat omdat we geen nieuwe personeel kunnen vinden omdat wij geen goede arbeidsvoorwaarden kunnen bieden omdat de tarieven te laag zijn en het anders niet meer rendabel is.

Jennifer, kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De mensen die ik ermee kan helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik kom soms niet rond terwijl ik super hard werk. Er is ook heel veel onbetaald werk qua administratie. Vooral in de kinderfysiotherapie.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een betere vergoeding vanuit de Zorgverzekeraars.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik graag nog tot mijn pensioen dit vak zou willen blijven doen.

Yenta, kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Meer financiële waardering voor het werk.
Minder druk op tijd.
Betere pensioenvoorwaarden.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Hoog stress niveau op werkgebied en op financieel gebied.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere voorwaarden financieel en minder druk op iedere 25 minuten een nieuwe patiënt en financiële waardering voor administratie en overleg tijd.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik wil betere waardering voor alle meerwaarde die wij leveren voor onze patiënten. En ook de preventieve activiteiten die wij doen.

Maaike, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Afwisseling in mijn patiënten zorg op verschillende locaties werkzaam en contact met verschillende zorgaanbieders.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Heel veel administratie (kinderfysiotherapie) die niet betaald wordt. Veel onbetaald overleg.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer financiële waardering voor indirecte patiënten zorg.

Ilse, kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het contact met de mensen. Dat mensen weer blij huiswaarts keren.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Geen CAO waarop onze arbeidsvoorwaarden zijn opgesteld. Waardoor een wildwest aan arbeidsomstandigheden ontstaat!.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een CAO zodat arbeidsvoorwaarden vast staan.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het is tijd voor verandering! Helaas twijfel ik ook het vak te verlaten als er niets veranderd.

Maud, (Oedeem)fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Er word steeds meer complexere zorg naar de eerste lijn gebracht om de kosten te drukken, daarnaast kun je ook voorkomen door mensen in de eerste lijn goed te voorzorgen dan doorstroming naar de tweede lijn niet nodig is. Het is fijn om samen met de patiënt deze verantwoordelijkheid te nemen. Samen de problemen op te lossen en te werken naar een.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De wens om meer verantwoordelijkheid in de eerste lijn te plaatsen betekend ook dat er meer verantwoordelijkheden komen, dat je soms over de grenzen van je vak heen kan en moet stappen. Dat is mooi om te doen, maar dan mag daar ook zeker meer tegenover staan. Op deze manier is het zeker kostenbesparend voor de maatschappij, maar niet houdbaar. De kostenbesparing in de eerste lijn zou moeten zitten in de beperktere inzet van specialisten en andere behandelaars bij de zorgtrajecten en niet in het loon van de fysiotherapeuten.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Doordat er geen CAO is zijn er slechte afspraken over de secundaire arbeidsvoorwaarden. Het initiele loon lijkt daardoor nog enigzins aantrekkelijk, maar betaling van je eigenlijk pensioen, eigen scholing en beperkte vrije dagen levert onder de streep een beperkte waardering op voor het werk dat je verricht. Daarom zouden met name een consequente verbetering van deze secundaire arbeidsvoorwaarden helpen om het loon in de eerste lijn vergelijkbaaar te maken met de tweede lijn.

Waarom schrijf ik deze brief?

Het verkrijgen van betere primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden in de eerstelijn is passend bij het verwerven van meer verantwoordelijkheden die worden gevraagd. In plaats van dit op individuele basis te regelen zou een CAO werknemers en werkgevers enorm helpen om het allemaal beter te organiseren voor de fysiotherapeuten.

Peter, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden. Minder uren werken met relatief veel hoger uurloon. Goede secundaire arbeidsvoorwaarden en betere pensioen opbouw.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Mijn jonge collega's verlaten ons team waardoor de 'oudjes' achterblijven. Dit heeft geen toekomst zo!.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden. Veel hoger uurloon. Goede secundaire arbeidsvoorwaarden, 13e maand en betere pensioen opbouw.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik wil graag in eerste lijn blijven werken maar ben nu toch echt op zoek naar een andere werkomgeving waar wel gewaardeerd wordt wat ik doe.

Frank, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Dat ik mensen kan helpen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De belasting van het werk, continue aan staan met een laag salaris. En alle andere kosten voor nascholing, pensioen moet ik daar ook nog zelf van betalen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een realistisch salaris en vergoeding voor alle zaken die met het werk te maken hebben en die je moet doen om te werken.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het genoeg is en de regering de zorgverzekeraars eens moet aanpakken, want die mensen daar krijgen wel elk jaar een aanzienlijke salarisverhoging en de mannen in pak ook nog vette bonussen.

Angeline, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Ik moet zeggen dat ik daar wel meer moeite mee krijg maar het contact met de cliënten en de dankbaarheid houdt me op de been.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De koek is op. Inflatie en geen kostendekkend tarief....dat gaat eerder vroeg dan laat fout.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een passend tarief voor ons werk.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik en mijn toekomstige collega's met veel plezier en waardering hun werk kunnen blijven doen.

Patrick, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een waardering voor wat ik doe door een betere vergoeding om de vaste lasten te kunnen blijven betalen.
Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De kosten voor de zorgverlener zijn te hoog en het salaris te laag. De zorg die geleverd zou moeten en ook kunnen worden kan door de hoge kosten niet meer geleverd worden!
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een betere vergoeding!!
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik heb mijn praktijk in een gezondheidscentrum en deze loopt heel goed. De agenda’s zijn overvol. Echter kan ik door een huurverhoging mijn praktijk niet meer voorzetten omdat ik de lasten niet meer kan betalen. Ondanks dat de praktijk zo goed loopt. Dit doet mij heel veel! Mijn salaris stijgt niet mee, maar mijn vaste lasten wel!!
Jolanda, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het diverse aanbod aan klachtenpatronen. Het zelf zoeken naar de oorzaak van de klachten en daarna bedenken en uitvoeren behandeltraject en afsluiten.. het werken vanuit een holistische mensvidie.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het is bijna onmogelijk om met de vergoedingen die we vanuit een verzekeraar krijgen alle kosten als therapeut en de bijkomende praktijkkosten gedekt te krijgen. We kunnen als praktijk daarom niet voldoende in steken op ontwikkeling / innovatie etc.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Wanneer er een eerlijk tarief wordt aangeboden vanuit de verzekeraars, zonder alle overbodige en nutteloze eisen van zorgverzekeraars, waarbij we ook onze administratietijd vergoed kunnen krijgen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik schrijf deze brief omdat het nu onhoudbaar is geworden om de eerstelijns fysiotherapie in Nederland in stand te houden. Er is een enorme leegloop aan fysiotherapeuten in de eerste lijn en er komt steeds meer werk op ons af in de eerste lijns fysiotherapie (denk aan vergrijzing g, substitutie tweede- eerste lijn etc).

Dave, Fysio- Manueeltherapeut, Extended Scope Specialist

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het is altijd een plezier om mensen te helpen. Ik word blij als mensen met mijn tips met minder pijn en met meer gemak hun ADL, werk en hobby's kunnen uitvoeren.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De verloning blijft achter. Ons werk is van groot belang voor de maatschappij maar het wordt er niet om beloond.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Juiste verloning.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het hoog tij is om uitstroom te voorkomen en zo nog meer druk op ons vak te verlichten.

Yao, fysiotherapeut/manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Patiëntenzorg, mensen helpen met revalideren.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Moeite met rondkomen elke maand, hoge hypotheek, hard werken voor een MBO salaris terwijl ik 2 masters afgerond heb.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Belonen van kennis en kunde. Betere voorwaarden, cao en goede pensioenregeling.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik ben het zat, ik hou van mijn werk, maar maak me zorgen dat het niet duurzaam is. Het houdt een keer op.

Leon, fysiotherapeut, manueel therapeut, sportfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een passend loon die hoort bij mijn kennis, kunde en verantwoordelijkheden. Ik heb niet voor niets een HBO studie gevolgd met de daarbij volgende nascholingen die verplicht zijn (accreditatie punten). Daarnaast dat ik tijd heb voor mijn patiënten en niet al mijn tijd (onbetaald) moet spenderen aan administratieve werkzaamheden.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Dat ik zwaar onderbetaald word en net zo goed bij de MacDonalds of iets dergelijks kan gaan werken en dan vrijwel hetzelfde verdien!.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een loon die hetzelfde is als mijn collega's in de tweede en derde lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik anders opzoek ga naar een andere baan buiten de fysiotherapie.
Sanne, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik betaal pensioen uit eigen zak en verdien te weinig.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Geschikte arbeidsvoorwaarden passend bij een belangrijke functie als fysiotherapeut.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik door de arbeidsvoorwaarden overweeg het vak te verlaten.

Tessa, praktijkeigenaar

“Ik heb zelf een eerstelijnspraktijk gehad, maar ben hiermee gestopt door alle eisen van de zorgverzekeraars en hun belabberde tarieven. Na iets totaal anders geprobeerd te hebben, ben ik toch weer terug in het vak gestapt. Voor mij minder administratieve rompslomp, maar ik zie mijn bazen worstelen met de kosten en eisen en zie mijn collega’s langzamerhand bezwijken onder de huidige werkdruk. Tijd om op te komen voor onze beroepsgroep!”

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Een respectvolle vergoeding en meer waardering door de zorgverzekeraars.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De werkdruk, de administratieve rompslomp en het feit dat de zorgverzekeraars de tarieven bepalen, terwijl er een marktwerking zou moeten zijn. Door de tarieven laag te houden en niet vrij te geven is er absoluut geen vrije marktwerking! Voor kwaliteit mag betaald worden!!

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Ik blijf in de eerste lijn werken door de voldoening die ik krijg van het behandelen van mijn patiënten.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik heb zelf een eerstelijnspraktijk gehad, maar ben hiermee gestopt door alle eisen van de zorgverzekeraars en hun belabberde tarieven. Na iets totaal anders geprobeerd te hebben, ben ik toch weer terug in het vak gestapt. Voor mij minder administratieve rompslomp, maar ik zie mijn bazen worstelen met de kosten en eisen en zie mijn collega’s langzamerhand bezwijken onder de huidige werkdruk. Tijd om op te komen voor onze beroepsgroep!

Sandra, Manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De liefde voor de kinderen en het vak!
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Administratie niet vergoed en dat kost idioot veel tijd.
Bovendien is het tarief te laag.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Ook vergoeding voor gemaakte uren verslaglegging en telefoontjes overleggen etc.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat fysio's dat verdienen.

Elizabeth, kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Passie voor het werk.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Steeds meer tijd kwijt voor hetzelfde geld, weinig ruimte tot innovatie.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hogere vergoeding
Woekering van verplichte netwerken afschaffen
Geen behandelindex.
Waarom schrijf ik deze brief?
De hoop op verandering.

Timothy, geriatriefysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Meer tijd voor oprechte aandacht voor mijn patiënten en het systeem waarin zij leven.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De onbetaalde uren en de werkdruk.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer loon, meer tijd, niet alles hoeven verantwoorden naar zorgverzekering.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik weet niet hoe lang ik dit werk op deze manier van volhoud.

Judith, kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Waardering en dankbaarheid van cliënten.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Steeds meer eisen van zorgverzekeraars en minimale vergoeding.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden, zoals in de tweede lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om mijn stem te laten horen, zodat er hopelijk iets gaat veranderen zodat niet nog meer fysiotherapeuten besluiten te stoppen.

Marloes, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Financiële waardering voor de kunde en verantwoordelijkheid die ik draag als kinderfysiotherapeut.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Teveel uren onbetaald werk
Geen betaalde tijd voor scholing, overleg zowel collegiaal als intercollegiaal
Geen bijdrage voor pensioenfonds
Te weinig verschil tussen salaris van startende fysiotherapeut en fysiotherapeut met veel ervaring/ werkjaren.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Financiële waardering voor ons werk in eerste lijn.
Een stevige CAO, waar ook ieder jaar opnieuw de inflatie wordt gecorrigeerd, met betere secundaire arbeidsvoorwaarden (pensioen, betaalde tijd voor scholing, overleg).

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik hoop dat er na zoveel jaren eindelijk is echt iets gaat veranderen. Ik denk echt dat als er niet veranderd de beroepsgroep helemaal leegstroomt en jaren aan ervaring en expertise verloren gaat en onze patiënten de dupe worden.

Ellen, (Kinder)fysiotherapeut en kinderbekkenfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het feit dat ik mensen kan helpen om meer eigen regie te nemen en meer zelfredzaam te worden. Daarnaast is er weinig dat net zoveel voldoening geeft dan iemand goed te kunnen helpen om weer zonder problemen te kunnen bewegen/sporten. De uitdagingen die mijn werk daarin biedt aangezien geen casus exact hetzelfde is zorgt voor een altijd interessante werkomgeving.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

We kunnen jaarlijks misschien hele kleine stapjes in salaris omhoog, die haast symbolisch voelen omdat het in de verste verte niet opweegt tegen inflatie. Een zo belangrijk onderdeel in ons huidige zorgstelsel zo systematisch onderbetalen is eigenlijk alleen gênant te noemen, zeker gezien de eisen die er aan het beroep worden gesteld. Opleiding (zeker wanneer iemand ook een master doet) is zwaar en veeleisend en de registratie eisen zijn niet mals (en terecht), maar maken het des te slechter verdedigbaar als je daar zo’n marginaal salaris tegenoverstelt.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een eerlijke vergoeding waar een CAO achter zit. Ik verwacht de komende jaren grotere problemen voor de fysiotherapie als dit niet gaat veranderen. Het gaat in dit werk absoluut niet alleen om het geld, maar als je minder betaald krijgt dan iemand van 21 in de supermarkt ga je er vanzelf serieus over nadenken of dit op de lange termijn houdbaar is. Vooral als het leven in alle opzichten steeds meer gaat kosten.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik wil graag fysiotherapeut blijven, maar ben bang dat dit de komende jaren steeds moeilijker vol te houden is als hier geen verandering gaat komen in de vorm van een CAO inclusief normale tarieven voor een master opgeleide fysiotherapeut. Vrienden verdienen in verschillende sectoren gerust het dubbele met geen of minder opleiding. Dit is echt niet te verdedigen in mij ogen. De cijfers van uitstromers liegen er niet om.

Bram, sportfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een eerlijk loon, de kapper verdiend meer.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik heb twee specialisatie binnen de Fysiotherapie en mijn kapper verdiend meer dan ik.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijk loon.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ben murw aan het worden.

Nienke, Fysiotherapeut, Manueeltherapeut MSc en Orofacial therapeut MSc

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Leuke collega's en gevarieerd werk.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Een masseur verdient hetzelfde per uur maar dan zonder dure hbo studie, zonder buitensporige administratieve plichten en zonder dure bijscholing verplichtingen. Dat is toch krom?.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een salaris wat past bij hbo (master) niveau en beduidend minder administratieve lasten en een knap pensioen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik steeds vaker overweeg te stoppen binnen de fysiotherapie.

Bianca, Praktijkeigenaar, kinderfysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Afwisseling, elke dag echt het gevoel dat ik iemand kan helpen voor een beter en gezonder leven.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik voel mij al jaren niet écht gewaardeerd. Fysiotherapie is een ondergeschoven kindje. Het belang van fysiotherapie word niet écht gezien.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Ten eerste hogere vergoedingen, waardoor beter salaris. Betere arbeidsvoorwaarden in het algemeen, zoals vakanties, pensioen, ziektedsgen, vergoeding van cursussen vastgelegd.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik heel graag wil blijven werken waar ik werk, maar er al een aantal jaar tegenaan loop dat ik veel minder verdien tov leeftijdsgenoten in andere sectoren. Daarnaast vind ik het ontzettend lastig wat mijn rechten zijn en dat er geen vaste arbeidsvoorwaarden worden gebruikt binnen alle 1e lijns praktijken (cao).
Xandra, fysiotherapeut hart, vaat, long

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Omdat ik elke dag mensen blij kan maken door goed naar ze te luisteren en ze te bieden wat ze nodig hebben om beter te worden.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Onze inzet gaat verder dan alleen in de behandelkamer. De dure cursussen en opleidingen om meer kennis te vergaren en patiënten te kunnen bieden wat ze nodig zijn, kan niet met ons huidige tarief!
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer waardering voor wat wij voor onze patiënten doen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik vind dat het huidige tarief voor fysiotherapeuten onvoldoende is om ons goed te kunnen blijven profileren naar patiënten. Maar ook omdat wij afhankelijk zijn van ons loon en dat is met name datgene wat de ZV vergoed. Dit kan zo niet langer!
Jidske, Bekkenfysiotherapeut, kinder(bekken)fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Ik vind zorg leveren leuk. Ik heb zeven jaar studie en zeven jaar ervaring en tot op heden waren het zeven vette jaren als ik kijk naar het aantal mensen dat ik heb geholpen hun leven weer te kunnen leiden zoals zij dat willen, zonder fysiek beperkt te worden.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Die zeven jaren waren mager als het ging om alles behalve het aantal patiënten dat ik zie. Ik word mager betaald, heb een mager aantal vakantiedagen en daardoor is mijn motivatie zo mager als een kind in een hongersnood.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Ik vind dat iemand met onze studielast en maatschappelijke rol aan het eind van zijn salaris geen stuk maand zou moeten overhouden. Ik vind dat er geld en tijd moet zijn om administratie te doen; ik hoor immers altijd dat dat nu eenmaal bij het werk hoort. Dan wil ik er ook voor betaald krijgen. En ik wil het gevoel hebben dat al die mooie praatjes over preventie projecten niet langer eigen initiatieven moeten zijn. Als we zorg willen kunnen leveren aan toekomstige generaties, zullen we meer aan preventie moeten doen; zorg dan dat dat betaald kan worden.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik wil dit werk blijven doen, maar door de waardeloze omstandigheden word ik gedwongen ander werk te gaan zoeken. Dit zorgt voor nog meer stress, bovenop de moeilijkheden die ik al ervaar, omdat de vergoeding voor mijn werk zo mager is. Kortom: ik wil zeven vette jaren, niet alleen in het aantal uren dat ik draai, maar ook in het salaris dat volgende maand gestort wordt.

Jaro, fysio- en manueeltherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Vergoedingen voor vergaderingen, overleggen, administratie waarbij de patient niet de dupe is en direct nog een behandeling kwijt is, omdat ik administratie inplan en ze 1 half uur zie en 1 half uur administratie doe. Dat voelt niet altijd goed (vooral als mensen geen of weinig verzekerd zijn) Niet zoveel verschillende regels, bij de een wel een verwijzing, bij de ander hoeft het niet, als ik een verzekering moet bellen, een arts moet bellen voor overleg, dat gaat altijd in eigen tijd, moet altijd even tussendoor.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Vergoedingen nemen amper toe, er wordt wel steeds meer geëist dat we het in de eerste lijn wel oplossen, maar in vergelijk met 2e lijn werken we harder (zien meer patiënten op een dag) en krijgen we 50-60% minder betaald!.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

In de eerste lijn werken vind ik nog steeds erg leuk. Je maakt een traject af. Het vergoeden van intervisie, vergaderingen, overleggen. En niet meer de fitness vol proppen om zo je agenda op te vullen, maar de pt niet de aandacht geven die ze verdienen. Of wat sommige collega's doen, kortere behandeling geven. Dat kan ik niet. Dus gewoon elk half uur een pt zien en ruimte voor overleg/vergadering/intervisie wat je niet in je eigen tijd hoeft te doen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Het moet toch nu eindelijk eens gaan veranderen. We roepen al jaren dat we te weinig verdienen, maar er veranderd nooit wat, tja eens 2 of 5 cent per patiënt erbij, dat is natuurlijk niets in vergelijk met de inflatie.

Marijke, bekkenfysioherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De inhoudelijke vrijheid van het vak, de leuke collega's
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De slechte beloning, slechte secundaire voorwaarden, het slechte pensioen en het "moeten" draaien van omzet om zelf ook voldoende inkomen te houden.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een cao met goede secundaire voorwaarden, zoals geen wachtdagen, bij ziekte, 100% doorbetaling in het eerste jaar, doorbetaling van feestdagen, vergoeding van cursussen.

Sofia, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb jij nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Ontwikkelperspectief
Eerlijk salaris
Minder regeltjes
Goede pensioenvoorziening
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik verdien met 4 jaar basisopleiding, 3 jaar specialisatie kinderfysio, 1 jaar specialisatie handfysio, 34 jaar ervaring en heel veel nascholing minder dan mijn zoon van 30 in het bedrijfsleven.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Goed salaris en fatsoenlijke pensioenopbouw

Esther, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Hoger salaris, minder onbetaalde administratie, meer pensioen opbouw-minder pensioenpremie.

Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Bij de Lidl kan ik meer verdienen.....

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Minder druk vanuit de verzekeringen, meer salaris.

Tom, Eerstelijns fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een redelijk tarief, goede arbeidsvoorwaarden. Goed pensioen.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Als ik een week ziek word kost het mij netto 500 euro. Daarom aan het solliciteren om het vak uit te gaan.
Hoge werkdruk maar laag salaris.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Goede arbeidsvoorwaarden.

Kim, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Dicht bij huis, flexibele werkomgeving, flexibele collega's, zelfstandige manier van werken, binnen- en buitenpraktijk.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Uren extra administratie, trainingsvoorbereiding, scholingen en studietijd onbetaald. Reiskm's pas vergoed vanaf 10 km, te laat declareren van je km's is niet vergoed krijgen. 3x per jaar krijg je je afrekening pas dat kan zijn dat je 3x per jaar nog 1.000 euro ca. kan ontvangen (waar eerst de werkgever van profiteert).

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

-administratief werk betaald krijgen
- scholingsuren betaald krijgen
- studie uren betaald krijgen
- een pensioenstelsel, waarbij de garantie voor je pensioen niet ligt aan de keuze die je zelf maakt, maar het risico zelf door het pensioenfonds wordt gedragen.
- km geld ontvangen ongeachte met auto of fiets,
- een fietsenplan als je je werk met de fiets bezoekt en met de fiets je werk doet.
- werkvoorbereidingen (presentaties, lessen, trainingen) betaald krijgen.
- als de werkgever een euro per zitting er bij op krijgt, dan verdienen wij die ook bij het behalen van kwaliteitsdoelen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik droom van een beter salaris die beter past bij de werkdruk, die we onszelf moeten opleggen om toch wat geld te verdienen. Soms denk ik, ik kan beter gaan omscholen.

C.W., fysioherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

De waardering van mijn baas is er wel degelijk en ze doen er alles aan om ons iets te kunnen bieden, maar heel veel meer salaris zit er niet in omdat er per zitting te weinig binnen komt. Ook als plus praktijk is het onvoldoende.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Wij verdienen echt te weinig. Zeker t.o.v. andere met een HBO opleiding. Ook mijn lasten gaan omhoog, maar mijn salaris groeit niet mee

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Ik haal enorm veel voldoening uit mijn werk en wil dit graag blijven doen, maar dan wel voor een beter salaris.

Lotte, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De patiënten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De werkdruk, de extra dingen die je naast het werk doet, maar vooral het zien dat de zorg voor de patiënt achteruit gaat.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Verhoging van de vergoedingen. Niet ten nadelen van een mbo-student, maar met administratie, mbo bij een overheidsfunctie heb je betere voorwaarden en hetzelfde loon.

Stefan, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het werk is leuk en het is fijn om wat voor de mensen te kunnen betekenen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De kosten die je allemaal moet dragen met de minimale vergoeding voor de behandelingen maakt dat je weinig overhoudt in verhouding met het werk en de studie die je ervoor hebt moeten volgen. En nog steeds moet volgen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer waardering vanuit de zorgverzekeraar, het tarief moet omhoog.

Salma, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Waardering en financiële ondersteuning.

Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Dat ik met een post HBO gewoon veel minder verdoen dan iemand met een mbo-diploma.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Mijn collega's en mijn patiënten zorgen dat ik dit werk nog steeds doe.

Rick, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou jou kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Betere voorwaarden!

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Salaris, pensioenfonds, wachtdagen.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Waardering- in salaris, betere voorwaarden, geen wachtdagen, pensioenfonds dat beter geregeld is.

Daan, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Saamhorigheid in de praktijk. Zowel bij collega's als bij clienten. Onze praktijk is echt een plek aan het worden voor de mensen in de wijk om samen te komen en aan gezondheid te werken. Mensen vanuit oprechte interesse ondersteunen in hun gezondheids vraagstukken.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Persoonlijk vind ik de werkdruk niet te hoog. Wel vind ik de administratieve last hoog en dit stoort de tijd die ik met mijn client kan doorbrengen.

De lonen zijn erg laag. Ik heb een master in de fysiotherapie en ga binnenkort een tweede master doen omdat ik het zo interessant vind. Echter verdien ik slechts 3.450 euro bruto waar nog heel veel vanaf gaat. Dit maakt dat ik wel al orienteer naar andere werkplekken in de tweedelijn, bij defensie of in het onderwijs.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een marktconform loon voor de uitgebreide scholing die ik heb gevolgd.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik vind het belangrijk dat de regering hoort met hoeveel therapeuten wij zijn in de eerste lijn en dat (bijna) iedereen dezelfde problemen ervaart.

Harm, senior fysioherapeut

“Als de salarissen stijgen van beroepen, die een gelijkwaardig denkniveau vereisen, en de salarissen kunnen niet stijgen binnen de eerstelijnsfysiotherapie, dan neemt de aantrekkelijkheid om het vak te blijven uitoefenen af en gaat veel vakmanschap verloren. Terwijl ons vak op dit moment zo belangrijk is om de gezondheidszorg betaalbaar te houden.”

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

De dankbaarheid van patiënten. Je kunt echt het verschil maken!

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Veel uren die niet betaald worden.
Studie zelf betalen en ook de uren die je daarvoor vrij moet nemen worden niet uitbetaald.
Pensioen moeten we zelf betalen.
Lage tarieven waardoor we veel uren (dus veel patiënten moeten behandelen) moeten maken om rond te komen thuis.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Ik wil heel graag blijven werken in de 1e lijn maar dan moet er wel wat gaan veranderen. Zie hierboven.

Anne, Fysio/manueeltherapeut

(gefingeerde naam)

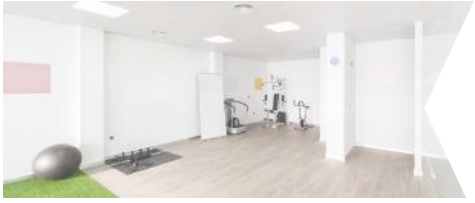

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het is het leukste vak! Het combineert analytisch denken met creativiteit en zelfstandigheid.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het feit dat als ik er alleen voor kom te staan, het uitdagend wordt om financieel rond te komen met mijn gezin. Ik wil niet financieel afhankelijk zijn van mijn partner.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer salaris, meer doorgroeimogelijkheden.

Maaike, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Wisselende patiënten, omgang patiënten, uitdaging in de eerstelijns (die ik de tweedelijn niet heb).

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Tweedeling in het vak tussen eerstelijns en tweedelijns fysiotherapie. Als eerstelijns fysio heb je veel meer verantwoordelijkheid.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
De financiële waardering.

Amira, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mensen weer laten genieten van de sport.

Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De verzekeraars bepalen en betalen, de overheadkosten stijgen de pan uit, de administratieve lasten van de fysio's nemen toe en het salaris blijft flink achter.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer waardering in loon en voorwaarden.

Nienke, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het werken met kinderen.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Slecht pensioen en arbeidsvoorwaarden.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Hoger salaris / betere voorwaarden.

Ruben, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Mensen helpen om te kunnen blijven bewegen en hierdoor de maatschappij in beweging te houden.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik werk al praktijkhouder 12-14 uur per dag en verdien minder dan mijn collega/medewerkster die 22 uur per week werkt. En ik schaam mij kapot dat ik haar niet naar behoren kan betalen voor het geweldige werk wat zij verricht. Wij krijgen geen kostendekkend tarief, kunnen door het gebrek aan personeel moeilijk een dag vrij nemen. De wachtlijst loopt op. De emmer loopt over.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een kostendekkend tarief waardoor de werkgevers (ook de kleine praktijken) wel een CAO kunnen betalen. En er meer collega's komen naar de eerstelijn zodat wij ook normaal vrij kunnen nemen en bij kunnen tanken.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik ben het zat. Al 32 jaar hoor ik loze beloften. De leegloop in het vak, m.n. in de eerstelijn, is begonnen. Er moet NU echt iets gebeuren als is het tijd niet meer te keren. En is er over 5 jaar geen fatsoenlijke zorg meer.

Soizic, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Ik vind het werk nuttig, leuk en uitdagend. Het is fijn om elke dag nieuwe mensen te zien waarmee je samen de beste behandeling op maat probeert te vinden. Altijd anders, altijd uitdagend.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het salaris is te weinig om een behoorlijk.leven te leiden. Ik wil cursussen blijven doen, die ik zelf moet.betalen. Extra werk zoals vergaderen met anderen in de eerste lijn wordt ook niet vergoed. Dit zou wel moeten om een zo optimaal mogelijke samenwerking in de eerste lijn te krijgen. Optimale zorg door de juiste persoon op de juiste plek.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Als mijn werk financieel werd beloond op een manier die past bij de opleiding die ik gehad heb en steeds blijf volgen. En die past bij alle inspanningen en vernieuwende zorg die ik lever.

Waarom schrijf ik deze brief?

Om te zorgen dat wij als fysiotherapeuten zorg kunnen blijven leveren en om ons mooie en nuttige vak aantrekkelijk te maken voor nieuwe collega's en aantrekkelijk te houden voor collegae die al werken.

Anja, praktijkhouder

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De trotse glimlach van een kind én ouder als er weer een mijlpaal is bereikt!

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De trotse glimlach van een kind én ouder als er weer een mijlpaal is bereikt!.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Verbetering van de arbeidsvoorwaarden, meer oog voor de patient en minder administratieve last.

Waarom schrijf ik deze brief?

Hopelijk kunnen we samen een sterk signaal geven dat de verhoudingen scheef gaan t.o.v. andere sectoren.

Boudica, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het is een erg mooi vak. Je kunt echt iets voor iemand betekenen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Eigenlijk valt het niet te verkopen dat een fysio in de 2e lijn veel betere arbeidsvoorwaarden heeft waaronder een beter salaris. Daarbij is het schrijnend om te zien hoeveel fysiotherapeuten stoppen of negatief over hun vak beginnen te praten. En wanneer gaan de zorgverzekeraars eindelijk eens inzien hoeveel zorgkosten bespaard kunnen worden met fysiotherapie?
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een cao lijkt me een goede stap.

Omar, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Laagdrempelige begeleiding voor mensen met klachten in het dagelijks leven waarbij je als fysiotherapeut in de 1e lijn veel kunt betekenen.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het contrast met andere beroepsgroepen wordt steeds groter. Het is steeds lastiger om rond te komen iedere maand met een gezin.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden en minder administratie druk.

Inge, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om het vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Waardering in reëel salaris (betere)cao-voorwaarden.

Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Hoge werkdruk.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere voorwaarden vanuit werkgever maar ook vanuit de zorgverzekeraars/overheid.

Rianne, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

IIk solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Meer salaris.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Geen cao.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere voorwaarden.

Ali, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het behandelen en begeleiden van mensen met problematiek aan het bewegingsapparaat (In mijn geval handen) is iets wat me voldoening geeft. Mijn bijdrage aan het draaiende houden van de maatschappij, mensen hun waardigheid, zelfredzaamheid en gevoel van controle terug geven in het leven.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De inkomenskloof tussen 1e en 2e lijn is niet meer van deze tijd. De zorgverzekeraar zwaait met de scepter betreffende de vergoedingen en houd daarvoor ook nog wat hoepels voor om doorheen te springen.
Ja, onze voorgangers in de jaren 80 en 90 hebben er een potje van gemaakt. Dit betekend echter niet dat de huidige en nieuwe generatie daarvoor het boetekleed moeten dragen. De zorg evolueert, zowel inhoudelijk als financieel, maar als je als fysiotherapeut met een pittige HBO opleiding, na-scholing, keurmerk, contracten, mondige patiënten, intercollegiale verantwoording bijna de helft minder verdiend als een collega in de tweede lijn gaat ergens iets mis.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een gelijke CAO als in de tweede lijn.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ons vak is stervende en het is twee voor twaalf. Verstrikt in regelgeving, gevangen in contracten.
Fysiotherapie houdt mensen op de been, daarvoor moet een vast tarief komen welke dekkend is voor een passende CAO. Los van het feit of je al dan niet een contract hebt.

Peter, handtherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Ik voel me dusdanig betrokken bij mijn patiënten en collega's dat ik een vast contract in het ziekenhuis heb afgeslagen om in de eerste lijn te blijven werken. Hoe blij iedereen was om dit bericht te horen sterkt mijn gevoel dat ik op mijn plek ben in de eerste lijn.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het is belachelijk dat ik in de eerste lijn met 40 uur werken evenveel verdien als met 32 in het ziekenhuis. Daar komt nog bij dat in het ziekenhuis mijn pensioen voor het grootste deel betaald wordt en ik in de eerste lijn eerst belasting moet betalen over mijn bruto-inkomen en dan daarna ook nog eens ruim € 300,- per maand kwijt ben aan een verplicht pensioenfonds.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Meer waardering is nodig voor fysio's in de eerste lijn, dat zit niet alleen in geld. Nu hebben veel fysio's de taak op zich om hij chronische patiënten hun zorgtraject te regelen, omdat de huisarts te druk zijn... Alsof fysio's in de eerste lijn niet druk zijn en daarbij wordt de fysiotherapeut hier niet voor betaald.

Lieke, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

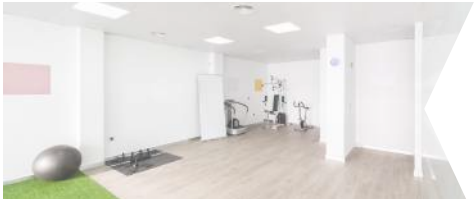

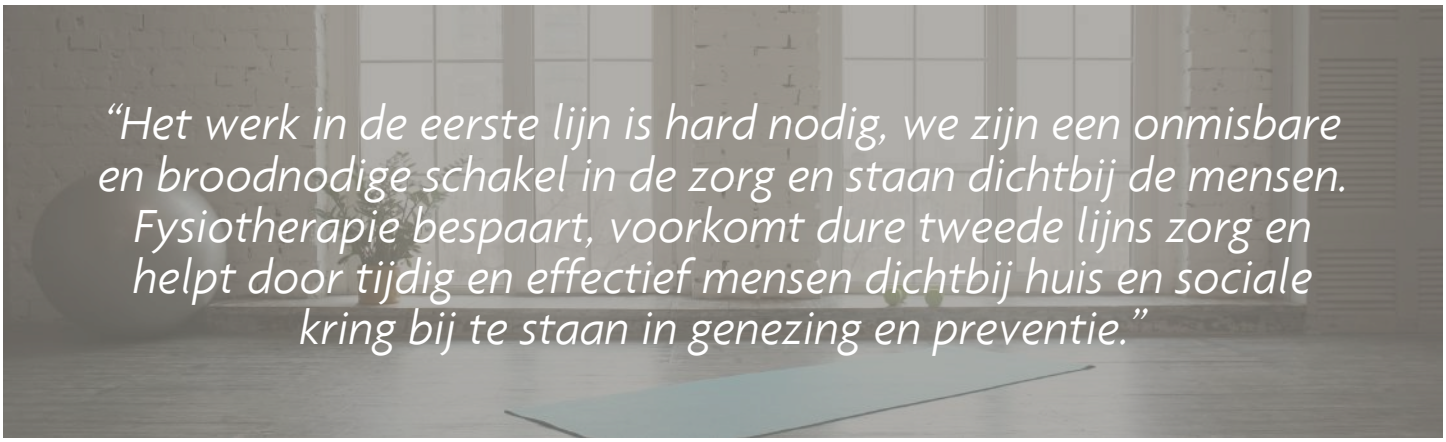

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Het werken met een kwetsbare groep mensen met een ernstige longziekte, COPD en samen zorgen voor een betere conditie, kwaliteit van leven en het voorkomen van ziekenhuisopnames motiveert mij. Verder zet ik graag al mijn kennis en jaren ervaring in om mensen die met psychosomatische problemen te maken hebben weer prettig in het leven te laten staan en weer te kunnen laten meedoen in het sociale leven en arbeidsproces.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het werk in de eerste lijn is hard nodig, we zijn een onmisbare en broodnodige schakel in de zorg en staan dichtbij de mensen. Fysiotherapie bespaart, voorkomt dure tweede lijns zorg en helpt door tijdig en effectief mensen dichtbij huis en sociale kring bij te staan in genezing en preventie. Ik wil dit werk graag blijven doen, echter :
- ons salaris moet minstens gelijk worden aan collega's in de tweede lijn
- evenals de pensioen opbouw
- een CAO moet mogelijk worden gemaakt om toekomst bestendig te worden, jonge fysiotherapeuten een goed perspectief te bieden in de eerste lijn.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Het water staat ons aan de lippen, veel jonge en ook oudere collega's stoppen, enorm veel ervaring gaat verloren, de fysiotherapie staat onder grote druk. Persoonlijk wordt het onmogelijk om zo door te gaan tot mijn pensioen en zie ik op tegen de te lage pensioenuitkering, dit bij een HBO opleiding en vele dienstjaren. Het vak is mooi de waardering ongekend laag.

Louise, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Dat je mensen echt kunt helpen en hun dankbaarheid terugkrijgt.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De werkdruk neemt alleen maar toe, zeker wanneer er veel jonge collega’s een nieuwe baan zoeken in een andere sector.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Na alle studies en cursussen zou het mooi zijn een vergelijkbaar loon te krijgen met andere beroepen die een vergelijkbaar traject hebben gevolgd. Als ik het vak niet zo leuk had gevonden, zouden er een hoop makkelijkere manieren zijn om mijn geld te verdienen.

Martijn, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.
Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Meer tijd voor diepgang, specialistische behandeling.
Meer multidisciplinair overleg met deskundige collega's die daar tijd voor hebben/ betaald voor worden omdat het inhoudelijk zinvol is.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Hoge administratieve last, moet in eigen tijd als je complexe casussen zien.
Weinig tijd voor diepgang/ complexiteit.
Geen betaalde tijd voor multidisciplinair overleg.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Waardering voor specialisme= betaling en tijd
Tijd voor overleg/netwerken

Bas, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mensen helpen weer het uiterste uit zichzelf te halen.

Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Veel werkdruk voor weinig waardering.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere omstandigheden.

Tessa, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Andere mensen van de pijn afhelpen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Alles wordt duurder, maar ons loon stijgt niet.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer waardering, cao voor de fysio

Karim, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?

Makkelijker werk: protocollair aan de slag. Daarnaast de betere arbeidsvoorwaarden: beter loon, werktijden, vergoeding, scholing en pensioenbijdrage vanuit het bedrijf.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het wordt meer vrijwilligerswerk. Het is niet te begrijpen dat degene in je vriendenkring met hetzelfde niveau van educatie (hbo + master) veel meer verdienen en minder uit eigen zak hoeven te betalen waarbij het bedrijf dus kosten wel vergoed.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Wanneer de arbeidsvoorwaarden tussen eerste- en tweedelijn recht worden getrokken. Hier mag geen onderscheid in worden gemaakt, aangezien de functie gewoon hetzelfde is.

Lennart, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Elke dag weer de patiënten kunnen helpen met hun klacht en dat je ze weer ziet terugkeren naar hun eigen doel en dat ze dit weer zelfstandig kunnen oppakken zoals dat iemand weer terugkeert naar zijn niveau van sporten na een blessure, daar doe ik het voor. Maar ook mensen die klachten onderhouden en dat je ervoor zorgt dat er geen achteruitgang komt, klaarmaken voor een operatie en het contact.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Er is te weinig houvast. Verschillen met praktijken en de kloof tussen 2e lijn fysio en eerste lijn fysio, terwijl 1e lijn fysio niet onder doet van de tweede lijn.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Dat er een duidelijke CAO komt en dat ook het verschil binnen een master of algemeen fysio duidelijker naar voren komt. Daarbij het pensioen dat sommige werkgevers niet betalen.

Ruben, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Een goede cao.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Dat de zorgverzekeraars steeds meer bezuinigen op fysiotherapie.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Goede cao.

Waarom schrijf ik deze brief?

Voor een cao.

Pelle, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De dankbaarheid en waardering van mijn patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Veel administratieve verplichtingen waar de patiënt zelf geen weet van heeft, niet geïnteresseerd in is en geen bijdrage geeft aan het patiëntenherstel.
Maar meer is om puur aan de regels/eisen van de verzekeraar te voldoen en juist persoonlijke aandacht en patiënten contact kost.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Veel minder administratieve verplichtingen die rand en bijzaken betreffen en niet specifiek met de hulpvraag van de patiënt te maken hebben.

Koen, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De enorme dankbaarheid van kwetsbare kinderen en hun ouders.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De werkdruk is hoog en het voelt heel oneerlijk om bij elkaar 9 jaar gestudeerd te hebben en dat mijn schoonmaakster bijna net zoveel verdient als ik. En dat mijn kapster daadwerkelijk meer verdient.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Salaris fors omhoog en secundaire arbeidsvoorwaarden beter. Denk aan pensioen, 13e maand.

Nadine, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De afwisseling en dankbaarheid van de patiënten.

Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Geen marktconform salaris.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
De financiële waardering die we verdienen/

Anouk, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Mensen in beweging krijgen, zo mobiel en zelfstandig mogelijk laten blijven.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Hard werken voor een laag salaris, groot verschil met 2e/ 3e lijn.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Waardering, betere arbeidsvoorwaarden, beter salaris.

Chantal, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

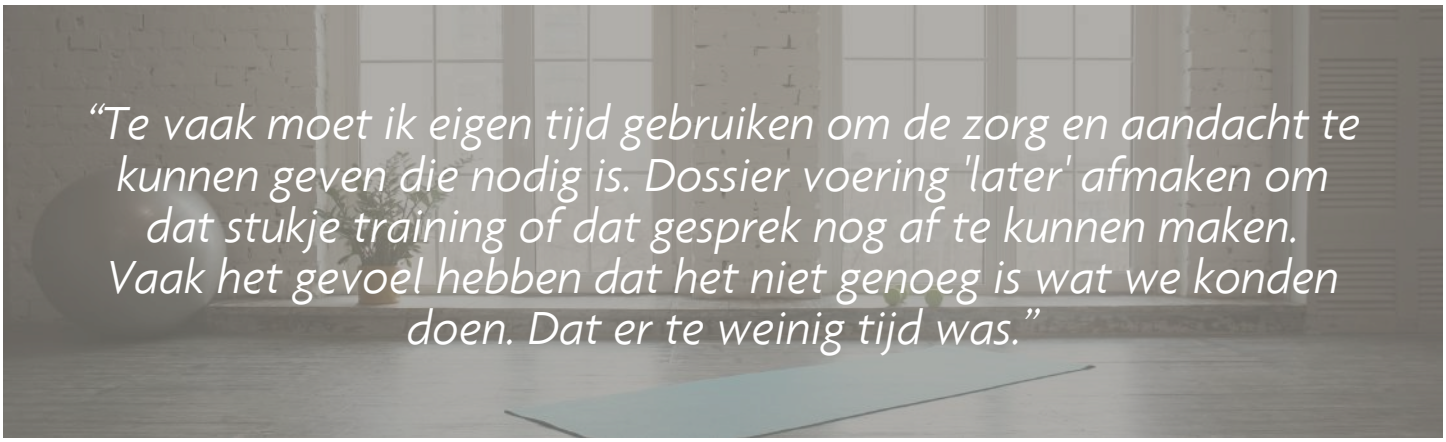

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Het contact met cliënten, samen zoeken naar (beweeg) mogelijkheden om een gezondere versie van jezelf te worden.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Te vaak moet ik eigen tijd gebruiken om de zorg en aandacht te kunnen geven die nodig is. Dossier voering 'later' afmaken om dat stukje training of dat gesprek nog af te kunnen maken. Vaak het gevoel hebben dat het niet genoeg is wat we konden doen. Dat er te weinig tijd was.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Meer tijd en vergoeding vanuit de zorgverzekeraars voor bijvoorbeeld verslag, overleg, coaching. Al die zo gewenste wijkinitiatieven en netwerken kosten zeeën van tijd die ik niet heb en die grotendeels niet vergoed wordt.

Noortje, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mensen kunnen helpen, die nergens anders terechtkunnen met hun pijn en fysieke klachten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het leven wordt onbetaalbaar.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Herkenning en vooral de beloning die we horen te krijgen, voor de dienst die wij leveren voor de maatschappij.

Michelle, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Dit is het mooiste vak wat er is. Het afwisselende werk en het begeleiden van mensen ieders met een eigen traject en uitdagingen is wat ik het leukste vind.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De verschillen tussen eerste- en tweedelijnsfysio’s is gewoon te groot. Net alsof wij fysio’s in de eerste lijn er niet toe doen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Überhaupt een cao voor eerstelijnsfysio zou al fijn zijn. Maar eigenlijk moeten ze het gelijk trekken met de CAO in de tweedelijn.

Daphne, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een beter salaris en een missie waar we voor staan.

Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Salaris, werk eigen tijd, pensioen.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Ik heb hele sterke twijfels om het vak te verlaten. Ik moet mijn gezin onderhouden en dat kan met een andere baan beter.

Ayla, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een verschil voor mensen maken.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Te weinig loon voor onze functie.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Voldoende perspectief en arbeidsvoorwaarden die passen bij mijn opleiding en functie.

Roy, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Dat je iets kunt betekenen voor mensen kunt helpen, je direct contact hebt en resultaat .mooi mensen te horen, mee te denken te kunnen motiveren,

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Al jaren zelfde salaris, geen rekening met inflatie. elke week minstens 3 uur bijkomende taken, die steeds meer worden en die niet vergoed worden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Als de andere taken verloond worden, en ook er een groeiende opbouw en meer waardering in salaris is en inflatie gecompenseerd, evenals het pensioen wat hoger mag terwijl we ons uit de naad werken. Te mooi vak en nodig met de vergrijzing dat er fysiotherapie blijft. Ook de politiek mag aan de bak. Dit kan niet!

Lola, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Patiënten begeleiden om fysiek alles eruit te halen wat erin zit. Van niet kunnen bewegen na een operatie naar weer kunnen werken of sporten. Maar nog mooier, een operatie kunnen voorkomen met de juiste oefeningen en hands on behandelingen. Wekelijks contactmomenten maken het werk afwisselend. Je kan bouwen aan een fijne fysiotherapie - patient relatie.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Alles buiten de fysiotherapeutische behandelsessies kost veel ergenis en energie.
Tijd en energie wat beter gestoken kan worden in het verbeteren van je kwaliteiten als fysiotherapeut.
Einde van het jaar weer moeten vechten voor inflatiecorrectie, wat de werksfeer niet verbeterd. Daardoor geen gezellige kerst of nieuwjaarsborrel, maar alleen nog een goede morgen/ goede avond naar werkgever.
Jarenlang zijn we de discussie uit de weggegaan, om de goede vrede te bewaren, maar dat voelt ook niet goed.
Waar ik me op dit moment mee bezig houdt? Hoe kom ik aan gratis of zo goedkope cursussen om studiepunten te halen voor het kwaliteitsregister. Samen met collega's zoeken we het internet af. We rekenen uit wat een cursus per studiepunt kost. We zijn bezig om te kosten te drukken; liefst een gratis cursus, wat we in onze roostertijd bij uitval van een patiënt kunnen volgen. Zo hoeven we geen studiekosten te betalen, zijn we geen vrije tijd kwijt en hoeven we ook geen reiskosten te betalen.
Maar worden we hier een betere fysiotherapeut van???.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Een vergelijkbare CAO als fysiotherapeuten in de tweede en derde lijn. Dan krijg ik het gevoel om weer serieus genomen te worden. Nu voelt het alsof fysiotherapie in de eerste lijn geen nu heeft.

Waarom schrijf ik deze brief?

Het voelt alsof ik vast zit in een put.
Vaak genoeg eruit proberen te klimmen door naar compleet andere banen te solliciteren. Om erna erachter te komen dat ik mijn baan als fysiotherapeut eerste lijn het allerleukste vindt.
Vanwege slechte werksfeer door discussies over salaris en arbeidsvoorwaarden, solliciteren naar andere eerste lijn fysiotherapeutbanen. Om erachter te komen dat het gras bij de buren niet groener is, maar net zo afgebrand is als bij ons in de praktijk.

Of erachter komen dat je vanwege je concurentiebeding buiten je woonplaatsen moet gaan werken, maar geen reiskostenvergoeding krijgt en daardoor er verder op achteruit gaat.

Jelle, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Omdat het een prachtig vak is en blijft. Het verschil voor mensen kunnen maken blijft iets magisch.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik wil mijn voortbestaan als praktijk helpen. Wil mijn personeel naar behoren kunnen betalen en niet alleen zelf werken om hun te betalen.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere financiële voorwaarden en een Cao voor personeel. Zoals het nu is gaat geen nieuwe therapeut de uitdaging aan als ze elders in de 2e lijn gewoon volgens Cao en betere voorwaarden kunnen werken.

Bram, praktijkeigenaar
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Uitdagende functieomschrijving en voldoende zelfstandigheid in beleid/interventie bepaling.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Met name de pensioenopbouw (het gebrek daaraan) en de netto-inleg per maand. Daarnaast de vele uren onbetaald werk zoals vergaderen in de pauze en het schrijven van brieven naar artsen/specialisten.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere pensioenregelingen, gedeelte meebetaald door de werkgever en daarnaast een extra week vakantie per jaar (in plaats van 4, 5 weken) zou al veel schelen.

Wouter, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Een mooie functie in het ziekenhuis dichtbij.

Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Onderbetaald, belachelijk spf dat niet in verhouding staat en geen openheid geeft van de deelname cijfers. Ondergewaardeerd door de baas.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Het werk zelf en dankbaarheid van patiënten.

Ilse, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Secundaire arbeidsvoorwaarden en salaris.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Achterblijvend loon t.o.v. inflatie jaar op jaar. Geen toekomst of perspectief voor de loopbaan.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Het is fijn en elke dag geweldig om mensen te helpen bij revalidatie en herstel van klachten, daar krijg ik elke dag energie van!

Shirin, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Ik help graag mensen om van hun klachten af te komen, zodat ze weer kunnen doen wat ze graag zouden willen doen! Daarnaast mensen aanzetten tot een gezondere leefstijl, voor een betere kwaliteit van leven.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Onderwaardering vanuit de zorgverzekeraar wat betreft de vergoedingen per zitting. Waardoor er geen CAO tot stand kan komen. Dit resulteert weer in onrust binnen het vak, laag salaris met weinig doorgroeimogelijkheden, daarnaast het betalen van je eigen pensioen. Ik zie in mijn omgeving regelmatig collega’s stoppen om deze redenen en zet mijzelf ook aan het denken …

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

CAO wat duidelijkheid geeft binnen het vak, met betere arbeidsvoorwaarden en een beter salaris. Want kom op waarom zit er zo groot verschil tussen de 1e lijn en 2e lijn fysiotherapeuten met dezelfde functie?! Zorgverzekeraars, het kan zo niet langer meer doorgaan!

Jolien, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Hart voor het vak.

Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Gemaakte uren en werkdruk tegenover salaris.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden.

Idris, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Wat een feest elke dag om met klanten te zoeken naar oplossingen voor het beperking in het bewegingsapparaat.

Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het toch TE droevig hoe we beloond worden.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Het heeft zijn langste tijd gehad, maar fijn om het mooi te beëindigen.

Jeroen, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Hoger tarief, zodat ik meer tijd kan nemen voor mijn patiënten. En vergoeding voor samenwerkingsoverleggen etc., dit versterkt de zorg naar is nu eigen tijd.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Geen perspectief, geen groei, kijkend bij inflatie alleen maar achteruitgang in 13 jaar.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere vergoeding, meet waardering vanuit overheid

Hassan, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Veelzijdigheid van het vak en de waardering van collega’s en vooral cliënten/ patiënten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik wil investeren, specialiseren en innoveren en bovenal vakbekwaam blijven en verbeteren. Dit is onmogelijk met de huidige arbeidsvoorwaarden waarin er geen ruimte (tijd) en geld hiervoor is.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer financiële waardering.

Jolijn, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Dat ik kan bijdragen aan het verbeteren van de gezondheid van mijn medemens en de waardering die ik krijg van de cliënten vanwege mijn expertise, empathie en wens om samen met de patiënt te werken aan herstel of behoud van functies.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Financiële onderwaardering, dat zorgverzekeraars lak hebben aan wat de werkelijke kostprijs is van fysiotherapie, dat de verhouding tussen verslaglegging/administratieve taken, die veelal in eigen tijd moeten worden uitgevoerd, het uitoefenen van ons daadwerkelijke vak totaal zoek is.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

In een prettige werksfeer tegen een passend loon conform een CAO incl. goede secundaire arbeidsvoorwaarden patiënten kunnen behandelen, waarbij vanuit de beroepsgroep betere onderhandelingen zijn met de Zorgautoriteiten over een realistische vergoeding conform de kostprijs.

Patrick, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Je hoeft mij niet te overtuigen. Ik wil gepaste arbeidsvoorwaarden en salaris want in de 1e lijn is het droog brood en een armoedig ouderdag met niet genoeg pensioen voor de vaste lasten terwijl ik al 30 jaar elke ochtend goedemorgen werkgever zeg.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
18-jarige die nu in een mbo-functie beginnen verdienen meer.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
1e Lijns =2 e lijns arbeidsvoorwaarden

Marloes, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Ondersteuning bieden aan mensen die dat nodig hebben. Ontlasten van overbelaste huisartsen, psychologen en specialisten.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Teveel administratieve druk, veel verantwoordelijkheid voor laag salaris en weinig secundaire arbeidsvoorwaarden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Hoger uurloon minder administratieve druk.

Laura, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Beter loon en tijd voor administratie uitbetalen.

Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Veel werk in eigen tijd. Belabberd pensioen.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere pensioenregeling. Maar met name de' overwerkuren', cursussen en vergoeding voor KNGF uit laten betalen.

Sanne, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Mensen helpen terug te keren na oude niveau van functioneren na operatie of trauma.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te hoge werkdruk en te weinig vergoeding.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Beter salaris en pensioenregeling.

Rachid, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

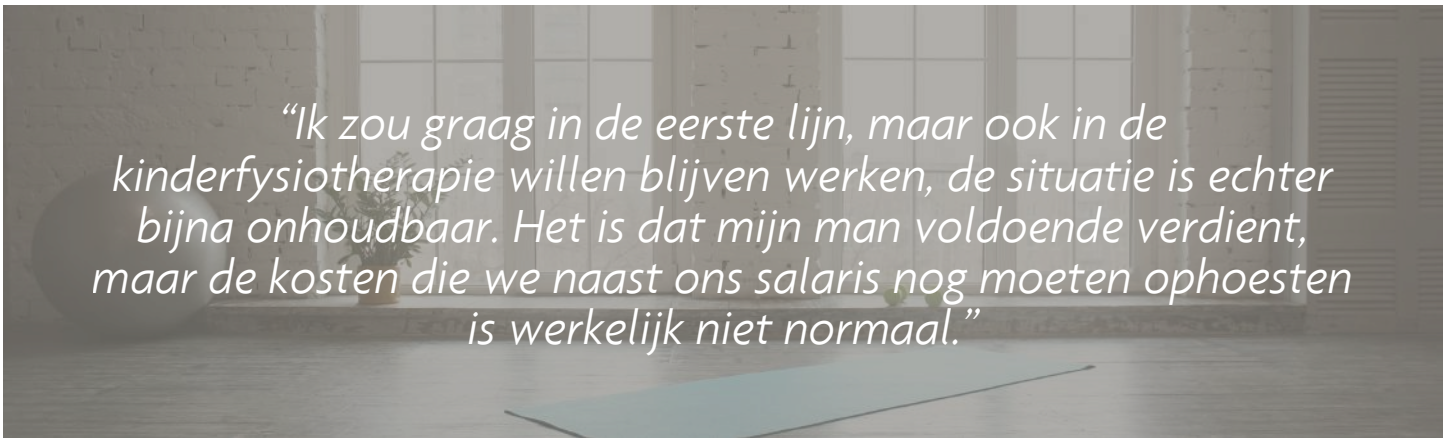

Ik solliciteer symbolisch naar: een functie in de tweedelijn (met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden).

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?

In vergelijking met mijn salaris van nu verdienen ze (voor hetzelfde werk en kennis) in de tweede lijn zoveel meer. Daarnaast hebben ze betere secundaire voorwaarden.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Er zijn steeds meer fysiotherapeuten die er mee stoppen, steeds minder fysiotherapeuten die zich kunnen specialiseren omdat het gewoon teveel kost. De werkdruk is torenhoog en we werken steeds meer.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Ik hou van mijn werk, de afwisseling, de doelgroep, de kinderen waarmee ik een band heb opgebouwd. Dit zou ik willen blijven doen voor een hoger salaris, passend bij de opleidingen die ik heb gevolgd en de werkdruk.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik zou graag in de eerste lijn, maar ook in de kinderfysiotherapie willen blijven werken, de situatie is echter bijna onhoudbaar. Het is dat mijn man voldoende verdient, maar de kosten die we naast ons salaris nog moeten ophoesten is werkelijk niet normaal.

Iris, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Contact met patiënten, zelfstandigheid in keuzes die ik in de behandeling patiënt met kan maken, klein team met fijne collega's.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te lage tarieven en daardoor te laag loon
Te hoge werkdruk
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Hoger loon
Meer tijd door de dag heen om ook niet direct gebonden taken uit te voeren, telefoon beantwoorden, contact met verwijzers, contact met collega's om te reflecteren, was opruimen, tijd om koffie te halen.

Derya, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Bijdragen aan het geluk van je patiënten.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Scheve verhoudingen tussen fysiotherapeut vs. rest zorgland.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Financiële waardering omhoog, uren vergoeding voor vergaderingen/scholing. Minder verplichting vanuit zorgverzekeraar.

Keshia, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De wisseling met de doelgroep ouderen en neurologische patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Voor/na een masteropleiding, maar geringe mogelijkheden zijn om nog verder te groeien in salaris.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Administratie druk minder, groeptarief in combinatie met administratie beter, beter salaris en dan niet meer behandelen, we hebben het al druk genoeg! Misschien dan groepsbehandelingen, maar dan minder administratie en meer salaris mogelijkheden. Om de werkdruk behapbaarder en het beroep aantrekkelijker te maken.

Stefan, geriatrie fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
De waardering en dankbaarheid die ik terugkrijg van mijn cliënten.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Veel collega's die stoppen wegens slecht salaris waardoor de werkdruk steeds verder blijft toenemen.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden en een salaris dat eerlijk is tegenover het harde en zeer noodzakelijke werk wat wij leveren.

Jamal, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: een functie in de tweedelijn (met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden).

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?

CAO, verminderde werkdruk, praktijkassistenten, verminderde administratielast t.o.v. eerstelijn.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het maakt het werken in de eerstelijn niet meer realistisch, met daarbij verminderde werkplezier omdat er ook geen toekomstperspectief is. Zolang er niets gaat veranderen zullen steeds meer collega's het vak verlaten en kleinere praktijken zullen gedwongen moeten stoppen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Tariefverhoging, meer carrière kansen, administratiesysteem die ook makkelijker gekoppeld is met andere zorgsystemen. Verminderde administratielast. Meer buffer voor praktijken om innovaties te realiseren, Meer medisch centra in de regio's.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik heb besloten om te kijken of ik nog door wil gaan als fysiotherapeut of dat ik het vak verlaat. Grote kans dat ik voor het tweede kies.

Bob, werkzoekende per 1 juli 2025 *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou mij kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Als er een plek is, is dat al genoeg.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik hoef niet zo lang meer te werken en ik heb gelukkig pensioen opgebouwd in een bedrijfstak waar je wél een normaal pensioen krijgt. Als dat niet zo zou zijn zou ik tijdens mijn pensioen op een houtje moeten bijten.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Salarisregeling conform tweede lijn. En een pensioenopbouw waarmee ik bij mijn pensioen nog ongeveer op hetzelfde netto-inkomen uitkom.

Roos, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Eindelijk de financiële erkenning die hoort bij de eerste lijn.
Belachelijk hoeveel ze in het ziekenhuis verdienen t.o.v. van de eerste lijn waar echt harder gewerkt wordt.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De discrepantie tussen de eerste lijn en het ziekenhuis is belachelijk. Zou andersom moeten zijn. wij moeten er echt meer voor doen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Gelijk trekken met de verdienste van de fysiotherapeuten in het ziekenhuis.

Thijs, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Helpen van mensen met klachten aan het bewegingsapparaat.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Heel veel uren maken voor een laag salaris. Bijscholing, netwerkavonden in eigen tijd. Hoge werkdruk.
Weinig waardering voor het vak.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Vergelijkbaar salaris met tweede lijn. Bijscholing / netwerkavonden etc. niet meer in eigen tijd. Lagere werkdruk.

Manon, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
De waardering en dankbaarheid die ik terugkrijg van mijn cliënten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Veel collega’s die stoppen wegens slecht salaris waardoor de werkdruk steeds verder blijft toenemen.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden en een salaris dat eerlijk is tegenover het harde en zeer noodzakelijke werk wat wij leveren.

Jamal, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Waardering door een reële vergoeding voor de geleverde inzet en kennis. Als ervaren fysiotherapeut kunnen we veel bijdragen aan een gezonde samenleving, maar helaas worden we vaak het onderschat.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het maakt het werken in de eerstelijn niet meer realistisch, met daarbij verminderde werkplezier omdat er ook geen toekomstperspectief is. Zolang er niets gaat veranderen zullen steeds meer collega's het vak verlaten en kleinere praktijken zullen gedwongen moeten stoppen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Een kostendekkend tarief voor wat ik doe. Aan de cliënten en de behandelde sultaten ligt het niet, want die zijn top.

Waarom schrijf ik deze brief?

Het wordt tijd dat de fysiotherapeutische beroepsgroep op waarde wordt geschat.

Aisha, praktijkhoudster en manueel therapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
het kunnen zorgen dat mensen zo lang mogelijk hun eigen regie kunnen behouden.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het wordt steeds lastiger om goede collega's te vinden, aangezien het financiële perspectief zeer slecht is. Dit is moeilijk voor een starter op de huizenmarkt en het kunnen krijgen van een hypotheek, maar ook voor het kunnen opbouwen van een behoorlijk pensioen!

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Als er een gelijkschakeling is tussen de vergoeding voor fysiotherapie in de eerste met de tweede lijn!

Daan, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
De patienten.
.Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Hoop patiënten kunnen het niet betalen. Oedeempatiënten zonder geld die de eerste 20 behandelingen niet kunnen betalen en dus geen behandeling kunnen krijgen.
Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Genoeg waardering en dus zelfde verdienen als 2e lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het niet meer gaat met deze omzet.

Ben, praktijkegeinaar
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Voor de patiënten! Voor mijn eigen welbevinden en zingeving.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Omdat het water aan de lippen staat. De druk neemt toe, de mogelijkheden nemen af.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Met de juiste vergoeding en minder administratieve lasten. Dan nog is het hard werken, en dat is prima.

Leila, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Om te kunnen helpen waar mensen vastlopen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Altijd ruzie met mijn pensioenfonds, en werk door de behandelindex niet hoe ik zou willen. Ook de betalingen liggen niet op hbo niveau.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een cao, pensioen regeling, meer vertrouwen, minder administratie tijd. En soms een beloning zou ook fijn zijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik al 15 jaar in loondienst ben, en mijn salaris nauwelijks gestegen is.. Altijd heel onzeker salaris, en meer erkenning wil.

Menno, algemeen fysio eerstelijn
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Elke patiënt is weer een uitdaging om hen te helpen bij hun gezondheidsprobleem. Het werk geeft voldoening en waardering vanuit de patiënten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De waardering vanuit de zorgverzekeraars/overheid ontbreekt. We leveren kwalitatief goede en waardevolle zorg. We voorkomen vaak duurdere zorg en helpen mensen te blijven participeren. Dit zou eerlijk beloond moeten worden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Meer waardering vanuit de zorgverzekeraars en politiek dmv een passende financiële beloning!.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik ondanks dat ik van mijn werk hou, ik overweeg wat anders te gaan doen of het in het buitenland uit te gaan voeren.

Glenn, praktijkhouder en manueel therapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mijn patiënten die aangeven dat ik het verschil voor ze maak terwijl zij al veel andere artsen en zorgprofessionals hebben gezien.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik werk hard en maak lange dagen voor een laag salaris. Daarnaast heb ik weinig vakantiedagen en moet ik alle verplichte cursussen en pensioen uit eigen zak betalen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een CAO waarin een gelijke lijn wordt getrokken met tweede lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik doe mijn werk met veel liefde voor het vak en zou het fijn worden als dit meer gewaardeerd wordt.

Yasmin, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Het contact met de variërend patiënten en de verhalen achter het probleem.
.Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De eerste lijn fysiotherapie loopt leeg door een probleem waar we al jaren aandacht voor proberen te krijgen.
Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een salaris dat gelijk is aan de tweede lijn. Eerste en tweede lijn moeten gelijk wordengetrokken. Hiervoor moeten de eerstelijn tarieven omhoog.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik wil dat er actie wordt genomen voor betere tarieven.

Jaro, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Het helpen van mensen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik heb een eigen praktijk. Als dit zo doorgaat (kosten stijgen, inkomsten niet) doe ik straks aan vrijwilligerswerk als fysio ipv dat ik er een boterham van kan eten.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere kostendekkende vergoeding vanuit de zorgverzekeringen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik ben bang dat ik binnen nu en 5-10 jaar ander werk moet gaan zoeken omdat ik het financieel niet rond krijg allemaal.
Marga, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Persoonlijke afgestemde zorg aan kinderen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Financieel niet dekkend. Groeit al jaren niet mee, veel eigen tijd zonder vergoeding. Steeds meer eisen vanuit verzekering die kosten met zich mee brengen zonder dat dit gedekt wordt.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere betaling en waardering.
Zorgverzekeraars behandelen ons bijna als misdadigers met alle controles en eisen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik ben dol op mijn vak en wil hierin door. Maar het einde komt wel in zicht.

Karin, kinderfysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De kinderen die de zorg zo hard nodig hebben en elke keer weer met een glimlach de deur uit lopen, ondanks dat het mij vaak eigen tijd of geld kost om net dat stapje extra te kunnen maken.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik kan als 29jarige niet eens een huis kopen en woon nog steeds met huisgenoten omdat alles duurder wordt maar ons loon absoluut deze lasten niet dekt.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Betere verloning en meer kans om rust en een stabiele basis te kunnen bouwen naast werk. Zo voorkom ik een burn out.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik vind dat de zorgverzekeraars ons vreselijk misbruiken en dit echt moet stoppen.

Celine, kinderfysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Omdat het me goed doet dat ik mensen kan begeleiden bij hun herstel, zodat zij weer volledig kunnen participeren in hun werkende - en sociale leven. Ik vind het daarnaast belangrijk mijn kennis over het menselijk lichaam en functioneren zo goed als mogelijk over te brengen, zodat mensen ook weten wat ze kunnen doen om te voorkomen dat zij klachten ontwikkelen in de toekomst.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Er is teveel verschil tussen werkgevers als het gaat over vergoedingen en arbeidsvoorwaarden. Daarnaast zijn er te weinig doorgroeimogelijkheden binnen het vakgebied zelf. Er zit veel te veel verschil tussen de eerstelijn en tweedelijn.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Ik wil op waarde geschat worden en ook zo worden betaald.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik heb bij mijn vorige werkgever, waar ik 10 jaar hard heb gewerkt, geen enkele keer loonsverhoging gehad. Nee, ook geen inflatiecorrectie! Mijn huidige werkgever is daarin veel socialer maar ook bij deze werkplek groeit de loonsverhoging niet mee met de inflatie. Mijn werk wordt zo een schip van bijleggen. Dit gaat ervoor zorgen dat dit vak zal gaan verdwijnen, omdat zowel ikzelf als mijn collega's dit niet lang meer op kunnen brengen.

Bianca, fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De kinderen die ik kan helpen elke dag en die de zorg echt heel erg nodig hebben!.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik overweeg mij te laten omscholen of moet een tweede baan ernaast nemen om mijn vaste lasten te betalen en voor mijn kind te zorgen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Beter secundaire voorwaarden. Meer en vooral eerlijk loon, geen wachtdagen bij ziekte, scholing vergoed, eerlijke verlofdagen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ons mooie vak behouden moet blijven om de kosten aan de operatietafel tegen te gaan. Fysiotherapie is mega belangrijk!!.
Hana, kinderfysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Meer salaris en beter mensen kunnen helpen.
Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
100 procent mee eens.
Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Voel me een slaaf.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ben er klaar mee!!!!

Paul, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
De betekenis die je kan zijn voor anderen.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De arbeidsvoorwaarden.

Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden en waardering voor de zorg die je wegneemt bij andere zorgdisciplines.

Kees, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De waardering van de patiënten en de verbetering die ze doormaken gedurende het behandeltraject.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Werkdruk, vele administratie (vaak onbetaald), variabel salaris, geen CAO, zelf pensioen betalen, grote verschil 1e en 2e lijns zorg.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer tijd voor patiënten door minder administratie, duidelijkheid omtrent arbeidsvoorwaarden (CAO).
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het duidelijk te zien is dat er steeds meer fysiotherapeuten het vak uit stappen (vaak nog geen 10 jaar in het vak) door de huidige stand van zaken binnen de fysiotherapie.

Babette, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Om eerlijk te zijn niet veel meer. De enige reden waarom ik dit werk nog doe is omdat ik ervan overtuigd ben, en dagelijks zie, dat fysiozorg belangrijk kan zijn. Het verschil kan maken voor mensen, fysiek en mentaal.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik zeg wel eens: "als ik niet zoveel geld had verdiend met de verkoop van mijn huis had ik mijn werk niet meer kunnen betalen". Elk jaar ga ik er op achteruit, inflatie wordt niet gecorrigeerd.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Een cao. Een cao die recht doet aan opleidingsniveau en werkervaring. Het gemiddelde opleidingsniveau in de eerste lijn is fors hoger dan in de tweedelijn, hoe kan het salaris dan gemiddeld +35% lager liggen?
Ik verdien voor een fysiotherapeut een goed salaris. Ik heb een master en werk 16 jaar. Als ik 16 jaar Nederlands zou geven op een middelbare school met een master dan zou ik 1500 euro per maand meer verdienen, 8 weken meer vakantie hebben en later 2-3x hogere pensioenuitkering hebben, dit is bizar.

Waarom schrijf ik deze brief?

Eerlijk? Geen idee, echt hoop op verandering heb ik niet meer. Wanhoop dan misschien? Een ander woord kan ik er niet voor bedenken.

Remco, manueeltherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Meer focus op inhoud dan procesmatige zaken.
Betere cao.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik leg gewoon meer geld in, de kosten voor accreditatie, beroepskosten etc wegen niet op tegen de matige inkomsten. Een mbo er verdiend sneller meer dan ik met een master.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Regie terug op werk, los van de marktwerking en wurggreep verzekeraars en dossiervorming, cao 1e lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het vak systematisch wordt uitgehold.
Politiek kijkt(nog) weg. Het vak verdwijnt terwijl het de meest goedkope preventieve weg is om duurdere secundaire zorg te verminderen.
Merel, geriatriefysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om je vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Zoveel verschillende mensen met klachten aan het bewegingsapparaat echt kunnen helpen!
.Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Veel teveel in eigen tijd moeten doen! Motivatie is er wel, maar voelt zeer oneerlijk in vergelijking met 2de lijn.
Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een hoger loon, betaalde nascholing.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik van mijn vak houdt en het noodzakelijk is dat het blijft bestaan in de toekomst.

Olga, manueel en fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Om mensen hun bewegende leven te kunnen leven zonder pijn.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik kan steeds moeilijker mijn hypotheek en boodschappen betalen.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Fatsoenlijk beloond worden inclusief pensioenafdracht.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ons prachtige vak om zeep geholpen wordt.

Minke, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het contact met een doelgroep waar ik echt in staat ben om een verschil voor te maken.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De huidige waardering geeft steeds minder ruimte voor kwaliteit en aandacht en voor verdieping in mijn vak.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een beloning die recht doet aan al mijn inspanning die ik gepleegd heb en nog steeds doe.
Waarom schrijf ik deze brief?
Als noodkreet omdat het niet langer kan op deze manier. De kwaliteit die ik van mijzelf en collega's verwacht staat op de tocht. Of beter gezegd al vol in de wind. Het omvallen van ons mooie vak is heel dichtbij.

Ilse, fysiotherapeut en praktijkeigenaar
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het helpen/begeleiden van patiënten bij hun klachten en problematiek.
Mijn expertise richt zich vooral op oncologische casussen, iets wat heden steeds vaker voorkomt.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het salaris zorgt ervoor dat het steeds lastiger wordt om rond te komen. Alles wordt duurder en ons salaris stijgt niet mee. Veel taken vallen buiten werkuren of moeten zomaar tussendoor gedaan worden. Zoals info opvragen bij ziekenhuizen/artsen of overleggen hiermee. Uitslagen lezen etc. Daar waar een huisarts geld ontvangt voor telefoontjes of het openen van brieven, moeten wij dat kostenloos doen en vaak ook nog buiten werktijd.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Meer vergoeding en waardering voor ons vak. Het is een hbo studie en veel mensen met een mbo studie verdienen meer.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik hoop dat er niet steeds meer uitstroom van therapeuten gaat zijn. Ik wil mijn patiënten zo goed mogelijk ondersteunen en aandacht geven. Hoe meer uitstroom hoe drukker wij worden. Dit komt niet ten goede van de behandeling en de patiënt!

Annelies, oedeemtherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
De mensen die je wél waarderen en zien wat je voor hen kunt betekenen. De dankbaarheid die daar vanaf straalt maakt het vak het mooiste vak wat er is!!
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik kan amper rondkomen wat voor veel stress zorgt. Dit komt niet ten goede aan mijn werkplezier. En hoe ga ik een toekomst opbouwen op deze manier?
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
De juiste waardering, zorgverzekeraars die geen duizend regels opstellen vanuit hun bureau maar de zorgverlener mee laten beslissen over wat nou écht werkt.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik, zelfs na pas 4 jaar, het zat ben dat ons prachtige vak overschaduwd wordt door alle negativiteit die er momenteel (terecht) heerst. We kunnen zoveel druk van de zorg halen en leveren heel goed werk, dan mag dit toch best beloond worden?
Lily, fysiotherapeut (gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Beter loon, betere pensioen regeling, betere arbeidsvoorwaarden.
.Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ben er gewoon klaar mee.
Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Concreet perspectief op verbetering in de nabije toekomst (1 jaar).
Waarom schrijf ik deze brief?
Door de leegstroom gaat de kwaliteit achteruit.

Hans, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Omdat een mooi beroep is, ik doe het voor de patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Een HBO functie die onderbetaald is. Teveel verplichtingen die ervoor zorgen dat je met meer tegenzin gaat werken. Onvoldoende beloning, alles tenmiste van de patiënt.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere beloning.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat er eindelijk een CAO moet komen.

Esmee, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Het mooiste beroep fysiotherapie, de waardering van onze patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Financiële beloning is enorm scheef getrokken tussen eerste en 2e lijn. Als de eerste lijn wegvalt worden de kosten voor onderzoek en behandeling in de 2e lijn alleen maar groter.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Hogere tarieven met jaarlijkse indexatie.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik heel graag wil blijven werken in de 1e lijn fysiotherapie maar niet met deze financiële onder de maats beloningen.

Ilias, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Mij motiveert het om mensen te kunnen helpen om hun dagelijkse activiteiten weer uit te voeren, weer te kunnen sporten of weer belangrijk kunnen zijn voor hun geliefden thuis.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

In 8 jaar tijd heb ik geen inflatiecorrectie gehad waardoor de kosten voor het levensonderhoud lastig wordt om dit bij te benen. Ondanks een master van zo'n 24.000 euro, kun je rekenen om een 3 euro bruto loonstijging per uur. Kortom, na 6 a 7 jaar heb ik mijn master pas terugbetaald. Er is geen ruimte voor rek in het salaris, doordat de huren van de praktijken harder stijgen dan de stijgingen van de tarieven vanuit de zorgverzekeraars en de corona leningen om overeind te kunnen blijven als praktijk.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Ja, ik zou willen. Het vak is mooi, mensen helpen is mooi, maar het brood bij de bakker krijg je niet gratis en op een gegeven moment wegen de kosten niet meer tegen de baten.

Waarom schrijf ik deze brief?

Hoop op gehoor en verbetering voor de eerstelijnszorg.

Fabian, fysiotherapeut en praktijkeigenaar *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Ik vind het leuk met mensen te werken!
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De verschillen met mijn vriendinnnen in bv het onderwijs steeds groter worden.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Mijn pensioen betaald wordt en een vergelijkbaar salaris als bv lerares met zelfde ervaring.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik graag wil blijven werken zoals ik doe met daarbij passende arbeidsvoorwaarden.

Caroline, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?
Mensen helpen binnen mijn kunnen zodat ze weer kunnen genieten zonder/met minder hinder.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het is bizar dat met de breedte qua klachtenbeelden wat we zien tov fysiotherapeuten in de 2de lijn zoveel minder verdienen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Salaris gelijk trekken met de 2de lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik doe dit werk al jaren met veel plezier en enthousiasme. Dat moet blijven en het helpt niet dat het gat tussen de 1ste en 2de lijn groter wordt .Ook voor toekomstige fysiotherapeuten.

Tamara, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Mensen helpen.
Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Secundaire arbeidsvoorwaarden. Geen groeiperspectief in salaris.
Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Secundaire arbeidsvoorwaarden en een groei in salaris. Op z'n minst conform indexatie.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik zie geen verbering in de komende jaren. Het voelt oneerlijk, wanneer de AOW niet geindexeerd zou worden komt het op het nieuws. Bij ons gebeurd dit al jaren en wordt er niet gehandeld.

Stijn, manueel fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Hoger salaris zodat ik iets terug kan in uren werken waardoor ik mijn eigen lichaam minder overbelast.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De werkdruk is gigantisch, maar voor dit salaris ben ik niet meer gemotiveerd om maar een stap harder te lopen.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Geld; betere arbeidsvoorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik sta op het punt om een ander; ongeschoold werk te gaan doen voor hetzelfde salaris maar dan minder kosten aan aan bijscholing; doorbetaald bij ziekte, pensioen betaling door werkgever en veel minder werkdruk.

Polly, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Voldoening van patiënten. En dat je merkt dat je echt positief kan bijdrage in iemands kwaliteit van leven.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Veel te weinig geld. Ik kom bijna niet rond. Zeker niet met eigen pensioen inleg en zelf je cursussen en verplichte lidmaatschappen betalen. Het is eigenlijk een verkapt ZZP.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Hoger salaris, minder onbetaald werk. Er zijn ook veel taken die je doet voor patiënten die niet declarabel zijn. In de ergotherapie declareer je per 15 min dat je bezig bent met een patiënt of die er is of niet. Bij ons werkt dat niet zo dan is het alleen betaald voor het half uurtje dat ze er zijn. Maar niet het overleg met de huisarts of collega fysio of de brieven die je schrijft oid. Daarnaast zijn de tarieven veel te laag waardoor de werkgevers ook met hun handen in het haar zitten qua salarissen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik verschil wil maken en hoop dat er nu eigenlijk iets van stappen gezet kan worden na jaren inactiviteit rondom dit onderwerp.

Jan-Willem, manueel therapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar: een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Beter salaris, betere arbeidsvoorwaarden en een fijne werkplek/collega's.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het onbetaald reizen voor mijn werk, het bedrag dat ik maandelijks betaal aan mijn pensioen het salaris t.o.v. tweedelijn.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Zelfde CAO/salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik wil dat er aandacht komt voor dit onterechte verschil en dat we niet erkent/gezien worden.

Kirsten, kinderfysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Het werken met kinderen en de waardering van ouders wanneer je met de juiste kennis en kunde verder kan helpen.
.Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Stijgende kosten en het achterblijven van het salaris hierbij.
Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Passende waardering bij de Msc. En salaris, pensioen die goed geregeld zijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
In de hoop dat er iets gaat veranderen in de eerste lijn.

Farida, kinderfysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
De patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De salarissen zijn belachelijk en de administratiedruk ook.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Regie terug en salaris omhoog.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het een keer klaar is.

Jordy, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
De patienten te kunnen helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het lage loon tegenover alle gestelde strenge eisen van zorgverzekeraars.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer loon en minder inspraak van zorgverzekeraars.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het na al die jaren klaar moet zijn met het gebrek aan vertrouwen in onze beroepsgroep. We verdienen inmiddels meer vertrouwen en respect dan we momenteel krijgen. Dit kan zo niet langer.

Zacharias, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het helpen van ouderen om langer thuis te kunnen wonen en fit te blijven. De mogelijkheid om mensen die een ziekte hebben (oncologie) te helpen om weer deel te kunnen nemen aan het normale dagelijks leven.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Oa de kloof tussen eerste en tweedelijn. Beiden hele belangrijke functies. De arbeidsvoorwaarden waar je voor moet onderhandelen en niet wetende waar je aan toe bent. Het vele werken en leren maar het salaris wat niet in verhouding is.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Een eerlijk salaris wat gelijk staat aan de studie en onze impact op de maatschappij. Minder invloed van buitenaf op administratie en een kijk op de fysiotherapie.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik werk nu pas 2 jaar als fysiotherapeut en wil graag het huis uit. Ik zie vrienden om me heen met een hbo/mbo studie en evenveel jaren/uren werken huizen kopen, sparen, reizen en ik ben blij als ik wat kan sparen naast mijn vaste lasten. Ik moet vragen om arbeidsvoorwaarden ik moet vragen om een salaris, maar waar sta ik? Ik wil duidelijkheid, ik wil nog jaren mensen helpen. maar niet als dit ten koste gaat van mij.

Sandra, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar: een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Betere voorwaarden. Beter pensioenopbouw.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Hard werken voor laag loon met HBO opleiding. Staat niet meer in verhouding tot andere beroepen die de laatste jaren in loon flink vooruit gegaan zijn. En niet in verhouding tot de tweede lijn.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere vergoeding van verzekeraars(zodat werkgevers betere loonvoorstellen kunnen doen), geen eigen indirecte tijd, betere en geen verplichte pensioenopbouw.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik klaar ben met vechten en uit het beroep wil stappen ondanks 30 jaar ervaring.

Mitchell, praktijkeigenaar
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Elke dag bezig om mijn patiënten te helpen om hun doelen te bereiken.
.Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Salaris en vergoedingen, die zijn veel te laag.
Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Waardering voor het harde werk wat ik verricht.
Waarom schrijf ik deze brief?
Bestaansrecht in de eerste lijn.

Emre, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Liefde voor het vak.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Mijn salaris is niet mee gegroeid met de toenemende vaste lasten.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Hbo waardig salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Van liefde alleen kan ik niet leven.

Willeke, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Het helpen van mensen die klachten hebben.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het is niet kosten dekkend meer. De rekeningen moeten betaald worden en de boodschappen moeten wordrn gedaan. Maar dat gaat niet meer met deze tarieven.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Minimum tarief van 55 euro en een cao.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het geen 2 voor 12 meer is maar 10 over 12! Als er niks gedaan wordt dan is er over een paar jaar zo een groot zorg infarct in de 1e lijn, dat niet overzien wordt.

Tess, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Ik wil de beste zorg leveren aan patiënten die mijn hulp goed kunnen gebruiken om klachtenvrij te functioneren in hun dagelijkse leven.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Voor mij als 'jonge' fysiotherapeut is het frustrerend om te zien dat ik aan alle kanten en op alle vlakken wordt ingehaald. Dit gaat om waardering, salaris, pensioen en secundaire arbeidsvoorwaarden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Een eerlijke beloning en waardering vanuit de zorgverzekeraar en overheid.

Waarom schrijf ik deze brief?

Er is niet geluisterd naar de fysiotherapeuten in de afgelopen jaren. Velen verlaten het vak, de druk op ons en de zorgt stijgt. Na 7 jaar studeren (bachelor en master fysiotherapie) wil ik ook een eerlijke beloning met toekomst perspectief.

Youssef, manueel therapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar: een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
De zorg voor mensen en dat kunnen combineren met het bewegen en in beweging brengen van de mensen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te weinig salaris voor een opleiding van in totaal 7 jaar (manueel therapeut).
Hoge werkdruk en veel administratieve lasten waar slechte secundaire arbeidsvoorwaarden tegenover staan (vakantiedagen).
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Waardering voor onze kennis en bijdrage voor de maatschappij, door een hoger salaris. Wij zorgen ervoor dat mensen in beweging kunnen blijven of weer kunnen bewegen wat invloed heeft op verschillende aspecten.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik wil dat de fysiotherapeuten gehoord en gewaardeerd worden.
Gerald, manueel therapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Normale arbeidsvoorwaarden en cao.
.Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Nvt ik kijk uit naar pensioen.
Was ik jonger geweest dan was ik allang vertrokken naar ander vakgebied.
Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Cao.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om fysio vakbond te ondersteunen.

Joris, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Patiëntenband, het is zoveel waardevoller om elke dag iemand beter te leren kennen. Hierdoor ook meer mensen te kunnen adviseren waar ze echt iets aan hebben.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Pensioenregeling!
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer vakantiedagen, geen wachtdagen en een pensioen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Voor mijn mede collega's. Omdat er geen CAO is worden er veel mensen uitgebuit.

Queryn, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Dezelfde patientengroep behandelen op individuele basis als ik nu doe.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het salaris. de werkdruk en de extra uren buiten werktijd voor administratie van dossiers.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Betere salarissen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik ben er klaar mee, mijn salaris is gebaseerd op een bevroren CAO gezondheidscentra vanaf 2019. Als ik overstap naar de nieuwe AVR verlies ik een week vakantie en 10 dgn ADV per jaar.

Jayda, psychosomatisch fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Ik vind het werken in de eerste lijn fantastisch! Ik zie wat voor verschil we kunnen maken in de levens van mensen met veel pijn en beperking.
De eerste lijn is de plek waar we zo veel kunnen opvangen waar in de tweede lijn al helemaal geen plek meer is. Ik help iedere week mensen van pijn af die al maanden/jaren met pijn lopen. Deze kosten lopen dan veel hoger op dan een hoger basissalaris voor fysio's.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De balans is scheef. Iedere fysio in de eerste lijn stopt zoveel energie en liefde in zijn werk en krijgt er zo weinig voor terug. De balans is ongelijk en dit trekt je batterij op lange termijn leeg.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Goed salaris, meer pauzes, minder administratie, minder pensioen betalen (302,55 euro per maand op je 25e met al een karig salaris) en dat onze registratie kosten vergoed gaan worden.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik echt wil dat er iets gaat veranderen, ik houd van dit beroep maar op deze manier gaat het niet meer langer. Dit is een noodkreet.

Nordin, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mijn patienten, daar kom ik elke dag vrolijk mijn bed voor uit.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik heb geldzorgen, werk heel hard, maar durf mijn kachel niet meer aan te doen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer loon! Betere arbeidsvoorwaarden en beter pensioen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het wordt elk jaar erger. Nu wordt boodschappen doen al eng.

Remco, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Patiëntcontact en de waardering van de patiënten.
.Wat maakt dat jij zegt: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Vrienden en kennissen die Mbo geschoold of geen vervolgopleiding gedaan hebben verdienen significant meer geld dan ik na 4 jaar HBO.
Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een hoger salaris en betere arbeidsvoorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Dit kan zo niet langer.

Rowena, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen verder helpen in hun dagelijks leven met dingen die ze graag doen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Hoge werk druk, hoge verwachtingen, de klant is koning mentaliteit waardoor onnodig (passief) wordt behandeld. Laag salaris.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Beter salaris, meer eigen keuze in behandeling en niet wat de patiënt wil. Minder rennen van de een naar de ander.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik overweeg te stoppen.

Loes, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Hart voor de patiënt, zorg willen dragen aan gezondheid van mijn patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Hoge werkdruk, laag salaris en behandelindex.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Beter salaris, geen wachtdagen. Pensioen betalen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Klaar met behandelindexen, veel administratie tijd tegenover een laag salaris. Betere arbeidsvoorwaarden en waardering salaris.

Sana, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Mensen met klachten helpen om erger te voorkomen en het kwaliteit van leven te bevorderen. Tevens de waardering van de patiënten.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Als startende fysiotherapeut is er veel onzekerheid, kijkende naar de toekomst. Kan ik met mijn loon wat opbouwen? Verdien ik in een andere sector met HBO opleiding niet beter of zelfs met een lagere opleiding.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Eerlijkere en betere betaling, betere arbeidsvoorwaarden en meer waardering voor het vak.

Waarom schrijf ik deze brief?

Graag wil ik mijn vak voor mij en andere collega's "gezond" houden. Als het zo doorgaat zoals nu ben ik bang dat er binnen de fysiotherapie grote problemen gaan ontstaan. Denkende aan tekorten van fysiotherapeuten waardoor er wachttijden ontstaan en er uiteindelijk een overbelasting in zowel de 1e en 2e lijn ontstaan.

Tris, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen helpen zodat ze zelfstandig kunnen blijven, begeleiden zodat ze hun doelen/hulpvraag kunnen halen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Alles wordt duurder en mijn, toch al lage salaris, groeit niet mee. Het wordt steeds moeilijker om alle vaste lasten te betalen. Het is dat mijn man een beter betaalde baan heeft en noemt mijn werk wel eens een verdelende hobby.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Correctie van ons salaris en tarief bij zorgverzekeraars.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik vind mijn werk en het vak fysiotherapie veels te leuk om te moeten verlaten, maar het wordt elk jaar steeds moeilijker om te kunnen blijven doen door de lage salarissen.

Monica, geriatriefysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen helpen, gezondheid bevorderen en klachten verminderen.

Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Het verschil tussen de tweedelijns en eerstelijns fysiotherapie. Te weinig loon voor het werk dat je levert.

Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Loonsverhoging / CAO.

Mira, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen weer laten bewegen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Financieel.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Een goede cao waarin je beloond wordt.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om van ons te laten horen.

Casper, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Gevarieerd aanbod.
.Wat maakt dat jij zegt: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Minder opgeleide banen met minder verantwoordelijkheid verdient een beter loon.
Wat zou jou het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Ja! Als de voorwaarden verbeteren.
Waarom schrijf ik deze brief?
Hoop op verandering en waardering vanuit de overheid.

Laurens, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Dat patiënten dankbaar zijn dat ik ze verder kan helpen in hun herstel en daarmee bouw aan kwaliteit van leven.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De waardering voor mijn vak is ondermaats. Graag wil ik me blijven ontwikkelen, maar financiëel zit dat er niet in omdat gemaakte kosten en tijd niet worden vergoed.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Als de secundaire arbeidsvoorwaarden afgestemd worden zoals er nu ook is in een tweedelijns cao. Vergoedingen voor cursussen (en de tijd), bijdrage aan pensioen, 13e maand, doorbetaalde vakantie. Tevens moet administratietijd onder werktijd vallen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik mijn vak erg mooi vind, maar ik zie dat ik ten opzichte van gelijk geschoolde leeftijdsgenoten ver onderbetaald wordt.

Mirjam, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het laagdrempelige contact met de mensen en het elke dag weer bezig zijn om op creatieve wijze mensen te helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De hoge administratie druk in combinatie met de hoge druk om te presteren en de controlerende druk vanuit de zorgverzekering.
Wat zou me het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?
Meer autonomie en regie krijgen over mijn agenda.
Waarom schrijf ik deze brief?
Bijdragen aan een gevoel van urgentie om de zorgsector niet langer uit te knijpen.

Roxy, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het maakt me blij om te zien hoe mensen in staat zijn door een andere manier van bewegen zelf hun klachten te verminderen. Ik begeleid hen graag daarbij en zij zijn blij met mijn hulp.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Alles wordt duurder en niet zo'n beetje ook. Mijn salaris blijft echter al jaren steken.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Ik wil graag een eerlijk tarief voor mijn werkzaamheden. Conform een hbo niveau.
Ik wil een cao zodat ook werknemers krijgen wat ze verdienen.
Waarom schrijf ik deze brief?
De nood is hoog en alle aandacht is meegenomen.

Tara, Fysiotherapeut, oedeemtherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het maakt me blij om te zien hoe mensen in staat zijn door een andere manier van bewegen zelf hun klachten te verminderen. Ik begeleid hen graag daarbij en zij zijn blij met mijn hulp.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Alles wordt duurder en niet zo'n beetje ook. Mijn salaris blijft echter al jaren steken.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Ik wil graag een eerlijk tarief voor mijn werkzaamheden. Conform een hbo niveau.
Ik wil een cao zodat ook werknemers krijgen wat ze verdienen.
Waarom schrijf ik deze brief?
De nood is hoog en alle aandacht is meegenomen.

Pleun, oedeemtherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De afwisseling en de langere trajecten om echt iets voor mens en maatschappij te betekenen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het verschil tov 2e lijnst, waar veel ex mede studenten ook werken regio Nijmegen. Minder werkdruk en bijna 50% meer verdienen!
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Wil wel, kan zo niet zit geen toekomst in om een gezin te stichten en een huis te kopen met dit bruto salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik mijnn werk leuk vind, maar heb wel sollicitaties uitstaan elders. Wat ik erg jammer vind.

Jouri, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

“Het maakt mij verdrietig dat ons mooie vak zo'n negatieve lading krijgt. Van jongs af aan wou ik graag kinderfysiotherapeut worden, maar door de arbeidsvoorwaarden verlies ik mijn plezier in het vak. Door de negativiteit die steeds meer naar boven komt, zien wij als therapeuten ook steeds meer hoe goed anderen (in een andere sector) het hebben, terwijl wij in de eerste lijn minstens zo belangrijk zouden moeten zijn.”

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het helpen van kinderen als kinderfysiotherapeut motiveert mij om elke dag weer op te komen dagen, daarnaast heb ik hele fijne collega's die de dagen gezellig maken.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het voelt alsof je harde werk, het zorgen maken om een patiënt, een stap harder lopen voor een ander ten koste moet gaan van jezelf en je eigen behoeftes. Mijn vriend en ik werken beide in de eerste lijn en maken ons soms financiële zorgen over de toekomst en dat voor 2 hbo en master geschoolde mensen. Deze zorgen geven smet op het werk waar het plezier op de werkvloer bijna niet meer tegenop kan.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

Meer waardering en gezien worden is iets wat ik heel fijn zou vinden. Wij cijferen ons zelf weg om anderen te kunnen helpen, dat moet beloond worden vind ik.

Waarom schrijf ik deze brief?

Het maakt mij verdrietig dat ons mooie vak zo'n negatieve lading krijgt. Van jongs af aan wou ik graag kinderfysiotherapeut worden, maar door de arbeidsvoorwaarden verlies ik mijn plezier in het vak. Door de negativiteit die steeds meer naar boven komt, zien wij als therapeuten ook steeds meer hoe goed anderen (in een andere sector) het hebben, terwijl wij in de eerste lijn minstens zo belangrijk zouden moeten zijn.

Patricia, kinderfysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Zorg voor de patiënten.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijke beloning, minder regels vanuit zorgverzekering.

Louis, Praktijkeigenaar, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het begeleiden van oudere patiënten om hun zelfredzaamheid te vergroten of te behouden zodat ze langer op een menswaardige manier thuis kunnen wonen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beter pensioen
Beter salaris.

Harim, geriatrie fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Passie.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer salaris minimaal 2e lijns CAO met goed pensioen.

Ilja, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Verhoging salaris en betere arbeidsvoorwaarden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Ik hou van mijn werk.

Frans, eerstelijns fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?

De doelgroep
Het meer aandacht kunnen geven aan patiënt wat in de eerste lijn niet kan doordat het zo tijdgebonden is!.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het is niet haalbaar om al jaren geen loonsverhoging te ontvangen ondanks de inflatie. Dit doordat zorgverzekering niet meer te bieden heeft. Daarbij zijn de extra kosten EN de werkdruk niet meer haalbaar.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Betere arbeidsvoorwaarden bv loonsverhoging gelijk aan 2e lijn, meer administratie tijd, tijd voor opleiding en interdisciplinaire overleg.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik het vak fysiotherapie ga verlaten als er niks gebeurd! En ik ben denk ik niet de enige!!

Thijs, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Wij hebben het mooiste vak, tijd en aandacht voor onze cliënten, waarbij leefstijl en beweging centraal staan.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Tegen een eerlijk WO of Hbo geschoold salaris.

Ralph, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen helpen, zodat ze binnen de adl weer alles kunnen doen wat de client graag wil. cliënten contact met een hechte groep mensen samenwerken binnen een praktijk om een zo goed mogelijk resultaat te behalen voor de cliënt.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
De zelfde cao als instellingen en ziekenhuizen hebben.

Opal, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering van de patiënten.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden.

Wil, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Het helpen van mensen, en ervoor te zorgen dat ze weer blij, met minder pijn en meer tools de deur uit gaan.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Waardering krijgen voor de mijn bijdrage in het wegnemen van werk bij huisartsen en specialisten, en mensen op de werkvloer houden, in de vorm van salaris.

Halma, eerstelijns fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

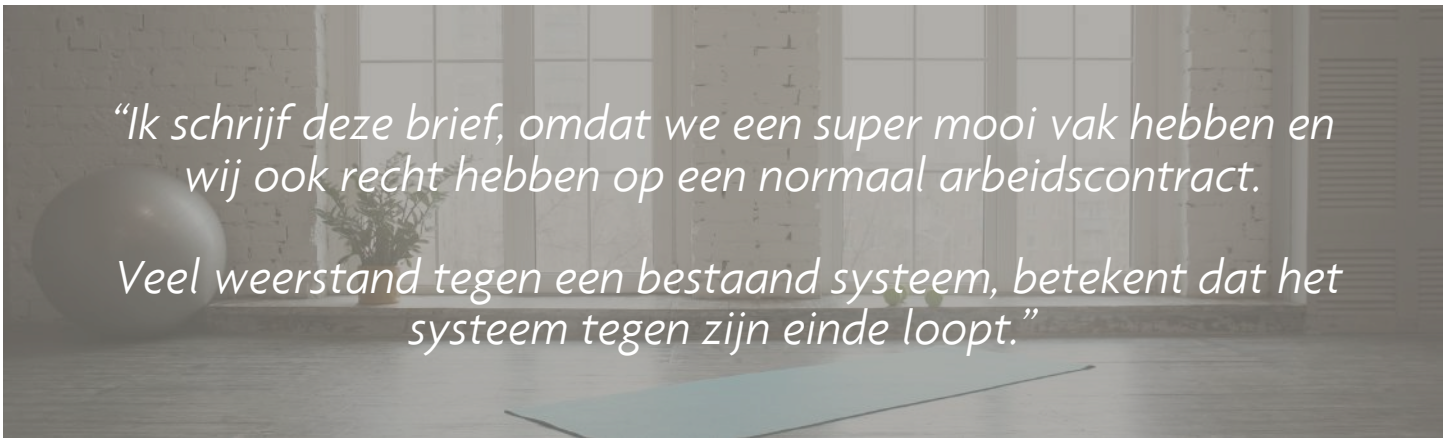

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?

De eerste lijn is een belangrijke peiler binnen de algehele gezondheidszorg. Als fysiotherapeut is het interessant om in de eerste lijn te werken vanwege: de autonomie, de waardering van patienten en vanwege het stuk diagnostiek en screening en daarmee de verantwoordelijkheid (hetgeen toch minder aan de orde is in de tweede lijn waar alle diagnostiek wordt gedaan door de artsen).

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Eigenlijk is het heel eenvoudig. Fysiotherapie is een HBO-plus opleiding. Daar past een HBO salaris en aanvullende voorwaarden bij. Geen MBO salaris. Zelf ben ik ook universitair opgeleid. Kortom, geen onredelijke vraag, maar een nadrukkelijke vraag om waardering!.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Ik vind het een super mooi vak, maar er moet nu wel wat gaan veranderen. Als er niets verandert, dan blijft deze situatie helaas niet houdbaar. Dat zou ik toch echt jammer vinden. Ik blijf nog even geduldig.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik schrijf deze brief, omdat we een super mooi vak hebben en wij ook recht hebben op een normaal arbeidscontract.

'Veel weerstand tegen een bestaand systeem, betekent dat het systeem tegen zijn einde loopt.'.

Enes, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De mensen die je kunt helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Mijn salaris en het ontbreken van een goede CAO.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een goede beloning.
Waarom schrijf ik deze brief?
Als noodkreet omdat ik anders ga stoppen als er niet snel verandering komt.

Dries, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Fysio zijn geeft voldoening, mensen zo lang mogelijk uit de 2e lijn houden.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te hoge verplichte praktijkkosten ivm omzet/ vergoedingen van verzekeraars. Daardoor te lage lonen gezien de stijgende vaste lasten.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer vergoeding vanuit verzekeraars
Ondersteuning pensioen kosten.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het beroep fysiotherapeut met specialisaties behouden moet blijven.

Ilse, Fysio -/manueeltherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Meer salaris, minder werkdruk.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Al bijna 20 jaar lang erop achteruitgaan financieel, en wel telkens verplicht moeten investeren in opleidingen en bijeenkomsten. Hoge werkdruk, veel patiënten continue door de hele dag.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Loon met minimaal 30% omhoog en minder contacten per dag. Geen verplichte bijeenkomsten meer van scholingen en verplichte peerreview.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik hoop dat op korte termijn de arbeidvoorwaarden drastische veranderen en we een waardige cao krijgen, die de werkgever verplicht zijn werknemers te waarderen en hun zelf laten kiezen of ze zich door willen ontwikkelen of niet. In de hoop niet op korte termijn beter bij de supermarkt te kunnen gaan werken. Daar ligt het uurloon hoger.
Ferdi, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een ECHT marktconformsalaris die wel reflecteert waarom ik meer dan 4+ jaar gestudeerd hebt. Eerlijke tarieven/lonen ook voor master sportfysiotherapie.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
60% minder verdienen dan in het ziekenhuis!! Geen eindejaarsuitkering oid, hoge werkdruk, onbetaald werk leveren, slechte loonschalen en nagenoeg geen doorgroeimogelijkheden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Eerlijk/gelijk salaris met tweedelijn. Minimum tarieven, betaalde administratie uren.
Waarom schrijf ik deze brief?
Hopen op een betere toekomst zeker voor mezelf als jonge therapeut.

Mees, tweedejaars master sportfysiotherapie
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Je niet elke keer te hoeven verantwoorden dmv weer een extra kwaliteitskader, groepje, nog weer een verslag met nog meer vinkjes en een salaris wat past bij een post- HBO (3 extra scholingen na fysiotherapie) opleiding en 28 jaar ervaring.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De enorme administratieve druk
Het welles nietes uitbetaal spelletje van de verzekeraar
De bijna verplichte eenzijdige contracten en het gedreig als je niet tekent
De verplichte pensioenopbouw die je zelf moet betalen bij een waardeloos pensioenfonds
Het zeer matige salaris
Administratie in eigen tijd
Vergadering in eigen tijd.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Beter betalen
Meer vrijheid vanuit de verzekeraar.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik weet niet beter of het was altijd matig betaald en gedoe met de zorgverzekering, al 28 jaar. Ik ben iemand die altijd doorzet maar het is nu op. Ik ga iets anders doen. Jammer voor de patiënten, maar zij betalen mijn rekeningen niet.

Xaviera, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar: mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De mix van patienten, de mix van klachten, het lokale buurtwerk.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Omdat ik al 8 jaar werk voor hetzelfde loon, ik heb geen inflatiecorrectie of uitzicht op verhoging van mijn salaris, terwijl ik wel meer kennis en ervaring opdoe, en met mij zovelen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Financiele waardering, lagere werkdruk.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik denk dat als we nu met z'n allen dit doen er wel geluisterd moet worden.

Jiska, kinderfysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Cursusgeld, betaalde cursusdagen en meer loon.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Verschillen worden te groot en de druk wordt steeds hoger.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Gelijkheid met 2e lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik vind dat er meer gelijkheid zou moeten zijn in salaris en secundaire arbeidsvoorwaarden.

Luuk, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Waardering.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Vaste lasten gaan omhoog en het salaris niet en veel extra kosten zoals scholing, cursussen etc.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere voorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik wil het recht op wat ik verdien.

Sanneke, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Het contact met mensen en ze kunnen helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het salaris wat nooit echt omhoog gaat en door de inflatie steeds minder kan betalen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hoger salaris wat elk jaar omhoog gaat.
Pensioen die niet uit eigen zak komt en waar je niet zelf nog bij moet beleggen oid omdat het niks oplevert als je echt daadwerkelijk met pensioen bent
Doorbetaalde vakanties, cursussen, feestdagen etc.
Waarom schrijf ik deze brief?
Er moet iets veranderen, anders ben ik over een jaar weg en ga ik werken in een ander beroep.

Yvon, manueel therapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Een eerlijk loon met doorgroeimogelijkheden. (Betere) secundaire arbeidsvoorwaarden én betaald tijd voor alle administratieve taken (epd, brief/telefoontjes voor huisarts/specialist etc.).

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik zit nu vrijwel aan de top van mijn salarisschaal en werk nu 9 jaar als fysiotherapeut. Een te grote scheefgroei aan voorwaarden als ik het vergelijk met vrienden in andere sectoren. Alles wordt duurder, ik krijg geen verhoging van salaris per jaar waardoor ik er elk jaar verder op achteruitga.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Meer betaalde tijd voor administratie, minder werkdruk zal hierdoor ontstaan en een fatsoenlijke uurloon als startend fysiotherapeut die meegroeit met je ontwikkeling. Daarnaast minder regeltjes over dossiervoering, kost zeer veel tijd die je liever aan echte patiënt zorg verleent.

Waarom schrijf ik deze brief?

Voor transparantie binnen de fysiotherapie, voor een cao met betere (secundaire) voorwaarden.

Pieter, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Het contact met mijn patienten, de waardering van de patiënten, mensen van hun klachten af helpen, fijne collega's.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Verhouding betaalde en onbetaalde uren zijn scheef
moet zelfmijn cursussen in eigen tijd doen en deels zelf betalen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Wanneer alle tijd die ik spendeer aan mijn werk ook betaald wordt als werkuren.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik graag dit vak wil blijven uitoefenen maar wel met betere arbeidsvoorwaarden.

Jorien, manueel therapeute
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering vanuit de patiënten en het contact.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De vooruitzichten hoe ik nog kan groeien in mijn loon zijn dramatisch.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hoger uurloon, verder kunnen stijgen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik vind dat er verandering moet plaatsvinden, anders heeft Nederland dadelijk een veel groter probleem met hogere zorgkosten.

Gijs, algemeen fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het plezier dat het me brengt als mensen ervaren dat ze letterlijk met hun eigen voeten veel kunnen bereiken.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Sinds mijn start 20 jaar terug is mijn bruto jaarsalaris nauwelijks gestegen en alle andere kosten wel!
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Markt conform salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik overweeg te stoppen aangezien er weinig perspectief is. Ik heb me gespecialiseerd in voetproblematiek. En merk dat op alle vlakken de rek eruit is.

Lotte, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
De afwisseling in het beroep en dat je maatschappelijk een gezonde bijdrage levert.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Wat je onder de streep overhoudt.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Het vertrouwen dat ik financieel het vergelijkbaar heb met anderen in hbo functies.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het klaar is ondertussen.

Peggy, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

“Wat mijn insteek was na het afstuderen: praktijkervaring opdoen en uiteindelijk in een maatschap. Dat laatste kwam er niet van, want ik zie hoeveel kopzorgen dat geeft. Het voelt heel wrang om contracten van de ZV te moeten tekenen die niet in samenspraak opgesteld worden en een tarief uitgekeerd wordt waar je je personeel niet goed kan laten doorontwikkelen. Scholingskosten zouden geheel door een werkgever betaald moeten worden. Daarnaast ook doorbetaald worden als je scholing volgt, want de kosten van het leven gaan ook door.”

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Een eerlijk tarief en eenduidigheid mbt een cao.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Wat mijn insteek was na het afstuderen: praktijkervaring opdoen en uiteindelijk in een maatschap. Dat laatste kwam er niet van, want ik zie hoeveel kopzorgen dat geeft. Het voelt heel wrang om contracten van de ZV te moeten tekenen die niet in samenspraak opgesteld worden en een tarief uitgekeerd wordt waar je je personeel niet goed kan laten doorontwikkelen. Scholingskosten zouden geheel door een werkgever betaald moeten worden. Daarnaast ook doorbetaald worden als je scholing volgt, want de kosten van het leven gaan ook door.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Meer inspraak als werknemer in beleid, een passend tarief of salaris voor je werkervaring en scholingen en dat je binnen een praktijk naast fysiotherapeut ook kan groeien in andere rollen in de praktijk.

Waarom schrijf ik deze brief?

Sinds 2018 lijkt een cao dichtbij, maar het is nu 2025 en nog steeds geen cao. Dit leidt erg af van het mooie vak. Wel merk ik in de afgelopen jaren dat de inspanningen van de fdv zijn vruchten afwerpen en de harde cijfers eindelijk ondersteunen wat de werknemers al jaren merken. Ook de halfbakken arbeidsovereenkomsten die ik in de afgelopen jaren heb getekend is een verschrikking geweest. Het is tijd voor verandering. Waarvoor het vak fysiotherapie heeft moeten strijden in de afgelopen 30 jaar: transparantie en effectiviteit mag ook terugkomen in een cao. Daar zijn we middels het salaris onderzoek en het Gupta onderzoek al een stap verder. Nu nog uitvoeren in de praktijk.

Jasper, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het feit dat ik met als enige gereedschap mijn eigen handen en mijn eigen hoofd kan gebruiken om voor iemand het verschil te maken motiveert om te blijven werken.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Maar mijn beloning ligt lager dan dat van de gemiddelde automonteur.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een beloning op HBO-nivo zou helpen om te blijven werken (al ben ik dwaas genoeg om te blijven werken).
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik zie dat alle jonge collega's, met nog 35-40 jaar werken voor de boeg, dit niet vol gaan houden.

Quinn, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De personen, het diagnosticeren.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De administratieve werkzaamheden en het slecht betaald worden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere verdiensten.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik wil betere voorwaarden voor ons vak en gehoord worden.

Mouna, manueeltherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het helpen van zoveel fijne, dankbare mensen en het werken met prettige collega's.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Veel regeltjes, veel eisen, veel eigen inleg (kosten, uren, vrije tijd) tegen een laag salaris zonder secundaire voorwaarden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een betere salariëring + voorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het moet veranderen.

Vera, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De inhoud van mijn vak. Iets of eigenlijk heel veel kunnen betekenen voor mensen op dagelijkse basis. Het contact met en de waardering van de mensen. Gewoon mijn totale beroep!
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De toenemende eisen binnen het beroep, de hoogte van eigen kosten aan oa scholing en particulier pensioen en te weinig financiële (groei)mogelijkheden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer financiële (groei)mogelijkheden. Een hoger loon, een loon dat wij als HBO opgeleide mensen waarvan constante ontwikkeling wordt verwacht, verdienen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om hopelijk eindelijk eens echt bewustwording en zodoende verandering te kunnen brengen! Gewoon serieuze aandacht voor een (steeds groter wordend) probleem.
Karim, Fysiotherapeute 1e lijn.
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

- minder werkdruk
- meer tijd voor administratie
- waardering in salaris.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

- loopbandwerk
- oververmoeid na een werkdag
- ik zie 24 patiënten op een dag, waarin mijn aandacht in kundig klinisch redeneren en aandacht voor de patiënt duidelijk achteruit gaat.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

- meer waardering
- meer tegemoetkoming in pensioen
- meer waardering en uitbetaling voor master opgeleid zijn
- hoezo geef ik zo veel moeite in professionalisering voor zo een ondergewaardeerd vak op alle fronten? Ik ervaar werkelijk geen werkplezier meer en dat vind ik enorm jammer. Gelukkig heb ik nog een andere baan, waarin wel een fatsoenlijke CAO bestaat.

Waarom schrijf ik deze brief?

Uit diepe frustratie binnen ons vak!! Had ik dit geweten toen ik 18 jaar was, dan had ik dit beroep nooit gekozen en dat hoor ik helaas van veel mensen in mijn omgeving. Ook de aanmeldingen voor het beroep zelf (de HBO opleiding fysiotherapie) gaan achteruit. Ik geef les op de academie fysiotherapie en weet in hoeverre de aanmeldingen achteruit gaan. Erg jammer! Ons vak staat in kritiek!!! Verhoog het salaris. Doe iets! Geef een CAO!

Wietske, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Om kwalitatief goed werk te leveren.
Diagnostiek en juiste behandeling is belangrijk voor mij.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Financieel is het niet meer haalbaar.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Financiële gelijkheid.
Waarom schrijf ik deze brief?
Demonstreren.

Mina, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De noodzaak om patiënten te helpen met hun gezondheid. Het echt iets kunnen betekenen voor mensen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De arbeidsvoorwaarden zijn dramatisch, dit leidt er toe dat ik rondkijk naar andere functies.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
De meerwaarde en het belang van de fysiotherapeut.
Waarom schrijf ik deze brief?
Er moeten betere arbeidsvoorwaarden komen, anders blijft er geen fysiotherapeut meer over. Dan worden de zorgkosten alleen nog maar hoger.

Sebastiaan, oncologiefysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mooiste vak icm leukste doelgroep (kinderen)!.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Salaris niet evenredig met werkzaamheden
Verplichte pensioenfonds.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Zoals hierboven genoemd.
Waarom schrijf ik deze brief?
Voor en namens alle collega's eerste lijn.

Boaz, kinderfysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Een salaris passend bij een hbo studie.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik ga op deze manier nooit een huis kunnen kopen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Salaris waarvan ik rond kan komen en een fatsoenlijk pensioen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat er wat moet veranderen. Eerstelijns fysiotherapeuten horen hetzelfde te verdienen als fysiotherapeuten in de tweede lijn.

Jocelyn, Fysiotherapeute 1e lijn.
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het belangrijkste is dat mensen met functiebeperkingen door een blessure of pijnklacht de hulp kunnen krijgen die ze nodig hebben om weer verder te komen. Ik vind het fijn dat ik daaraan kan bijdragen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het absolute minimum aan vakantiedagen, terwijl we wel elke dag ieder half uur weer opnieuw volledige focus moeten hebben om je werk te doen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Veel meer vakantiedagen, meer pauzes, passend salaris.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat het hoog tijd wordt dat er wat veranderd in de fysiotherapie. Dit kan zo niet langer, de offers zijn te groot en de beloning te laag. En dat allemaal omdat de verzekeraar de contracten vastmetselt met regeltjes waar de honden geen brood van lusten, maar tegelijkertijd contractloos zo ontmoedigd wordt dat er geen andere optie is dan tekenen bij t kruisje.

Xavi, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De patiënten en mijn fijne collega's.

Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Hard werken, weinig betaald, veel administratie in eigen tijd.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een kostendekkend tarief waardoor betere verloning.
Waarom schrijf ik deze brief?
Betere verloning nodig.

Ulrike, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De patiënten en mijn fijne collega's.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Hard werken, weinig betaald, veel administratie in eigen tijd.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een kostendekkend tarief waardoor betere verloning.
Waarom schrijf ik deze brief?
Betere verloning nodig.

Jorinde, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Werkplezier en mensen helpen hun doel te bereieken.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Enorme lading administratie onbetaald, weinig toekomstperspectief.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beter betaald.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik wil in het vak blijven, maar een beetje financiële waardering kan geen kwaad!

Brigitte, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.
Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Pauze, administratietijd, tegemoetkoming in scholing, tegemoetkoming in kosten registraties, een cao, pensioen vanuit de werkgever, vakantie uren, vakantiegeld.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Alles bij elkaar opgeteld werk ik voor minder dan 10,- per uur. Terwijl huisartsen qua diagnostiek en verantwoordelijkheid op ons leunen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Serieus genomen worden als beroepsgroep.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat we één van de weinige beroepen zijn zonder CAO. Praktijkhouders kunnen het hoofd niet boven water houden en buiten ons als werknemers daardoor uit.
Je wilt de pt helpen, maar dit gaat niet meer en de discussies die bv apothekersass ervaren aan de balie zien wij ook steeds meer terug in de ft praktijk.
Lianne, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

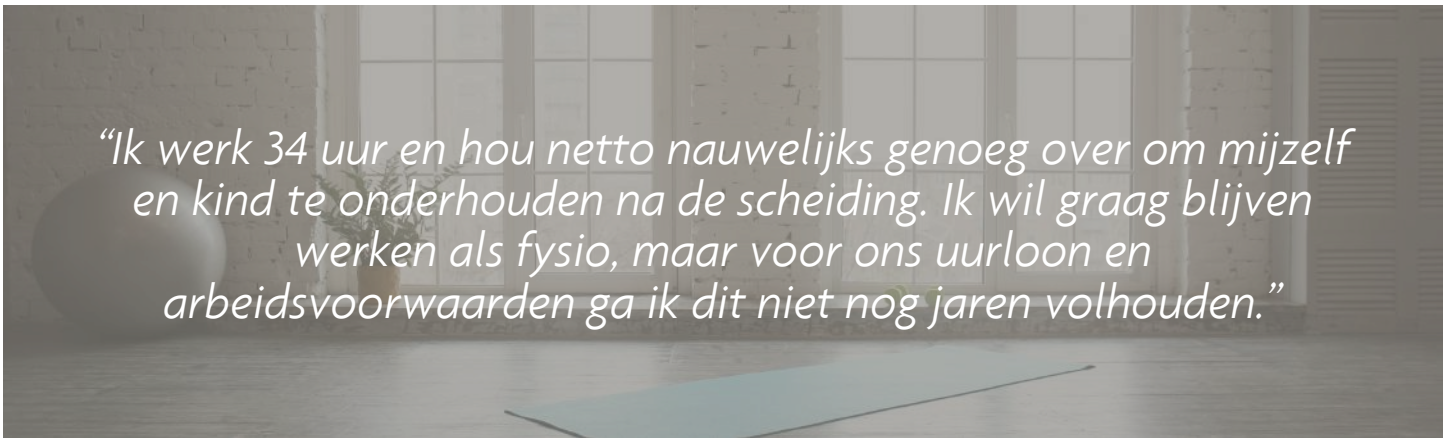

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Werken met atleten van elk niveau, ik heb een expertise in knie revalidatie waar ik elke dag plezier en uitdaging in vindt. Ik hou er van mijn patiënt van 0 naar 100 te kunnen brengen en samen de pieken en dalen langs te gaan.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik werk 34 uur en hou netto nauwelijks genoeg over om mijzelf en kind te onderhouden na de scheiding. Ik wil graag blijven werken als fysio, maar voor ons uurloon en arbeidsvoorwaarden ga ik dit niet nog jaren volhouden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

De basis begint bij een betere vergoeding. Mijn werkgever is top en probeert zo goed als hij kan onze arbeidsvoorwaarden te verbeteren. Maar zonder hogere vergoedingen is ook hij aan handen gebonden.

Waarom schrijf ik deze brief?

Het wordt tijd dat de fysiotherapeut een fatsoenlijk loon verdient. We vragen niet om onmogelijkheden. Het zorg infarct is nabij en zonder de fysio stort het als een kaartenhuis in elkaar.

Quirine, sportfysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering van de patiënten en de blije gezichten als de klachten verdwijnen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Zo oneerlijk dat er zo'n groot verschil zit in 1ste en 2 de lijn, ons prachtige vak verloren gaat doordat collega's stoppen vanwege de onderwaardering.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Eindelijk een CAO waarin alles geregeld is zoals bij ieder ander in loondienst.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het wordt steeds moeilijker om alles te blijven betalen terwijl mijn salaris niet meegroeit.

Mariam, fysiotherapeut in loondienst
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Groeimogelijkheden, zekerheid voor de toekomst, waardering.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te lage beloning, betalen eigen pensioen om vervolgens een zeer matig pensioen op te bouwen, eigen cursus(tijd) betalen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Waardering op alle fronten.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik mijn patiënten goed wil kunnen blijven behandelen, veel liefde voor het vak heb, maar me zeer ondergewaardeerd voel.

Dylano, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Contact met de patiënten en de waardering van hen voor mijn bijdrage in het fysiek beter functioneren.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Geen inflatiecorrectie!! Al jaren koopkracht inleveren. Een keer kan dat niet meer.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Zicht op een toekomst met koopkracht behoudt en eigen regie over mijn fysiotherapeutisch handelen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het kan zo niet langer!!!

Milan, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het verschil dat je kunt maken voor de patiënt.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De slechte arbeidsvoorwaarden en hoge werkdruk.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een CAO met een vast loon en door de werkgever vergoedde cursussen en opleidingen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat de fysio in de 1e lijn ondergewaardeerd wordt, hierdoor uitsterft, maar zeer zeker nodig is!.

Levi, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Een goede werksfeer, leuke collega’s, salaris dat mij het gevoel geeft dat ik voor mezelf kan zorgen in die zin een fatsoenlijk huis kan kopen in een redelijke buurt, hetzij net iets meer uren werk, daarnaast een salaris die mee gaat met de inflatie en een functie waarbij scholing wordt betaald.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De inflatie wordt niet gecorrigeerd. Er worden elk jaar contracten afgesloten met zorgverzekeraars waar we nul invloed op hebben. Daarnaast is er te veel verschil in de zorg tussen verschillende zorgverleners en zorgspecialisaties.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een behoorlijk salaris, dat meegroeit, ik werk 20 jaar in de eerste lijn en de tarieven en daarmee het salaris zijn ongeveer gelijk gebleven.

Als scholing betaald wordt. En vooral als de zorgverzekeraar minder invloed heeft op ons vak.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat het tijd is voor verandering!.

Kiki, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Samen met cliënten werken aan een betere gezondheid, mobiliteit en welbevinden.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te hoge kosten en te weinig inkomen in verhouding. Teveel werk en te weinig betaald.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer inkomen, hoger tarief per behandeling.
Waarom schrijf ik deze brief?
Meer waardering krijgen voor al mijn inspanningen en daardoor weer meer plezier en energie.

Bella, kinderfysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Leuke patiënten en collega's.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Loon en geen cao.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer loon.
Waarom schrijf ik deze brief?
Er moet een cao komen.

Hilde, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mooi vak en fijne doelgroep (kinderen).
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Financieel, weinig/geen groei
Alle punten die genoemd worden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Landelijk overeenstemming t.a.v. salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Voor alle collega's.

Gina, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De mensen die iedere keer een stapje beter worden doordat je hen aandacht geeft.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik krijg evenveel betaald als iemand die werkt als vakkenvuller bij Albert Heijn of een burgerbakker bij McDonalds, terwijl ik 4 jaar bachelordiploma heb en bijna een 3 jarige master heb afgerond.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Dat zorgverzekeraars inzien dat de huidige tarieven NIET voldoende zijn en ons wel gaan waarderen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik het zat ben aan mijn patienten uit te moeten leggen hoe belachelijk weinig hun zorgverzekeraar ons betaald en dat ik daardoor nauwelijks kan rondkomen. Inflatie is fors momenteel, maar wij hebben nooit een inflatiecorrectie....

Pascal, Fysiotherapeut, manueel therapeut i.o.
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het helpen van mensen; ze mogen horen, hun hindernissen begrijpen en ze helpen weer vooruit te komen. Ze weer mens te laten zijn.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De (gecontracteerde) tarieven en constructies waarmee zorgverzekeraars werken (Behandelindex) om zorg te sturen en controleren, destructief voor de kwaliteit van zorg die wij als deskundigen bieden!
Daarbij dat wij als beroepsgroep niet gehoord nog begrepen worden door de politiek & overheid (oa nza die als schoothond van de ZV’s in actie treden).

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Reparatie van tarieven; reparatie van kwaliteits-kompas (laat de beroepsgroep zelf kwaliteit bepalen en hier keuzes in maken); exit van de BI, waardeer dat zvs goed geschoold zijn, bijscholen en dus bekwaam zijn in het stellen van indicatie om te behandelen.
Exit allerlei aan controle systemen, vertrouwen is van belang om onze beroepsgroep te redden!
Exit marktwerking!! Wanneer een praktijk ondermatig presteert, verdient deze juist extra middelen om te kunnen investeren in beterschap!! De patiënt cq burger is hierbij de winnaar, de praktijk haalt hier geen marge uit.

Waarom schrijf ik deze brief?

Het is half 1! Voor velen van ons al te laat. En wanneer patiënten mij vragen naar hoe ik er over denk merk ik ook een opgebrandheid bij mijzelf op (omtrent dit thema!).

Heleen, praktijkhouder *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Een beter pensioen betaald uit mijn omzet met een salaris op universitair niveau (Master).
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te hoge kosten en te Sinds 2006 geen inflatiecorrectie met een tarief wat in 2006 al onder de maat was! Fysiotherapie heeft geen onderhandeling positie, Marktwerking heeft geleid tot uitpersen van de fysiotherapeut.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beloning op HBO en universitair niveau. Minder regels, fysiotherapeuten houden zaakjes zelf goed op orde.
Waarom schrijf ik deze brief?
42 jaar onbegrip en frustratie.

Gino, manueel fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering die ik krijg van de patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De loonverdiensten.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer loon.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om m'n stem te laten horen.

Valerio, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De diversiteit in klachten en mensen. De flexibiliteit die ik heb en het meedenken bij het reilen en zeilen van de praktijk.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Omdat ik zie hoe hard mijn werkgevers hun best doen ons een goed salaris te bieden, ten kosten van zichzelf, en dag dit geen stand kan houden. We kunnen niet minder verdienen dan de tweede lijn. Dat is absurd.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hogere tarieven zodat ik een beter en te betalen salaris krijg, vergelijkbaar met mijn collega's in de tweede lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat bij veel praktijk en het water tot aan de lippen staat. Het is financieel niet meer haalbaar om fatsoenlijke salarissen te betalen. Ik wil heel graag in de eerste lijn blijven, maar wil ook een huis kopen, m'n gezin onderhouden....
Dalila, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De patiënten helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Bij de kapper betaal ik meer per half uur.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Waardering in onder meer salariëring en cao.
Waarom schrijf ik deze brief?
Betere arbeidsvoorwaarden.

Zoë, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het Helpen van patienten met klachten die wij als fysio kunnen verhelpen. Zodat mensen weer pijnvrij kunnen sporten en hun dagelijkse taken kunnen doen.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De werkdruk is hoog, het aantal patienten per dag is hoog. Het is fysiek zwaar, door lage betaling moeten er veel patienten doorgevoerd worden in de agenda’s. Het is niet eerlijk dat het ziekenhuis wel volgens een CAO werkt en daarbij ook nog een dertiende maand krijgt.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Verbeterde arbeidsomstandigheden.
- Geen wachtdagen
- Geen 70% uitbetaling bij ziekte.
- verbetering in lonen
- minder druk per behandeling.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat het klaar moet zijn met de grote verschillen in de fysiotherapie. Daarbij vind ik ook dat fysiotherapeuten eens moeten opstaan voor hun eigen vak en het niet zo over hun heen moeten laten komen. Andere branches staken bijvoorbeeld toch ook.

Willem, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De voldoening en waardering vanuit de patiënt.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Om elk dubbeltje moeten zeuren bij mijn werkgever. Die dan weer zegt het dubbeltje niet te hebben door te lage tarieven.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik wil dat er iets verandert anders ben ik over een tijdje geen therapeut meer.

Emine, geriatriefysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering en energie die ik van mijn patiënten krijg.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De administratieve druk is de afgelopen jaren belachelijk hoog geworden. Dan nog maar te zwijgen over de eisen van de verzekeringsmaatschappijen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Minder administratieve rompslomp (dus minder onbetaald overwerken), salaris dat overeenkomt metvergelijkbare functies.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik niet wil staken. De enige die daar last van heeft is de patiënt.

Wanda, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het prachtinge vak waarbij ik mensen help om inzicht te krijgen in hun beperkingen en hoe zij er aan kunnen werken om zelfstandig verder te herstellen met mijn hulp. En vooral de dankbaarheid van de patiënten die waarderen dat er geluisterd wordt en op maat behandeld worden.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Te veel uren moeten maken om een goed salaris te ontwikkelen en de steeds groeiende wachtlijst omdat er collega's stoppen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Passend tarief.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het al veel te lang duurt. Namelijk al zo lang als mijn totale carrière 43 jaar.

Paul, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Passend salaris na 7 jaar studie.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Controlemechanismen van zorgverzekeraars.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Passend salaris
Vertrouwen in therapeut vanuit andere instanties.
Waarom schrijf ik deze brief?
Moe van alle problemen.

Kenji, Fysiotherapeut en manueel therapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het motiveert mij elke dag dat ik mensen in de eerstelijn mag begeleiden naar minder pijn, meer bewegingsvrijheid en een betere kwaliteit van leven. De afwisseling, het directe contact en het vertrouwen van patiënten maken mijn werk als fysiotherapeut betekenisvol en waardevol.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Slecht pensioenfonds
Alle administratie in eigen tijd
Cursussen in eigen tijd
Laag salaris.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Meer waardering in überhaupt "normale" arbeidsvoorwaarden.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik al jaren stil sta en de inflatie niet. Het wordt voor mij persoonlijk problematisch en kan niet meer meekomen in de stijgende kosten.

Willem, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het werken met mensen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Eerlijke verloning ten opzichte van de 2e lijn.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Dat er een CAO komt zodat de verloning in de 1e en 2e lijn gelijk komt te liggen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat mijn motivatie om in de 1e lijn te blijven steeds verder afneemt en ik open ben gaan staan voor andere functies in de 2e lijn.

Teske, sportfysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Voldaan gevoel iemand te kunnen helpen met mijn prachtige vak.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De winstmarges worden te klein en gaan ten koste van de kwaliteit geen investeringen meer kunnen doen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beter tarief zorgverzekeraars. Minder administratieve lasten.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ons vak mag niet verloren gaan en verdient waardering.

Fem, fysiotherapeut en praktijkeigenaar
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Mijn loon en secundaire arbeidsvoorwaarden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere voorwaarden en een lagere werkdruk.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat dit vak ten gronde gaat door de hebzucht van de zorgverzekeraars.

Jelte, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Beter salaris en betere secundaire arbeidsvoorwaarden.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Ik kan mijn rekeningen amper nog betalen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Als we financieel gewaardeerd worden voor het belangrijke werk wat we doen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik bij de 70% hoor die erover denkt uit het vak te stappen.

Vicky, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Een salaris die mee kan groeien met mijn ontwikkeling omdat mijn kennis en vaardigheden nu flink onder betaald worden. Een passend tarief voor het vak dat we doen dat ieder jaar meegroeit.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De eerstelijnszorg is niet betaalbaar. We willen massaal in NL de zorg naar de 1e lijn verplaatsen en preventief werken, wat een enorm goed initiatief is. Echter kan dit niet betaald worden met deze tarieven en door alle rompslomp die er bij komt kijken kunnen wij ons van niet meer goed en met plezier uitvoeren.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een toekomstperspectief in het vak.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik wil blijven als fysiotherapeut zodat ik kan zorgen voor de mensen, maar wel tegenover een loon waarmee ik later een huis kan kopen en een gezin kan opbouwen.

Hilke, geriatriefysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het contact met mensen en deze mensen terug te helpen om weer re kunnen sporten en bewegen!
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Werken voor onder de kostprijs is natuurlijk belachelijk en dat zal heel veel praktijken de nek kosten.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hetzelfde salaris en dezelfde arbeidsvoorwaarden als in de 2e lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat de toekomst van dit mooie vak op het spel staat en wij ook ontzettend veel mensen uit die 2e lijn houden.

Isra, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Lieve mensen die graag geholpen willen worden.
Binnen mijn specialisme oncologie zie ik veel schrijnende verhalen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De werkdruk en wachtlijsten lopen zo op dat ik moet oppassen dat ik zo niet thuis zit met een burnout.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beter tarief, vergoeding voor multidisciplinair samenwerken.
Waarom schrijf ik deze brief?
Uit noodkreet voordat ik als praktijkhouder de stekker eruit trek.

Elise, praktijkhouder
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen verder helpen en inzicht geven over mogelijkheden zodat ze meer zelfredzaam worden.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De beloning is ver beneden peil. Daarnaast zijn er veel administratieve taken die veelal in de eigen tijd moeten gebeuren.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere verloning, om ook in de toekomst collega's in het vak te houden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om mijn collega's in de toekomst gemotiveerd te blijven de ft zorg te bieden.

Paola, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het is een prachtig vak met veel diepgang en mogelijkheden. Je kunt heel veel betekenen voor mensen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te laag salaris bij een hoge werkdruk. Dit laatste om nog íets te verdienen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een beloning die passend is bij opleiding en maatschappelijk belang.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik vind dat het zo echt niet langer kan. Praktijken bestaan steeds meer uit 50+ ers en pas afgestudeerden. De middengroep valt steeds meer uit. Wie zijn in de toekomst nog de fysiotherapeuten met kennis en ervaring??
Lobke, praktijkhouder
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Geweldig mooi werk om mensen te helpen op te knappen. Waardering van de patiënten.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Belachelijk hoeveel verantwoordelijk je hebt ten opzichte van andere veel beter betaalde beroepen. En gezeur over declaraties en het werk dat daarin gaat zitten. Kosten qua scholing (wat geweldig is dat we zoveel kunnen scholen), en ook al doe je 100 scholingen per jaar, er komt geen enkele waardering voor terug behalve van mijn patiënten. Een investering kun je het niet noemen, want het rendement is er niet.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Financieel een eerlijke waardering en meer vertrouwen in de vakgroep ipv gezeur over elke afwijkende declaratie.

Waarom schrijf ik deze brief?

Bang dat het vak ophoudt te bestaan de komende jaren en dat de alternatieve therapieën de markt gaan overnemen. Ik merk dat steeds meer patiënten daar wel voor betalen, want dramatisch is natuurlijk, maar daar krijgen ze wel tijd en aandacht voor hun geld ipv vragenlijsten en smartgeformuleerde doelstellingen. Patiënten willen aandacht (en dat heeft niet direct met behandeling te maken, maar ze zitten zeker niet te wachten op allerlei lijstjes).

Pjotr, *zzp’er (gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Contact met de mensen, werkzaam in de zorg, voldoening van mensen helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Geen CAO, geen secundaire arbeidsvoorwaarden, onderbetaald, hoge administratieve last.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Alle bovenstaande punten verbeteren.
Waarom schrijf ik deze brief?
Sinds ik 16 jaar geleden begonnen met werken als FT was er al sprake van een CAO en onderhandelingen daarover. Inmiddels nog steeds in dezelfde situatie en denk er over na om te stoppen.

Ezra, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De dankbaarheid en waardering van patiënten die je krijgt, ze te kunnen helpen met hun klachten, het mooie beroep wat we hebben.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De werkdruk en administratie onder veeleisende voorwaarden, niet naar eigen professioneel inzicht te kunnen handelen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer ruimte in eigen handelen en meer gewaardeerd worden zodat de kosten betaald kunnen worden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Hopelijk kunnen we hiermee een verschil maken en is het een eyeopener dat het zo niet langer kan in deze tijden.
Alida, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mijn patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Armetierige vergoeding.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een normaal loon.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het vak in Nederland gaat kapot.

Dominique, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Cao voorwaarden voornamelijk.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Je ergens 110% voor inzetten en niet de waardering krijgen vanuit zorgverzekeraars.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een vast cao, meer gelijkheid met tweede lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat de koek nu echt op is. Ik overweeg te stoppen met het vak terwijl ik hier jaren naar toe heb gewerkt. Het ligt niet aan het werk, maar echt alles eromheen.

Leander, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het kunnen begeleiden / ondersteunen van patiënten bij fysieke klachten. Zorgen dat ze hierin zelf weer regie krijgen en daarbij maatwerk kunnen leveren.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Geen CAO. Zelf opleidingen moeten betalen die verplicht zijn vanuit netwerken, zorgverzekeraars of registraties. Administratie onbetaald. Geen fatsoenlijke pensioenopbouw en ook geen vrijheid daarin te kiezen. Geen of minimale reiskosten vergoeding. Een salaris wat absoluut niet HBO waardig is en waarin ook niet gegroeid kan worden.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Waardering door arbeidsvoorwaarden en salaris passend voor een HBO (of universitair) geschoolde fysiotherapeut.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat er in die 20 jaar dat ik werk niets ten gunste hierin is veranderd. Sterker nog, met de jaren ben ik minder gaan verdienen vanwege hogere administratieve lasten.

Manila, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Nuttig voelen om mensen te kunnen helpen met wat het belangrijkste is in het leven en dat is welzijn en gezondheid.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Lage tarieven en slechte arbeidsomstandigheden terwijl je mensen op veel vlakken helpt maar niet eens betaald krijgt voor 1 vlak.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere arbeidsvoorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
De kans als dit zo doorgaat dat ik een ander beroep ga kiezen steeds groter en dichterbij komt.
Quincy, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De voldoening die ik uit mijn vak haal.
Geen idee wat ik anders zou moeten doen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Gevoel van uitbuiting, geen waardering en teveel uren werken.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hoger salaris, betere secundaire arbeidsvoorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ben het meer dan zat!

Pepijn, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De uitdaging van een gevarieerde patiëntengroepen en klachtenbeelden. Het contact met mensen en de wijk.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik heb mbo geschoolde vrienden met evenveel jaar werkervaring binnen hun vakgebied die een stuk meer verdienen dan mij. Aangezien de druk en verwachtingen binnen ons vakgebied een stuk hoger liggen is dit een schanden. Dit zou veel meer beloond moeten worden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een verhoging van salaris en gereserveerde tijd voor administratieve werkzaamheden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het zo niet langer kan.

Gianni, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De band met de patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te weinig beloond, teveel administratie.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer beloning, een cao, pensioen niet zelf afdragen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik twijfel om uit het vak te stappen.

Jamal, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Mijn motivatie vaart op het beter maken van mensen, de band die geschept wordt en de waardering die ik wel van de patient terugkrijg.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Op dagen dat ik eigenlijk ziek ben probeer ik toch te werken gezien de 2 wachtdagen en het omzetverlies wat ik dan heb. Vakanties neem ik minder doordat dit ook inkomen kost. Hierdoor merk ik steeds vaker dat ik over mijn limiet ga.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Meer stabiliteit, zekerheid en gelijkwaardigheid met andere collega’s in andere lijnen. Dat iedereen in de beroepsgroep zo gelijk mogelijk wordt behandeld.

Waarom schrijf ik deze brief?

De eerstelijn is minstens zo belangrijk als de 2e-lijn, gezien hier vaak het vervolg van de 2e lijn/ 3e lijn vervolgt wordt. Toch voelt het alsof wij het ondergeschoven kindje zijn die telkens achter het net vissen.

Yenthe, Algemeen fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De waardering van de patiënten dat ze weer zelfredzaam zijn door middel van mijn hulp.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De tarieven van de zorgverzekeraars zijn ondermaats en teveel onbetaalde uren.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Met goede tarieven van de zorgverzekeraar.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik het beu ben. Op dit moment zou ik als als alleenstaande niet economisch zelfredzaam zijn. Gelukkig ben ik gehuwd maar dat zou in deze tijd niet nodig moeten zijn.

Mijke, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mooi vak.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Salaris en bemoeienis.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Eigen keuzes en waardering in geld.

Viola, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen ondersteunen en helpen bij lichamelijke klachten, zodat ze weer tevreden en gezonder naar huis gaan.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De hoge werkdruk met veel eigen tijd levert stress op. De onzekerheid over het salaris.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een salaris wat hoort bij een hbo-opleiding en de verantwoordelijkheid die we als fysiotherapeuten hebben. In de 2e lijn werken levert zoveel meer op qua inkomsten, terwijl ze dezelfde opleiding hebben gevolgd.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het een waardevol beroep is met de vergrijzende bevolking. Wat waardering verdient.

Jaleesa, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.
Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Goede secundaire arbeidsvoorwaarden, loon wat je verdiend, minder hoge werkdruk.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Veel te laag salaris, eigen pensioensopbouw wat uiteindelijk erg laag is, veel te hoge werkdruk, vergaderen in eigen tijd, minder plezier in werk.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Door een passend salaris en secundaire arbeidsvoorwaarden hetzelfde als in de tweede lijn. Pauzes die beter geregeld zijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik klaar ben met ondergewaardeerd werk voor een mbo loon, terwijl de opleiding echt andere kennis vraagt. En dus ook salaris en pensioen.

Nike, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De variatie aan werkzaamheden, veel verschillende invalshoeken, ik ben niet zo van het geprotocolleerd werken, maar ook out of the box denken en handelen.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De matige salariëring tov een hoge werkdruk , bijkomende zaken moeten altijd ergens tussendoor , dus dat wordt dan vaak in pauzes en / of na afloop werk (en dus in eigen tijd)
De grote bemoeienissen van zorgverzekeraars , veel extra administratie die niet betaald wordt
Veel geld naar zogenaamd kwalitatief hoogwaardige zorg naar m.i schone schijn , heeft niets met inhoud te maken maar alleen of je goed vinkjes zet
Pensioen opbouw , betaal ruim 300€ per maand zelf !
bij een 24 uur werkweek
In 32 jaar amper meer gaan verdienen, ervaring, kennis wordt amper beloond.
Fysiotherapie fysiek en mentaal een pittig beroep

Er heerst angst in Fysioland. We beconcurreren elkaar ipv samen sterk te staan.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Niet alleen waardering in woorden maar eindelijk ook eens financieel.

Waarom schrijf ik deze brief?

Om ook in actie te komen.

Richard, Algemeen fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Om mijn patiënten te helpen met hun gezondheidsproblemen en doelen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Onderbetaald worden voor mijn diensten.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een reëel salaris en betere arbeidsvoorwaarde in pensioen reiskosten etc.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het genoeg is geweest.

Bente, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het patiëntencontact vind ik mooi en dagelijks weer een uitdaging om patiënt te helpen in zijn herstel.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De tarieven zijn totaal niet kostendekkend. Relatief gezien worden ze steeds lager.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Wanneer ik een hoger tarief zou mogen ontvangen zodat ik mijn werk goed zou kunnen blijven uitvoeren.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het tarief is al jaren niet kostendekkend, waardoor het onmogelijk is om genoeg tijd te investeren in patiënt en scholing.

Floor, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het waardevolle wat je betekent voor de cliënten die bij je komen!.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het feit dat ik niet weet of ik mijn kinderen wel kan laten studeren.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Gelijk salaris aan collega's in de tweede lijn!
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik ook een van degenen ben die overweegt om het vak te verlaten wegens oa het toenemende aantal eisen en afnemende salaris.

Estelle, psychosomatsich fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Diverse groep mensen. Langere tijd mensen kunnen helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Salarissen en omstandigheden zijn lager dan met andere hbo afgestudeerden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hetzelfde salaris en omstandigheden als de 2e lijn en hbo afgestudeerden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Steeds meer therapeuten verlaten het vak en gaan andere beroepen uitvoeren.

Gregor, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Beter salaris. Minder werkdruk. Een cao, betere arbeidsvoorwaarden.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Hard werken. Veel onbetaalde uren (administratie en vergaderingen / netwerkbijeenkomsten) . Eigen bijdrages voor studiekosten. Pensioenfonds zelf betalen. Maar het salaris is nooit omhoog gegaan. Met een masteropleiding en dan dit salaris. Ik kan geen huis kopen in mijn eentje.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Meer financiële waardering. Ik vind het werk leuk en zou dit ook graag willen blijven doen. Soms denk ik echt ik kan beter in de fabriek staan, dan heb je ook nog onregelmatigheidstoeslag. Ik werk ook 2 avonden maar verdien er niks meer om.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat klagen en niks eraan doen ook niet helpt. Het is tijd voor verandering zodat we dit werk kunnen blijven uitvoeren.

Paul, Algemeen fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Echte waardering die je dagelijks terugkrijgt. Echt zinvol werk hebben!
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Al 20 jaar werken zonder duidelijkheid over arbeidsvoorwaarden. Geen salarisgroei wat meegaat met inflatie, dus al 20 jaar achteruitgang.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Eerste/tweedelijn gelijktrekken!
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik al 20 jaar werk zonder cao. Het is nu wel echt tijd dat deze komt. Voor onze hele beroepsgroep.

Jordi, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Patiënten en uitdaging, verantwoordelijkheid over behandelplan.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De administratieve druk naast de beperking in ontwikkelen. Combinatie met lage vergoedingen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Minder administratie druk. Ruimte voor ontwikkelen en kwaliteit. Hogere salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat er iets moet veranderen.

Ivar, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.
Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Plezier in mijn werk.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het feit dat ik niet weet of ik mijn kinderen wel kan laten studeren.
Onbetaald overwerken, te laag salaris voor mijn kennis en kunde,hoge werkdruk.
Een beter salaris, betaalt en tijd krijgen voor administratie, niet mijn volledig pensioen uit eigen zak moeten betalen en ik betaalt krijg voor scholing en reiskosten.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik het zat ben om onder te verdienen en mijn vrije tijd moet opofferen voor werk waar ik geen geld voor krijg. Op dit moment zou ik mij het liefst laten omscholen naar een baan waar ik wel kan opbouwen in salaris wat bij het werk en studie passend is. Ik krijg lager verdiend dan vrienden met een lagere opleiding en heb op alle gebieden slechtere arbeidsvoorwaarden. Ik vraag me af waarom ik fysio zou blijven?.
Bruno, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het sociale contact met mensen. Met liefde mensen proberen te helpen en de klachten doen verhelpen.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Salaris.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Salaris groei, toekomst perspectief hierin.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik vind het belangrijk mijn stem te laten horen.

Emre, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Om toch alle mensen te helpen met goede zorg. Mensen helpen participeren in hun adl op een betere manier met minder of geen klachten meer en kinderen helpen te ontwikkelen tot het best haalbare niveau.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De lage kosten van het tarief die niet meestijgen met inflatie en niet kostendekkend zijn. Pensioenkosten, cursuskosten alles loopt op behalve het tarief. Een loodgieter verdient nog meer qua uurloon en dan zijn de arbeidsvoorwaarden veel beter. Er zijn hoge eisen van verzekeraars, prima maar laten we dan aub wel de tijd hiervoor betaald krijgen!.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Betere primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden maar daarvoor moeten de tarieven omhoog. Geen CAO is helpend als het tarief niet toereikend is!.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat de nood hoog is! HEEL HOOG. Steeds meer uitstroom van fysio wat het vak alleen maar lastiger maakt. Meer wachttijden voor patiënten en dat terwijl de fysio veel zorg wegneemt van de duurdere artsen (huisarts en ziekenhuis).

Hilke, Algemeen fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het dierbare contact met patiënten. En werken met fijne collega's.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Alle extra uren aan administratie, vergaderingen netwerken etc.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Fijne werkgever en collega's, fijne patiënten.
Waarom schrijf ik deze brief?
Een beter pensioen en een beter salaris zodat mijn werk echt gewaardeerd wordt.

Ina, geriatriefysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen kunnen helpen.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Ik moet mijn eigen pensioen betalen en cursussen volgen en administratie doen in mijn eigen tijd wat mij teveel geld kost.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hetzelfde loon en dezelfde voorwaarden als fysiotherapeuten in de tweede of derde lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik wil dat er iets veranderd aan de huidige situatie en ik zou de komende jaren graag nog als fysiotherapeut willen blijven werken en als de situatie zo blijft weet ik niet of dat mogelijk is.

Hannah, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een functie in de tweedelijn met de arbeidsvoorwaarden die daar gelden.

Wat zou me kunnen overtuigen om over te stappen naar de tweedelijn?
Beter Salaris.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Onderbetaald en ondergewaardeerd.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Zie boven.

Pleuni, Bekkenfysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Inhoudelijk leuk werk waarbij ik gelukkig bijna dagelijks de waardering voel van mijn patiënten.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Dat ik mijn werknemers niet ook in financiële zin kan belonen op een manier die recht doet aan hun inzet en expertise.
Waarom schrijf ik deze brief?
Als steun voor mijn werknemers.

Olga, praktijkhouder
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Ik vind mijn werk ontzettend leuk. De cliënten zorgen ervoor dat ik met plezier naar werk ga, maar uiteraard ook mijn collega’s.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De marges in de fysiotherapie zijn te klein. Praktijken vallen om. Doordat praktijken het moeilijk hebben, kunnen ze niks extra betekenen voor hun medewerkers, al zouden ze zo graag willen. Daarnaast blijft loon te veel achter. Bedenk dat we HBO en vaak Master geschoold zijn. En dat we ervoor zorgen dat cliënten bijvoorbeeld niet naar het ziekenhuis hoeven.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Betere arbeidsvoorwaarden, maar niet alleen voor mij. Ook voor mijn collega’s! Daarnaast zie ik veel collega’s die door de manier van betalen (veel op percentage van omzet), constant druk voelen of ze wel voldoende cliënten zien en hierdoor stress ervaren. Door deze manier van betalen blijf je altijd een uur langer als het nodig is, wat hieraan meedraagt is het feit dat we zorgverleners zijn. Minder financiële druk zou goed zijn voor de duurzaamheid in belasting. Ik zie te veel collega’s met mentale klachten lopen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik wil opkomen voor mijn beroepsgroep! We werken hard en hebben hart voor onze cliënten. We zouden hier meer voor terug mogen zien.

Anne, kinderfysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Goede zorg willen leveren aan de mensen die het echt nodig hebben.
Wat maakt dat ik zeg: "dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De financiële waardering is echt om te huilen. Als je alle uren telt dan verdienen wij nog onder minimum loon. Tevens is er geen waardering voor de therapeuten die zich meer ontwikkelen om betere zorg te kunnen leveren zoals de oncologisch fysiotherapeut.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Er moet echt meer financiële waardering komen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat de financiële kloof tussen de eerste en tweede lijn veel te groot is. Terwijl de verantwoordelijkheid in veel gevallen nog veel groter is.
Johan, oncologiefysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Kostendekkende tarieven.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Geen CAO, geen salarisverhoging.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Hogere tarieven.
Waarom schrijf ik deze brief?
Waardering voor mijn vak.

Ulrike, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mensen weer plezier te kunnen geven in hun activiteiten.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Administratief werk onbetaald. Hoge pensioen inleg.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Betere secundaire arbeidsvoorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Collega attendeerde mij en er mag wel wat veranderen.

Kayla, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Erkenning en beloning.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Gebrek aan respect naar zorgverleners die kostenbesparend zijn.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beloning in de vorm van salaris door hogere vergoedingen door de zorgverzekeraar.
Waarom schrijf ik deze brief?
Hard gewerkt om te staan waar ik sta binnen dit vak, echter wordt dit niet gewaardeerd.

Ayla, MSc. Sport en manueeltherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat motiveert mij elke dag om dit vak in de eerstelijn te blijven uitoefenen?

Ik ga elke dag met plezier naar mijn werk en weer naar huis omdat ik blij wordt van het feit dat ik mensen, soms al met de kleinste adviezen, van hun klachten kan afhelpen nadat ik eerst een gedegen lichamelijk onderzoek heb uitgevoerd. Ook dat is keer op keer een leuke uitdaging om te ontdekken wat iemand heeft en daar je behandelplan op af te stemmen. Dat zo goed mogelijk doen geeft mij veel voldoening! Tevens is het omgaan met mensen uit alle lagen van de bevolking een verrijking.

Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Alle administratie, van brieven schijven tot invullen van het dossier, doe ik in mijn eigen tijd. Mijn uurloon is ronduit laag. Mijn pensioenpremie betaal ik voor een groot deel zelf en dan ook nog eens de helft van wat men gebruikelijk opbouwt. Inflatiecorrectie op het loon vindt nooit plaats. Loonsverhoging vindt ook zelden plaats.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil ik blijven werken in de eerstelijn?

De inhoud van mijn werk maakt dat ik het met plezier doe, maar ik moet ook kunnen blijven leven van mijn loon. Er moet meer pensioen worden opgebouwd, ook administratie tijd moet beloond worden en onze vergoeding moet omhoog. Waarom verdient een mondhygiënist minimaal € 13 per 5 minuten? Dure apparatuur wordt er dan gezegd, maar die heb je er snel uit zo. Ook tandenpoets advies wordt apart gerekend. Als wij alle adviezen die we de mensen meegeven mogen doorrekenen, dan was ik nu rijk geweest. Volkomen disproportioneel!

Jeroen, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Ik wil mijn patienten helpen.
Wat maakt dat ik zeg: “dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Oneerlijke arbeidsvoorwarden met de tweedelijn.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Minder werkdruk, betaalde administratie, betere salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik een verandering wil.

Wieneke, kinderfysio
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het contact met mijn collega's en mijn cliënten en hun waardering.
Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Mijn salaris is in alle jaren dat ik werk nauwelijks gestegen. De loodgieter komt met meer geld thuis.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Minder werkdruk; de wetenschap dat als ik met pensioen ga er een opvolger is, die met net zoveel passie en liefde zijn of haar clienten behandelt.
Waarom schrijf ik deze brief?
Dat is toch wel duidelijk? Te weinig salaris en pensioen en collega's die massaal het vak verlaten.

Gaitrie, oedeemfysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De mensen, het betekenisvolle werk en mijn collega’s.
Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
De missende waardering en het salarisverschil met collega’s uit de tweedelijn.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Waardering voor het werk door betere arbeidsvoorwaarden. Niet alleen door de mensen die je helpt.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om ongelijkheid tegen te gaan, toekomstige fysiotherapeuten te motiveren en mijn collega’s te geven wat ze verdienen.

Jelte, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Meer geld en veel minder administratie en verslaglegging etc.
Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?
Geen waardering en waar voor z'n geld.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer geld dus en geen macht van de zorgverzekeraar.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik een betere waardering wil.

Yuri, zelfstandig fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Voldoende inkomen om mijn vaste lasten thuis én de verbruiksartikelen voor mijn praktijk te kunnen betalen. Leuk als er dan wat overblijft voor de boodschappen.
Respect van de zorgverzekeraar zou gewaardeerd worden. En dan bedoel ik geen applausje.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik heb sinds 2 jaar een tweede baan bij in de beveiliging (MBO2!) Náast mijn éenmanspraktijk.
Omdat de inflatie niet meer te bekostigen was.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Niet meer fulltime, anders heb ik geen tijd meer voor mijn tweede baan.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik nu 50 u per week werk. En hou heel weinig over om te sparen voor kleine klussen thuis, vakanties én vervanging apparatuur in de praktijk zit er niet in. Als de loopband kapot is, komt er geen nieuwe.

Annemiek, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?
Uitzicht op een stabiel loon, alle verplichte scholingen, lidmaatschappen en regelingen minder kostbaar zodat ik daar niet op hoef in te leveren en mijn vak wel kan doorontwikkelen en leuk kan blijven vinden.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
De inflatie om me heen, maar een salaris die geen cent omhoog gaat.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Lopend tarief en goede maar betaalbare cursussen.
Waarom schrijf ik deze brief?
Ik hou aan het einde van de maand geen geld over voor leuke dingen.

Evie, Fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Mijn cliënten en dit mooie vak.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Alle shit eromheen, investeringen die niet worden terug verdiend. Gedoe van zorgverzekeraars. Machteloosheid.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Als ik niet wordt geketend, en ik mijn investeringen kan terug verdienen door een eerlijk tarief gelijkwaardig aan bv mondhygiënist.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik de toestand in de eerste lijn zat ben en mijn regering eerst in de handen heeft geklapt en me nu een klap in mijn gezicht geeft.
Naveen, fysiotherapeut en eigenaar eenmanspraktijk
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het blijft een mooie puzzel om patiënten te helpen om beter te kunnen bewegen / pijnklachten te verminderen en zo hun kwaliteit van leven te verbeteren. Dat geeft voldoening als het lukt.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het voelt dat we ondergewaardeerd worden voor wat we doen.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Gelijke behandeling middels een cao en voorwaarden zoals in de tweede lijn.
Waarom schrijf ik deze brief?
Om hopelijk betere arbeidsvoorwaarden te krijgen en dus meer waardering voor het mooie en belangrijke werk wat we doen.

René, manueeltherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het werk zelf vind ik leuk.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Mijn huidige uurloon ligt bijna gelijk aan wat ik verdiende met mijn bijbaan tijdens mijn studie.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Een marktconform salaris dat aansluit bij de kwalificaties van een afgeronde hbo-opleiding.
Waarom schrijf ik deze brief?
Het verbaast me dat een maatschappelijk relevant beroep als fysiotherapie zo weinig waardering krijgt in de vorm van salaris.

Denise, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

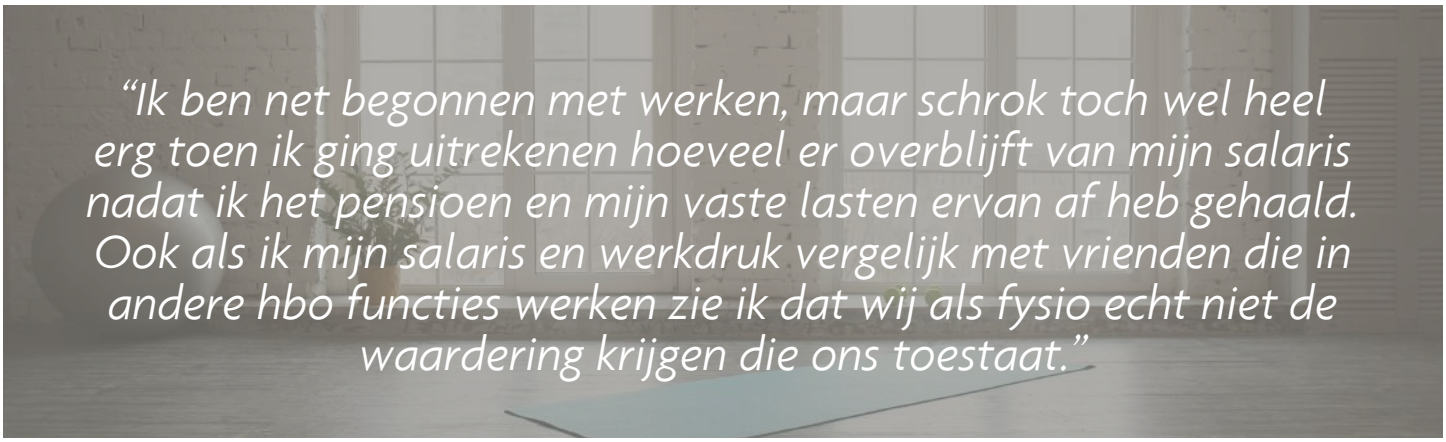

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De lieve mensen en de waardering die je van hun krijgt.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik ben net begonnen met werken, maar schrok toch wel heel erg toen ik ging uitrekenen hoeveel er overblijft van mijn salaris nadat ik het pensioen en mijn vaste lasten ervan af heb gehaald. Ook als ik mijn salaris en werkdruk vergelijk met vrienden die in andere hbo functies werken zie ik dat wij als fysio echt niet de waardering krijgen die ons toestaat.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Betere arbeidsvoorwaarden, maar niet alleen voor mij. Ook voor mijn collega’s! Daarnaast zie ik veel collega’s die door de manier van betalen (veel op percentage van omzet), constant druk voelen of ze wel voldoende cliënten zien en hierdoor stress ervaren. Door deze manier van betalen blijf je altijd een uur langer als het nodig is, wat hieraan meedraagt is het feit dat we zorgverleners zijn. Minder financiële druk zou goed zijn voor de duurzaamheid in belasting. Ik zie te veel collega’s met mentale klachten lopen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik wil opkomen voor mijn beroepsgroep! We werken hard en hebben hart voor onze cliënten. We zouden hier meer voor terug mogen zien.

Anne, kinderfysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Fysio zijn geeft voldoening, mensen zo lang mogelijk uit de 2e lijn houden.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Te hoge verplichte praktijkkosten ivm omzet/ vergoedingen van verzekeraars. Daardoor te lage lonen gezien de stijgende vaste lasten.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Meer vergoeding vanuit verzekeraars
Ondersteuning pensioen kosten.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat het beroep fysiotherapeut met alle specialisaties behouden moet blijven.

Thomas, Fysio -/manueeltherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
De patiënten / cliënten.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Het salaris komt niet overeen met de inflatie en de hoge werkdruk.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Lagere werkdruk, minder invloed van de zorgverzekeraar. Betere CAO/ secundaire arbeidsvoorwaarden en hoger salaris.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat dit niet meer zo kan.

Yfke, oefentherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Passie, doelgroep.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Salaris en werkdruk.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beloning, minder eisen die de fysiotherapie niet beter maken.
Waarom schrijf ik deze brief?
Zie bovenstaande.

Britt, kinderfysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?
Het helpen van mensen.
Wat maakt dat ik zeg: "Dit kan zo niet langer in de eerstelijn"?
Slechte arbeidsvoorwaarden.
Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?
Beter loon en betere secundaire arbeidsvoorwaarden.
Waarom schrijf ik deze brief?
Omdat ik wil blijven werken als fysiotherapeut, maar dit met deze voorwaarden niet kan blijven doen.

Amelia, fysiotherapeut
(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

5 jaar geleden heb ik na 15 jaar in de 2e lijn te hebben gewerkt de keuze gemaakt om te gaan voor mijn passie en als oncologie- en oedeemtherapeut in een zeer gespecialiseerde 1e lijnspraktijk te gaan werken.

Het is mooi en dankbaar om dagelijks met de oncologie patiënten doelgroep te werken en ze te begeleiden, behandelen en ondersteunen in een voor hen zo heftige periode in hun leven en samen te zorgen dat ze er zo goed en fit als mogelijk doorheen komen.

Het werken met deze doelgroep is heel mooi; de motivatie is enorm en tegelijkertijd is er kwetsbaarheid wat maakt dat er veel intense en vaak emotionele gesprekken zijn.

Je maakt als fysiotherapeut wezenlijk verschil in het verbeteren van de kwaliteit van leven tijdens en na het ziekteproces.

Dat is heel dankbaar werk en daar haal ik veel voldoening uit.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De financiële stap terug 5 jaar geleden vanuit de 2e naar de 1e lijn was groot. Mijn uurloon was €5 lager. Toen had ik nog het vetrouwen dat dat wel wat zou recht trekken in de loop van de tijd, maar helaas is het verschil alleen maar groter geworden.

Het verschil in werken tussen de 1e en 2e lijn is te groot.

De werkdruk is in de 1e lijn vele malen hoger, de administratieve last is groot (in mijn geval gemiddeld 4 uur per week in eigen tijd)

Alleen de daadwerkelijk gemaakte uren worden betaald wat betekent dat als er veel gaten in de agenda zitten je soms 8 uur aanwezig bent maar maar 6 uur betaald krijgt.....

Een deel van mijn pensioen betaal ik zelf.

Scholingstijd is onbetaald, wat betekent dat als de scholing op een werkdag valt je je uren niet kan maken en het dus eigenlijk dubbel geld kost; en de scholing zelf en de uren die je mist aan inkomen.

Mijn man heeft een goede baan, dat maakt dat het financieel haalbaar is voor ons als gezin.

De laatste 1,5 jaar vraag ik me heel regelmatig af of ik in de fysiotherapie wil blijven werken.

Voor mij raakt het steeds meer uit balans.
De combinatie van hoge werkdruk met de vele vrije tijd die erin gaat zitten tov de lage beloning en daarin geen enkel uitzicht op verandering.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Als er een CAO komt, de tarieven omhoog gaan en de werkdruk omlaag.
Voor mij is daarin ook enorm belangrijk dat ik betaald wordt voor de tijd dat ik op mijn werk ben en de tijd die ik in mijn werk stop.
Nu lijkt het af en toe een halve vrijwilligersbaan.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik de mooiste baan heb die ik me kan wensen en niets liever zou willen doen maar de balans tussen werkdruk en financiele beloning helemaal weg is en het tijd is voor actie en verandering!

Damian, Oncologie- en oedeemfysiotherapeut

(gefingeerde naam)

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Meer waardering middels beter arbeidsvoorwaarden, zodat de focus op de inhoud en ontwikkeling van het vak kan blijven inplaats van de huidige situatie binnen de fysiotherapie.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Er is geen toekomstperspectief voor betere voorwaarden, terwijl de druk op de fysiotherapie gegarandeerd zal toenemen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Als er betere tarieven komen vanuit de zorgverzekeraar. Biedt perspectief voor de toekomst en zet het vak in een aantrekkelijker daglicht. Wat in de toekomst het draagvlak zal vergroten.

Waarom schrijf ik deze brief?

Om duidelijk te maken dat de arbeidsvoorwaarden momenteel ondermaats zijn, wat er voor zorgt dat ik overweeg te stoppen met mijn tot dusver droombaan.

Azra, Algemeen fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het vak is leuk en uitdagend. Patienten helpen motiveert mij nu nog om te blijven werken.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Slechte arbeidsvoorwaarden. Geen cao. Pensioen uit eigen zak. Andere functies met beter loon, pensioen, minder werkdruk etc. Waar je geen hbo bachelor voor hoeft te halen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Slechte arbeidsvoorwaarden. Geen cao. Pensioen uit eigen zak. Andere functies met beter loon, pensioen, minder werkdruk etc. Waar je geen hbo bachelor voor hoeft te halen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik niet zeker was om fysiotherapie te studeren als ik dit bij mijn studiekeuze had geweten.

Cato, Algemeen fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De zorg bieden aan patiënten in hun eigen thuissituatie.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De slechte omstandigheden en de grote verschillen met collega’s in de 2e en 3e lijn.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Het plezier wat ik heb in mijn werk wat ik niet in de 2e lijn kan vinden.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik vind dat er een lijn getrokken moet worden tussen alle fysiotherapeuten.

Micha, Algemeen fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Financiële waardering die ik (en alle andere fysio's) verdienen. Hierdoor komt en minder schaarste in fysiotherapeuten en dus een lagere werkdruk.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Jarenlang weinig tot geen indexatie of inflatie correctie. vergeleken met andere HBO banen fors minder betaald krijgen en in vergelijk tot de tweedelijns fysio fors minder krijgen voor meer werk.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Jaarlijkse inflatie correctie. vergoeding per behandeling die wel klopt met de kennis, kunde, het belang van wat we doen en de arbeid (fysiek en mentaal) die we erin stoppen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Jaarlijkse inflatie correctie. vergoeding per behandeling die wel klopt met de kennis, kunde, het belang van wat we doen en de arbeid (fysiek en mentaal) die we erin stoppen.

Aron, fysio-/manueel *(gefingeerde naam)*

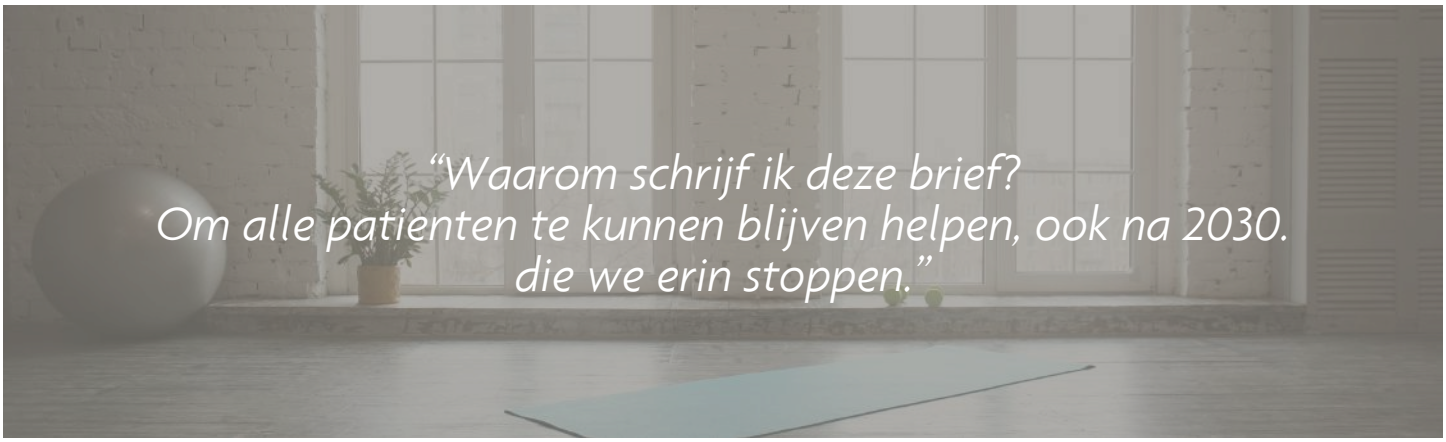

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Dankbaarheid van de vele patiënten die laag drempelig bij ons binnen kunnen komen voor advies bij klachten. Zonder wachtlijsten en langdurige onzekerheid.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Tarieven zijn niet kostendekkend voor de innovaties en scholingen binnen de eerste lijn.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Toekomst perspectief met financiële zekerheid.

Waarom schrijf ik deze brief?

Om alle patienten te kunnen blijven helpen, ook na 2030.

Jan, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Beloning naar waarde, betaald overleg met andere disciplines, geen extreme dossiervorming.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het is net slavenwerk, terwijl ons werk zo belangrijk, leuk en waardevol is.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Goede voorwaarden vanuit werkgever en verzekeraar.

Waarom schrijf ik deze brief?

Goede voorwaarden vanuit werkgever en verzekeraar.

Lizz, Manueeltherpeut *(gefingeerde naam)*

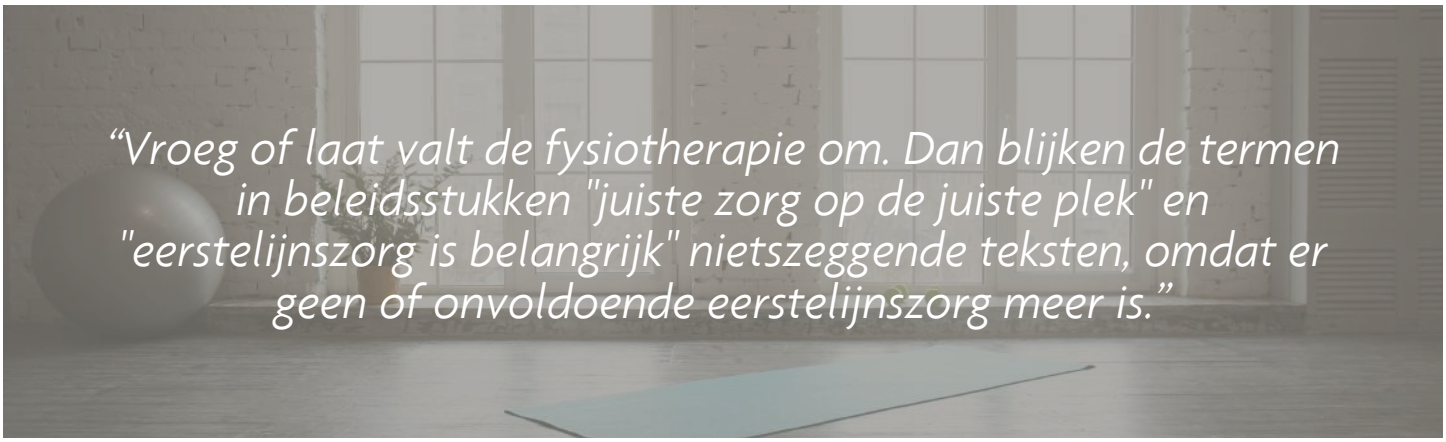

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Patiënten beter maken, elke dag impact maken en bijdragen aan de gezondheidszorg in Nederland.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Mijn secundaire arbeidsvoorwaarden zijn niet goed. Ik krijg niet betaald als een patiënt afzegt, als ik zelf ziek ben, als ik (verplichte) scholing volg of als ik op vakantie ben. Mijn werkgever draagt niet bij aan pensioenkosten.
Het verschil met de tweedelijn, maar vooral het verschil met andere sectoren is té groot.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

CAO, betere arbeidsvoorwaarden en meer doorgroeimogelijkheden.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat het écht niet meer kan. Vroeg of laat valt de fysiotherapie om. Dan blijken de termen in beleidsstukken "juiste zorg op de juiste plek" en "eerstelijnszorg is belangrijk" nietszeggende teksten, omdat er geen of onvoldoende eerstelijnszorg meer is.

Cas, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De leuke patiënten, leuke collega's en het feit dat je gelukkig veel mensen kan helpen.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het salaris is zo laag. Ik werk 5 dagen per week van 8 tot 18. Wil graag op mezelf wonen, maar ben al bang voor de gesprekken met de hypotheekadviseur.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Meer salaris en minder gedoe met bijvoorbeeld zorgverzekeraars. Laten ze ons eens helpen in plaats van moeilijker maken.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat het zo niet langer kan. We leven in een maatschappij waarin alles duurder wordt en mensen meer hulp behoevend zijn. Maar wij groeien daarin niet mee qua salaris en worden meer tegengewerkt dan geholpen. Ergens zou ik het liefst willen stoppen. Ik blijf omdat ik niet weet wat ik anders moet.

Ilya, Fysiotherapeut, Handtherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Wat je terugkrijgt aan waardering van de cliënten.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Lage tarieven, weinig pensioen opbouw, veel gedoe met ziektekostenverzekeraars.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Als bovenstaande items verbeteren.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik wil graag dat de arbeidsvoorwaarden verbeteren, ook voor mijn jongere collega's.

Ruben, Fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Dat ik met mijn kennis en kunde hart-, vaat- en longpatiënten het vertrouwen in hun lichaam kan terug geven, angst kan wegnemen en kan bijdragen aan het verbeteren van het bewegend functioneren waardoor de kwaliteit van leven toeneemt.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De zorg voor de categorie hart,vaat, longpatienten wordt steeds complexer. Dat vraagt om een brede blik en multidisciplinaire samenwerking. Hiervoor heb ik mij gespecialiseerd als MSc. Cardiovasculair en respiratoir fysiotherapeut. Een 3-jarige studie die ik deels zelf heb bekostigd. Om goede zorg te leveren ben ik meer tijd aan de hoog complexe patient kwijt, besteed ik tijd aan overleg met andere zorgverleners en neem ik deel aan inhoudelijke netwerken. Maar er is geen hoger declaratie tarief voor deze specialisatie.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Hoger tarief voor mijn specialisatie, bekostiging van multidisciplinair overleg, meer autonomie en keuze vrijheid in klinimetrie.

Waarom schrijf ik deze brief?

Om aandacht te vragen voor onze situatie.
Het is toch vreemd dat er verschil in verloning is tussen eerste en tweede lijn terwijl wij het zelfde werk doen. Wanneer er niet geïnvesteerd wordt in de eerste lijn en wanneer er geen hoger tarief is voor specialisatie hart,vaat,long dan zijn er straks te weinig fysiotherapeuten om de zorg te leveren.

Mads, MSc. Cardiovasculair en Respiratoir Fysiotherapeut werkzaam in de eerste lijn *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Hoger salaris, betere arbeidsvoorwaarden.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Te lage tarieven ten opzichte van de lasten.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Hoger salaris.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat het oneerlijk is dat de tarieven zo laag zijn, voor al het werk wat we verzetten.

Maartje, Fysiotherapeut in loondienst *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Mijn vak is prachtig. De oncologie patiënten die ik begeleid als fysiotherapeut is fantastisch en de patiënten zijn ook zeer dankbaar. Maar deze waardering zie ik niet terug op mijn loonstrook. De vergoeding zal omhoog moeten, zodat mijn werkgever mijn salaris omhoog kan doen. Het is absurd dat onze behandel tarieven zó laag zijn en ook dat we geen telefonisch overleg kunnen declareren. Want er wordt wel van ons verwacht dat we overleggen met huisartsen en specialisten. Dit doe ik dan allemaal in eigen tijd en onbetaald.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Mijn salaris is tijdens mijn carrière van 14 jaar, nauwelijks gestegen, terwijl de dagelijkse kosten gigantisch omhoog zijn gegaan. Ik heb met mijn mooie hbo-studie moeite om maandelijks rond te komen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een fatsoenlijk salaris, wat aansluit bij een hbo opleiding en meestijgt.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik wil voor mezelf en al mijn (toekomstige) collega's een eerlijke vergoeding voor alle verantwoordelijke zorg die we verlenen. Minimaal gelijkwaardig aan de 2e lijns fysiotherapeuten.

Rick, Fysiotherapeut in loondienst *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het is ontzettend leuk om in contact te zijn met zoveel verschillende mensen en een groot deel van deze mensen dankbaarheid te mogen ontvangen omdat ik zag wat ze zelf niet zagen en hen van hun klachten af kan helpen en/of een enorm inzicht in hun eigen vermogens te geven m.b.t. gezondheid. Daarnaast vind ik het heel leuk om samen te werken met collega's die eenzelfde visie delen en open staan voor discussie en overleg. Dat sterkt mij als therapeut!

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik ben al een jaar weg geweest, naar het onderwijs. Maar dat was het niet. Ik vond het niet zo leuk als de oefentherapie en mijn huidige werkplek. Maar het tekent wel. Waarom ging ik weg? Door alle zaken die worden aangegeven. Ons vak verdiend heel slecht, mijn man (MBO geschoold) verdiend het dubbele! Hij zou nooit minder kunnen werken en ik meer, dan leveren wij zo enorm in op inkomsten. Terwijl dat wel onze diepste wens is: ik meer, hij minder. En geloof mij, we leven geen riant leven. Een prima betaalbare hypotheek, in een geschakelde woning met normale tuin en 4 kinderen. Ik bouw geen pensioen op (want een werkgever doet daar niks mee en als oefentherapeut zijn we het niet verplicht, ga ik wel wat aan doen maar kost éigen geld). We zijn verplicht bij- en nascholing te doen en daar tijd in te stoppen én geld. Maar ook dat komt uit eigen zak. er zijn steeds meer eisen vanuit zorgverzekeraars, daarvoor moet je bij netwerken zitten, dat kost ook allemaal eigen tijd en eigen geld. Het is eigenlijk gewoon gekkenwerk om als fysio- of oefentherapeut in de eerste lijn te werken. Ik begrijp heel goed dat er, net als ik deed, veel collega's afhaken. En toch vind men ons zo belangrijk. Dan moet er wat veranderen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Dezelfde inkomsten en voorwaarden als in de tweede lijn. Een degelijke CAO met een ander inkomsten model wat dan misschien niet alleen gegenereerd wordt vanuit zorgverzekeraars, want ook die hebben hun beperkingen. Een normale pensioen regeling en uren/ geld die je mag besteden aan cursussen. Dat hoeft echt niet maximaal te zijn.

Ik heb in de tweede lijn gewerkt en ik weet het verschil. Het is belachelijk en bizar. Laten we het recht trekken. Een een indexering zou ook heel fijn zijn. Ik ben HBO opgeleid, ik verdien dat.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik al weg ben geweest, ik bots met onze arbeidsvoorwaarden. De verschillen met ander werk zijn bizar. Ik heb zo veel liefde voor mijn vak, ik adem oefentherapie, of ik nou wil of niet. Maar ik vind ook wel echt dat er wat moet veranderen.

Bryan, Oefentherapeut Cesar *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De blijdschap die mijn patiënten ervaren wanneer hun klacht verdwenen is vind ik het mooiste wat er is.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

We maken hele lange dagen maar krijgen dingen zoals overuren , volgen van cursussen , bijeenkomsten etc amper extra betaald. Weinig zicht op loonsverhoging (die ook echt verschil maakt) , werkdruk ligt erg hoog door hoge eisen van de zorgverzekeraar wat betreft administratie etc.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Meer salaris , betere doorgroei mogelijkheden, minder administratie.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik mijn vak als fysiotherapeut niet gelijk vind staan met andere zorgvakken die beter betaald worden maar soortgelijk werk verrichten en dat vind ik niet kunnen.

Senna, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De behoefte van mensen om een betere versie van zichzelf te worden en comfortabel door het leven te kunnen gaan maar daar onvoldoende handvatten of kennis voor hebben.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De tijd, verantwoordelijkheden, kennis en energie die je in een werkweek steekt krijgen niet de beloning die daar bij past.
De verhouding salaris en kosten van het leven zijn totaal uit balans geraakt in de afgelopen jaren.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een passend Salaris bij de gegeven werkdruk en verantwoordelijkheden.

Waarom schrijf ik deze brief?

Het is tijd voor een rechtvaardig Salaris die past bij de Kennis en Kunde van de Fysiotherapeuten in Nederland!

Merel, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het werken in de eerstelijn als orofaciaal fysiotherapeut geeft elke dag nog veel voldoening. Patienten met kaak- en hoof-hals-nekklachten zijn vaak al lang aan het zoeken naar een oplossing voor de langlopende problemen. Ik werk ik graag mee aan een oplossing, die haalbaarder is dan men vooraf denkt.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De financiële vergoeding van dit mooie en verantwoordelijke werk blijft al zo lang achter.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Als het Gupta en andere kostprijs-onderzoeken serieus wordt genomen door de zorgverzekeraar.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik het vak zo graag in stand wil houden , ook voor de jongere collega's!

Arthur, orofaciaal fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Complexiteit, puzzels oplossen, patiënten helpen.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Verdiensten gaan steeds verder omlaag. Versobering van secundaire arbeidsvoorwaarde en werkomgeving (b.v. investering in professionele ontwikkeling).

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Verbetering van primaire en secundaire arbeidsvoorwaarde.

Waarom schrijf ik deze brief?

Verbetering van primaire en secundaire arbeidsvoorwaarde.

Cornelis, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Complexiteit, puzzels oplossen, patiënten helpen.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Verdiensten gaan steeds verder omlaag. Versobering van secundaire arbeidsvoorwaarde en werkomgeving (b.v. investering in professionele ontwikkeling).

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Verbetering van primaire en secundaire arbeidsvoorwaarde.

Waarom schrijf ik deze brief?

Verbetering van primaire en secundaire arbeidsvoorwaarde.

Cornelis, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Hoger salaris, betere arbeidsvoorwaarden.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Te lage tarieven ten opzichte van de lasten.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Hoger salaris.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat het oneerlijk is dat de tarieven zo laag zijn , voor al het werk wat we verzette.

Matthijs, Geriatrie fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Omdat ik het leuk vind om mensen te kunnen helpen en het werk heel divers is.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Omdat ik op deze manier nooit een spaarpotje kan opbouwen om uiteindelijk een huis te kunnen kopen. Terwijl andere sectoren met dezelfde uren werk veel meer uitbetaald krijgen en betere secundaire arbeidsvoorwaarden hebben.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Betere secundaire arbeidsvoorwaarden. Denk aan; doorbetalen bij ziekte, geen wachtdagen bij ziekte, doorbetaalde pauzes, (deels) compensatie voor het pensioen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat het op deze manier niet meer leuk is om in de eerste lijn zonder CAO te werken.

Julia, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het is prachtig werk om mensen te kunnen helpen en direct geruststelling te kunnen geven.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het is niet oke hoeveel er wordt vergoed vanuit de zorgverzekeraars waardoor praktijken net aan wel/niet rond kunnen komen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Betere aarbeidsvoorwaarden landelijk.

Waarom schrijf ik deze brief?

Ik hoop dat er naar al deze brieven geluisterd zal worden.

Martijn, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De blije gezichtjes van de kindjes die ik behandel.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Veel in eigen tijd doen en betalen zoals scholingen, administratie, projecten. Geen werk telefoon of werk auto beschikbaar. Terwijl ik veel aan huis behandel met babies en continu op mn prive telefoon beschikbaar moet zijn voor vragen/afspraken.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Betere arbeidsvoorwaarden. Hoger inkomen, project geld, geld voor scholing.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik niet rondkom met alleen werken in de eerste lijn. En daarom overweeg om te stoppen terwijl mijn hart hier ligt.

Vigo, kinderfysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Wordt blij van met mensen werken, mensen helpen en adviseren, en leuk om dat samen met collega’s te doen.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Eigenlijk vooral de verloning, het achterblijven van indexatie van ons loon, maar ook de secundaire arbeidsvoorwaarden (wachtdagen bij ziekte, 70 % bij ziekteverzuim etc , slechte pensioenregeling) ….

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Dat we beloond worden voor het werk wat we doen, qua uren en tarief!.

Waarom schrijf ik deze brief?

Om een beetje uiting te geven aan de frustratie die me regelmatig overvalt als ik weer bezig ben met het opzoeken van de juiste codes bij de juiste zorgverzekeraars en de juiste fysiotopics programma’s…..in mijn eigen tijd. En voor mijn collega’s fysiotherapeuten die een (nog) lager tarief hebben dan ik….

Sven, fysio/manueeltherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Wordt blij van met mensen werken, mensen helpen en adviseren, en leuk om dat samen met collega’s te doen.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Eigenlijk vooral de verloning, het achterblijven van indexatie van ons loon, maar ook de secundaire arbeidsvoorwaarden (wachtdagen bij ziekte, 70 % bij ziekteverzuim etc , slechte pensioenregeling) ….

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Dat we beloond worden voor het werk wat we doen, qua uren en tarief!.

Waarom schrijf ik deze brief?

Om een beetje uiting te geven aan de frustratie die me regelmatig overvalt als ik weer bezig ben met het opzoeken van de juiste codes bij de juiste zorgverzekeraars en de juiste fysiotopics programma’s…..in mijn eigen tijd. En voor mijn collega’s fysiotherapeuten die een (nog) lager tarief hebben dan ik….

Sven, fysio/manueeltherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Dichtbij de deur praktijk
De oudere generatie die nog thuis woont helpen
Gewoon lekker in mijn dorp werken.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ziek zijn verdient niet
Elke afzegging verdient niet
Op vakantie gaan verdient niet
Feestdagen verdient niet
Administratieve verdient niet
Belletjes met familie of mantelzorgers of proffesionals verdient niet
Verslagen schrijven verdient niet
Taken buiten omzet verdient niet
En ga zo nog maar even door...
Ik werk dus op omzetbasis....waardeloos
En dan het pensioen..betaal me scheel en straks is er niets over.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een mooie Cao zoals ook in de tweedelijn bestaat.

Waarom schrijf ik deze brief?

Grote twijfels of ik het wel tot aan mijn pensioen op deze manier. Zowel.fysiek en mentaal. Het is het zwaar en financieel elke maand weer onzekerheid en dat al meer dan 30 jaren. Wel klaar mee eigenlijk.

Zoë, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De waardering van de cliënten.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Teveel regels en admin. Mensen die het echt nodig hebben krijgen het vaak niet vergoed.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Minder admin, meer tijd voor cliënt, betaalde cursusdagen, pensioen via werkgever, een collega met regels voor werkgever EN werknemer en een normaal hbo tarief.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat het niet meer verder kan!

Pien, locatiemanager *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het contact met patiënten, samen werken aan een mooi doel.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik neem dit jaar mijn betaalde ouderschapsverlof op in de vakantie, zodat ik dan in ieder geval 3 weken betaald wordt.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Meer salaris en waardering vanuit de verzekeraars. Minder verplichte cursussen. Triest dat ik 3 weken na 't behalen van mijn master weer op 0 begin qua punten. Had ik 3 weken uitloop gehad, had ik rustig aan kunnen doen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat het werk nog zo leuk is, maar de waardering er financieel niet is.

Puck, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Passie voor zorg.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

15 jaar naar huis rijden zonder het gevoel financieel beloond te worden en toenemende kosten in het dagelijks leven.

Waarom schrijf ik deze brief?

Uit pure wanhoop.

Gijs, praktijkeigenaar

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De sfeer met mijn collega’s en cliënten. En de positieve reacties van cliënten op mijn behandelingen en oefeningen waardoor ze snel verbeterd. Tot klacht vrij en voortzetten oefentherapie thuis.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De vele administratieve druk, het vele documenteren. Afrekening op behandel gemiddelde en indexering.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

De expertise van al mijn collega’s en de samenwerking.
Mensen blijven helpen en ondersteunen bij hun klachten.

Waarom schrijf ik deze brief?

Dat wij heel hard werken en veel cliënten zien maar er niet na betaald worden. We geen cao hebben en dus geen vastigheid of zekerheid.

Jip, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Een eerlijk loon!

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Werkdruk en salaris.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Eerlijk loon.

Waarom schrijf ik deze brief?

Het kan zo niet langer!!!!

Juliette, fysiotherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Waardering in loon en goede arbeidsvoorwaarden.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Door inflatie en niet stijgen van mijn loon kan ik bijna mijn rekeningen niet meer betalen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Betaald conform opleidingsniveau en maatschappelijke waarde.

Waarom schrijf ik deze brief?

De maat is vol. Ik wil niet maar moet ander werk gaan zoeken als er niks veranderd omdat het financieel niet meer uit komt.

Joyce, Fysiotherapeut in eerste lijn

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Er te staan voor mensen met zowel fysieke als mentale problematiek.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Waardering in de vorm van salaris.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Te beginnen met kostendekkende tarieven zodat er waardering blijft en wij niet het afvoer putje van de zorg blijven.

Waarom schrijf ik deze brief?

Voor een gezonde toekomst van de FT.

Jaylinn, manueeltherapeut *(gefingeerde naam)*

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Mijn patiënten die meer complexe aandoeningen hebben en zorg nodig hebben. Die elke week met motivatie komen omdat ze weten dat het goed voor ze is en ze anders achteruit gaan!.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik kan amper mijn hypotheek betalen en maandelijks rondkomen na 13 jaar in het vak te zitten omdat ik van mijn netto loon nog 500 euro per maand moet afstaan aan het SPF voor mijn pensioen later. En collega's in de 2e lijn duidelijkheid en transparantie hebben over wat ze kunnen verdienen en in de 1e lijn het is wie het meest kan betalen! Ik wil kwaliteit op mijn werkplek en niet collega's hebben die komen werken omdat ze goed kunnen verdienen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Als ook wij een CAO hebben vergelijkbaar aan de 2e lijn met 50% betaald pensioen vanuit werkgever, 13e maand en goeie voorwaarden zonder dat mijn werkgever hier aan onderdoor gaat omdat de zorgverzekeraars zo weinig uitbetalen per behandeling, waardoor werkgevers zich scheel betalen.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik hoop dat de 2e kamer ook inziet dat Fysiotherapie een preventief middel kan zijn die miljarden euro's kan besparen in de 2e lijn en boel zorgen minder voor patiënten! Mensen met zware aandoeningen zoals reuma hebben wekelijks zorg nodig, anders gaat hun kwaliteit achteruit! Die zie ik bij meerdere patiënten in mijn praktijk, omdat ze minder behandelingen hebben en het niet zelf kunnen betalen en daardoor achteruitgang hebben van hun kwaliteit van leven!

Mailys, coördinator fysiotherapie en fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het plezier met patiënten werken.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Er wordt aan alle kanten bezuinigd wat ervoor zorgt dat ik kwaliteit in moet leveren en daarnaast is de onzekerheid verschrikkelijk.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Als ik vooruitgang zie voor de eerstelijns fysiotherapeut.

Waarom schrijf ik deze brief?

In de hoop op verbetering voor fysiotherapeuten in nederland.

Mark, Fysiotherapeut algemeen, manueel therapeut i.o

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Mijn patiënten en dat ik een verschil kan maken in hun leven.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Laag salaris.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Een betere vergoeding.

Waarom schrijf ik deze brief?

Om aan anderen te laten weten dat wij als fysiotherapeut ondergewaardeerd en onderbetaald zijn.

Walter, Algemeen fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar een plek waar ik wél gewaardeerd wordt voor mijn kennis en kunde.

Wat heb ik nodig om mijn vak met trots en perspectief te blijven uitoefenen?

Goede arbeidsvoorwaarden zoals voldoende loon, vakantiedagen, vergoeding voor pensioen en balans in privé en werk, waardering.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Ik werk zowel in eerste als tweede lijn, maar ervaar geen keuze erin om de volledige stap naar de 1te lijn te maken hoewel dit mijn wens is. Dit ligt aan de behoorlijk slechte arbeidsvoorwaarden. Zelf met mijn HBO Master zou ik fors minder loon krijgen dan in mijn baan van de tweede lijn waar ik als Bachelor Fysiotherapeute ben aangenomen. Ik zou heel veel verlies op loon, vakantieuren en tijd voor administratie hebben. Hierdoor zou ik of meer moeten werken wat niet mijn eigen keuze zou zijn en ik duidelijk meer werkdruk zou ervan. Of ik heb duidelijk minder geld en minder mogelijkheden om normale dingen te kunnen betalen zoals mijn woning en vakantie, of extra kosten zoals voor de reparatie van mijn auto. Ook zou ik achteruit gaan met het opbouwen van mijn pensioen. Dit voelt niet alleen oneerlijk maar dit geeft ook geen perspectief voor de toekomst. Daarnaast is het bizar dat je in de eerste lijn twee dagen op je eigen kosten ziek bent voordat je het vanuit je werkgever betaald krijgt. Dit heeft ook aanzienlijk invloed op mijn inkomsten en mijn gezondheid omdat ik dan geneigd ben ziek door te gaan werken om niet te veel verlies in mijn loon te krijgen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Ik zou graag het werk in de eerste lijn kunnen uitbreiden. Maar dan zouden de arbeidsvoorwaarden vergelijkbaar moeten zijn met de tweede lijn: ziektedagen zouden moeten worden betaald, duidelijk meer uurloon, 13de maanduitkering, meer tijd voor administratie (vooral gezien wat de zorgverzekeringen allemaal willen zien), reiskostenvergoeding, pensioen wordt mee betaald door de werkgever.

Waarom schrijf ik deze brief?

Wij worden als fysiotherapeuten vanuit de regering en zorgverzekeringen ongelooflijk ondergewaardeerd en onderbetaald hoewel wij hoog opgeleid zijn en een vast en belangrijk onderdeel zijn van de zorgketen. Wij leveren een grote bijdrage aan de gezondheid van mensen waardoor er minder werkverzuim ontstaat en het kwaliteit van leven van mensen aanzienlijk wordt verbeterd. Echter als dit zo doorgaat gaan steeds meer fysiotherapeuten stoppen hoewel het werk zelf super leuk is. Dit heeft niet alleen negatief effect op ons vak maar op de hele maatschappij, vooral gezien er steeds meer vergrijzing van de maatschappij ontstaat en de zorgvraag (en dus de vraag naar fysiotherapie) alleen maar groter wordt. Voor mij persoonlijk betekent het dat ik niet weet of ik in Nederland blijf werken als er geen verandering komt in de arbeidsvoorwaarden. Hierbij zou Duitsland nog een betere optie voor mij kunnen zijn gezien de arbeidsvoorwaarden voor fysiotherapeuten in Duitsland in de laatste jaren duidelijk zijn verbeterd. Dit vind ik echter erg jammer en spijtig en ik hoop dat deze actie wel iets kan veranderen/ verbeteren om weer meer toekomst voor ons vak te krijgen.

Luisa, Fysiotherapeut en Master Psychosomatisch Fysiotherapeut in de eerste lijn en tweede lijn

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Mensen helpen en begeleiden naar een gezonder bestaan motiveert mij enorm.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

De lage lonen, de administratieve druk, de slechte pensioen voorwaarden, de ongelofelijk dure opleidingen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Betere lonen en minder druk. Betere pensioen voorwaarden.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik graag blijf werken als fysiotherapeut, maar op dit moment ieder jaar zwaar achteruit ga op wat ik verdien ten opzichte van maatschappelijke kosten.

Luc, Algemeen fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

De waardering van de mensen die je kunt helpen. Die geven je elke dag het gevoel dat je écht een verschil maakt.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Het ontbreken van een fatsoenlijk salaris, het betalen van je eigen pensioen (zonder vrije pensioenfonds keuze), de werkdruk, de administratieve last, de slechte secundaire arbeidsvoorwaarden, het zelf moeten betalen van scholingen, geen inflatiecorrextie etc. Het houdt niet op. Als ik alleenstaand was geweest had ik me een slag in de rondte moeten werken om een beetje fatsoenlijk rond te kunnen komen.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Arbeidsvoorwaarden passend bij mijn opleiding (zoals in de 2e lijn)
- een beter salaris
- een betere pensioenregeling
- een lagere werkdruk zodat we kwaliteitszorg kunnen (blijven) leveren
- MINDER ADMINISTRATIE.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat ik houd van mijn vak. Ik heb in de psychosomatische fysiotherapie echt mijn roeping gevonden en ik zou het vreselijk vinden als ik hier simpelweg om financiële redenen mee zou moeten stoppen. Nederland heeft MEER fysio's nodig, niet minder!!

Nadiah, psychosomatisch fysiotherapeut

Ik solliciteer symbolisch naar mijn huidige functie met betere arbeidsvoorwaarden.

Wat motiveert mij elke dag om in de eerstelijn te blijven werken?

Het werken met veel verschillende patientenpopulaties. In mijn praktijk mag ik werken met de leukste en gezelligste collega’s. Ik kan iedere dag kinderen helpen voor de rest van hun leven.

Wat maakt dat ik zeg: “Dit kan zo niet langer in de eerstelijn”?

Als praktijkeigenaar rijzen de kosten de pan uit en ik zou mijn collega’s graag willen belonen voor hun minimaal 8 jaar studie. Wij hebben een grote verantwoordelijkheid, moeten veel administratie doen als kinderfysiotherapeuten in de eerste lijn, zijn cruciaal in de ontwikkeling van kinderen voor de rest van hun leven en wij hebben eigenlijk geen tijd meer om de verwachte zorg te leveren.

Wat zou mij het gevoel geven: ik kan en wil blijven werken in de eerstelijn?

Betere financiële vergoedingen door hogere tarieven, minder hoge scholingskosten, minder eigen afdracht van pensioenkosten en minder administratieve last.

Waarom schrijf ik deze brief?

Omdat het niet langer zo doorgaat!!!
Ons beschermde en fantastische beroep gaat kapot!

Saskia, Master kinderfysiotherapeut / praktijkeigenaar

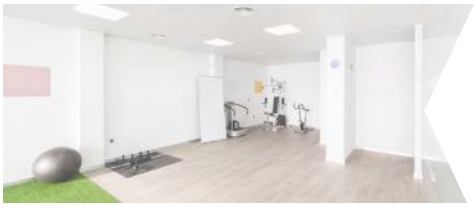

Waar we hoop zien.

We willen blijven.
Niet uit plicht, maar omdat ons vak ertoe doet.
Omdat wij elke dag zien wat fysiotherapie betekent voor herstel, vrijheid en kwaliteit van leven.

Maar blijven kan alleen als er iets verandert.
Goede arbeidsvoorwaarden. Minder regeldruk. Vertrouwen in plaats van wantrouwen.
Voor onszelf, voor onze collega's, en voor de toekomst van ons vak.

"Ik droom van een beter salaris dat beter past bij de werkdruk. Soms denk ik: ik kan beter gaan omscholen..."

"De nood is hoog! HEEL HOOG. Meer uitstroom, langere wachttijden, terwijl wij juist dure zorg kunnen voorkomen."

De kennis is er. De ervaring is er. De motivatie is er.
Wat we vragen is de kans om die in te zetten. Nu, en in de toekomst.

"Het is tijd voor verandering, zodat we dit werk kunnen blijven uitvoeren."

We willen blijven.
En zolang we perspectief zien, blijven we vechten voor ons vak.

Nu is het aan politiek, verzekeraars en beleidsmakers om te laten zien dat zij óók willen dat wij blijven.

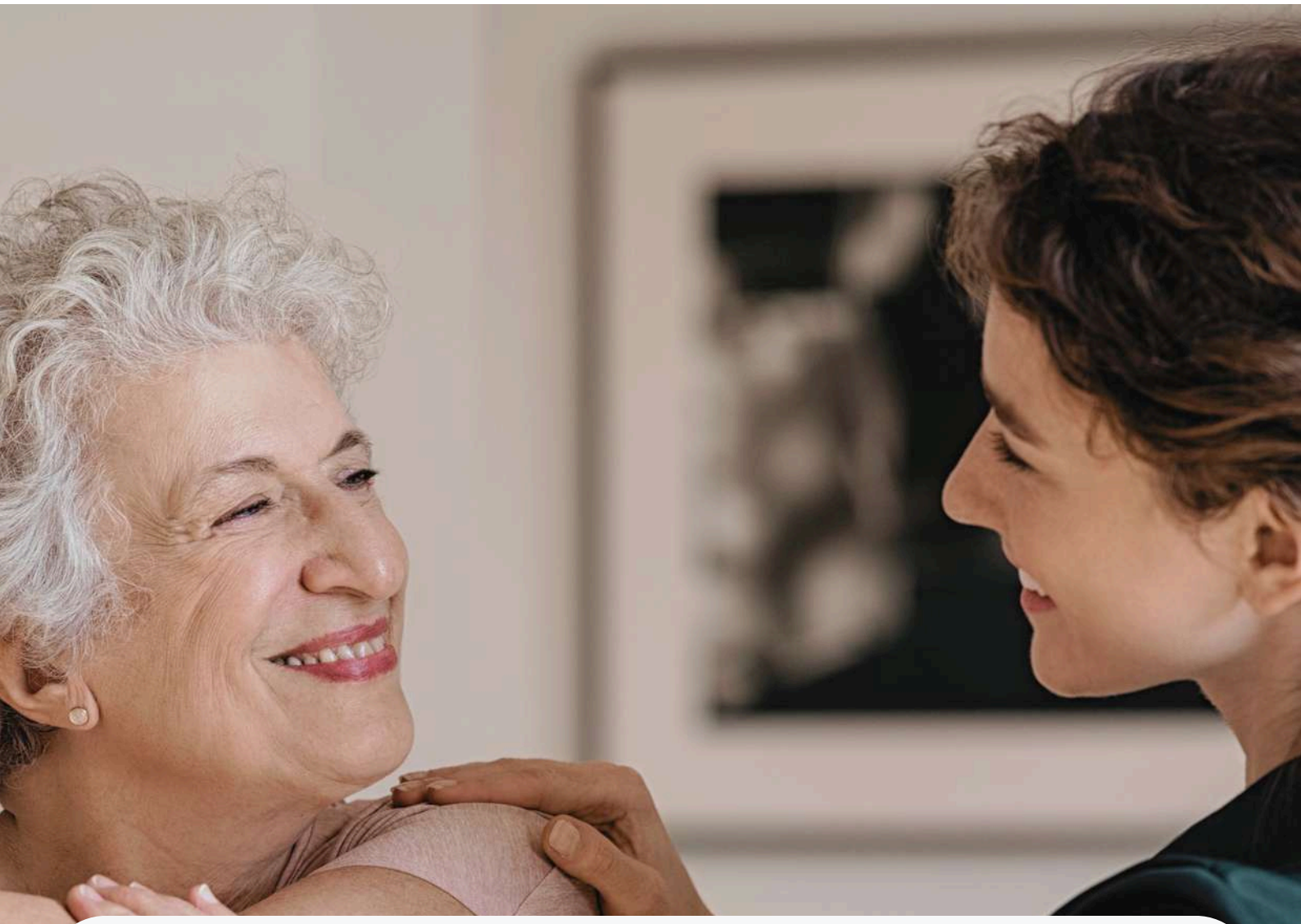

We willen blijven

Maar het moet wel kúnnen

Fysiotherapie houdt mensen in beweging, letterlijk en figuurlijk. Meer dan 4 miljoen Nederlanders maken jaarlijks gebruik van fysiotherapie. We willen deze zorg blijven verlenen.

Maar dat kan alleen als er iets verandert. We hebben goede randvoorwaarden nodig, waardoor wij kunnen doen waar we goed in zijn; Nederland in beweging houden.

In dit boek lees je de brieven van meer dan zeshonderd fysiotherapeuten uit de eerstelijn. Ze schrijven waar ze vastlopen, en wat ze nodig hebben. Eerlijke arbeidsvoorwaarden, minder regeldruk, vertrouwen in plaats van wantrouwen.

Nu is het aan politiek, verzekeraars en beleidsmakers om te laten zien dat zij óók willen dat wij blijven.